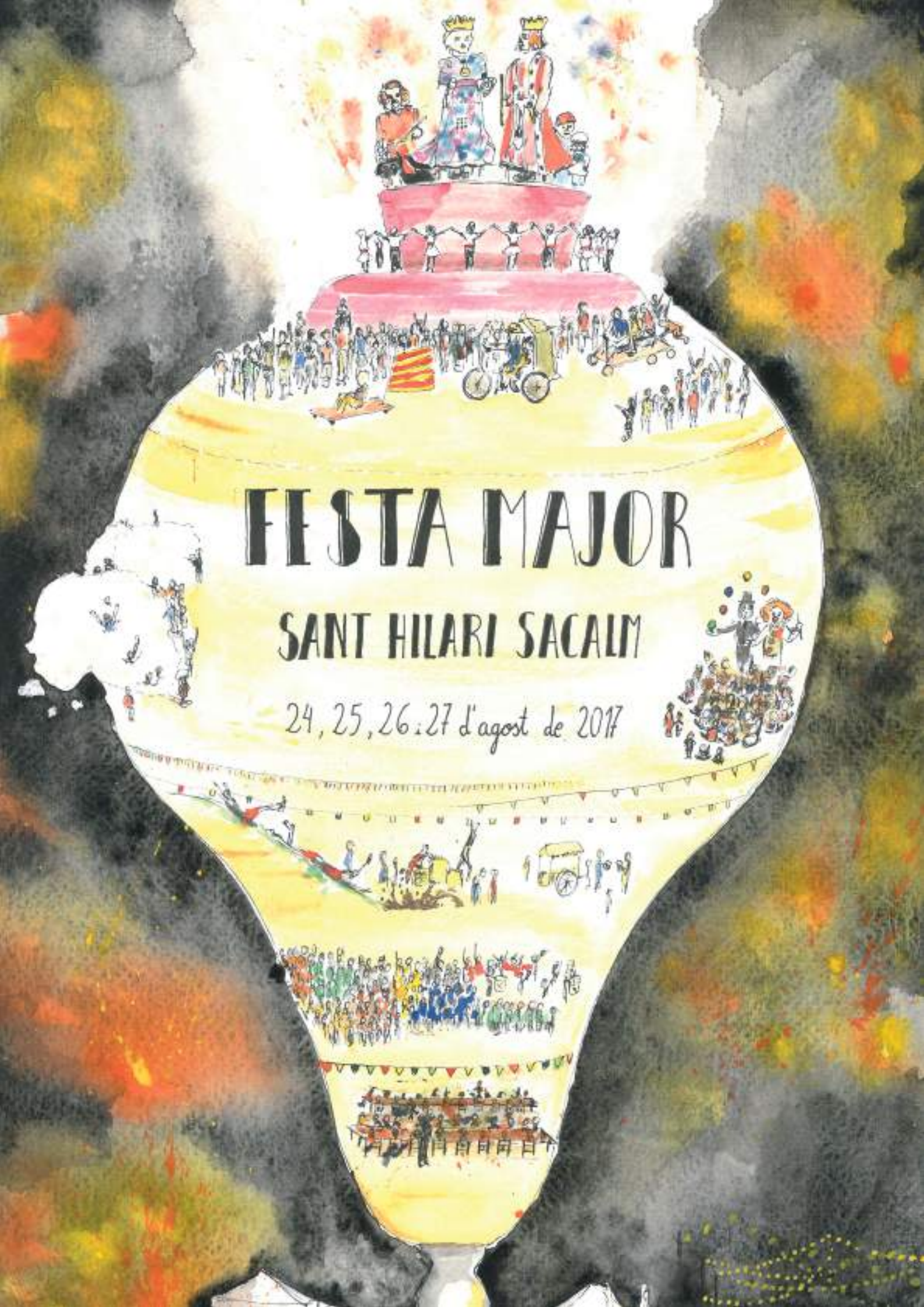
FESTA MAJOR
SANT HILARI SACALM
24, 25, 26 i 27 d'agost de 2017

Font Vella
El Agua de tu Vida

FONT DOR

Ricard Moragas i Fills, S.A.

MASÓ PASTISSER

Estació Servei Sant Hilari

Diputació de Girona

Font Vella
Hotel Balneari

SERVEI 24 HORES
93 883 36 44
GRITECSA

Alum NET

Programa de la Festa Major de Sant Hilari Sacalm 2017
Editat per les Àrees de Cultura i Festes de l'Ajuntament de Sant Hilari. La portada "Del dia a la nit" de l'Elsa Batallé Gol. Contraportada "Festa Major de groc" de David Sánchez León. De les fotografies antigues, se n'indica la procedència. L'Ajuntament ha convidat a participar totes les diferents entitats del poble i s'han publicat tots els escrits que han arribat.
L'Ajuntament no comparteix, necessàriament, l'opinió dels autors. No és permesa la reproducció total o parcial dels escrits i de les fotografies sense el permís dels autors.

Coordinació:
Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm
Disseny gràfic i maquetació: Anna Villacrosa i Berta Tubau
Impressió: Gràfiques Montseny

Contingut

Salutació de l'Alcalde
pàgina 3

Pregó Festa Major 2016
pàgina 4 - 9

Fotos Festa Major 2016
pàgina 10 - 11

Concurs de literatura
pàgina 12 - 27

Fotos que fan Història
pàgina 28 - 29

Història
pàgina 30 -51

Racó literari
pàgina 52 - 59

Programa d'actes Festa Major 2017
pàgina 60 - 61

Fotos activitats 2016 -2017
pàgina 62 - 67

Entitats
pàgina 68 - 102

Moviment demogràfic
pàgina 103 - 105

Telèfons d'interès
pàgina 106

Telèfons de col·laboradors
pàgina 107 - 114

Salutació de l'Alcalde

Joan Ramon Veciana Martínez
Alcalde de Sant Hilari Sacalm

Benvolguts/des,
Ens trobem a les portes d'una altra Festa Major, una de les tradicions més emblemàtiques del nostre poble i de gairebé tots els pobles del nostre país.

Rebre el Programa de Festa Major i fullejar-lo ens apropa cada any a unes de les dates més esperades de l'estiu, uns dies que ens prenem amb distensió per gaudir tant de les activitats de la Festa Major com de la companyia de les amistats i familiars, de la conversa, dels bons àpats i, en definitiva, de gaudir de la vida d'una manera diferent per uns dies.

I el propi Programa de Festa Major és també una tradició. Som dels pobles en els quals aquest programa és més elaborat, i ens serveix per moltes coses. Ens serveix per saber part de la història del nostre poble; any rere any aquesta publicació ens recorda com era el nostre poble en el passat, quines feines s'hi feien, quines festes i tradicions es celebraven amb més intensitat, els esdeveniments que més han marcat el nostre passat, les anècdotes divertides que han viscut els ciutadans i ciutadanes de Sant Hilari o com anaven vestits els nostres avantpassats o nosaltres mateixos fa un grapat d'anys. També ens serveix per saber quins són els guanyadors i guanyadores del concurs de narració curta i poder gaudir de la lectura de les seves obres. El programa de Festa Major també ens acosta a l'activitat de les entitats, podem saber què ha fet cada associació del poble i, d'aquesta manera, veure la seva motivació i implicació en fomentar la gran riquesa associativa del nostre municipi. També ens serveix per saber dades demogràfiques del nostre poble, matrimonis, naixements i defuncions, o els telèfons de les empreses i comerços del poble, entre d'altres. Com veieu, molta informació en una mateixa publicació.

És molta la gent de Sant Hilari que, any, rere any també, guarda el programa de Festa Major a la seva col·lecció o al seu arxiu. I el fet de fullejar programes de les festes majors d'altres anys ens fa reviure experiències i vivències que nosaltres mateixos vam viure. És, en definitiva, un complement imprescindible per a la nostra Festa Gran, la que volem que sigui de tots i totes, amb activitats per a tothom. Activitats que es preparen amb moltes ganes i que converteixen la Festa Major cada any en un repte per al govern municipal, per a tots els seus treballadors i per a moltes entitats del poble, que d'una manera o altra hi col·laboren i treballen perquè tot surti com s'ha previst.

Intentem que la gent gaudeixi la festa amb intensitat, i per això cada any es fan canvis en l'estructura i la programació de la Festa Major. S'analitza com ha anat l'any anterior i es revisen tant les activitats i la seva qualitat com l'acceptació que han tingut per part de la gent del poble, per poder així anar adaptant la Festa Major a les voluntats i desitjos dels hilariencs i hilarienques. Vosaltres sou qui en gaudiu cada estiu i amb qui parlem durant l'any perquè ens doneu la vostra opinió sobre allò que més ha agradat i allò que es podria millorar.

Un any més esperem que els esforços que fa tothom perquè tot surti bé siguin reeixits i que gaudiu molt de la Festa major!

Pregó

Photo by Chris Lawton on Unsplash

Pregó de la Festa Major 2016

50è Aniversari de la construcció de l'actual edifici del Col·legi Sant Josep

Bona tarda a tothom!
Fa tres mesos aproximadament, en Joan Ramon Veciana, en Manano, l'Alcalde, em va cridar al seu despatx i em va comunicar la decisió de l'Equip de Govern: que el Col·legi Sant Josep fos qui presidís el Pregó de Festa Major d'aquest any en commemoració dels 50 anys de la construcció de l'edifici del Col·legi.

Com podeu imaginar, vaig quedar gratament sorprès. Vaig considerar que és bo que el poble reconegui el que ha representat una entitat com la nostra per la seva història. És bo saber que l'actual Col·legi Sant Josep s'inicià fa més de 100 anys a les dependències de la Parròquia i ara en fa 50 es va construir l'edifici actual. En aquest moment, a Catalunya, només hi ha set escoles que ofereixin educació als nens i nenes des de 0 fins a 16 anys (llar, infantil, primària i secundària) i a molt poques escoles, la titularitat correspon a les famílies. Pocs pobles amb el nombre d'habitants que té Sant Hilari, poden gaudir de l'oportunitat de triar entre una oferta educativa pels seus fills tant diversa i enriquidora. Iniciada com a escola parroquial per suplir les deficiències educatives del moment, el Col·legi Sant Josep és avui una escola concertada, catalana i cristiana que va néixer al servei dels nens i nenes de Sant Hilari, i que segueix defensant aquest objectiu.
I això va fer, que fa 50 anys, un grup de pares s'unissin per iniciar i tirar endavant el projecte de construcció d'un nou edifici per a ús escolar. A tal efecte, varen crear la primera Associació de Pares de Família Sant Hilari Sacalm, que fou la primera en aquest àmbit i de la qual avui en formem part totes les famílies del Col·legi.

Així doncs, aquest encàrrec rebut per l'Ajuntament el vaig transmetre a la Junta de l'Associació i a l'Equip Directiu, i en nom de tots vull agrair aquest reconeixement a una llarga tasca de l'escola al servei del nostre poble.
L'acte d'avui s'iniciarà amb una visió històrica del 50è Aniversari de la Construcció del Col·legi Sant Josep a càrrec del Sr. Àngel Serradesanferm. Aprofito per agrair al Sr. Àngel tota una vida dedicada al Sant Josep. Com veureu en la seva intervenció, ningú com ell ens pot apropar millor a la història de la nostra escola. Gràcies Àngel.
Tot seguit, la directora del centre, la Sra. Maria Frigola, ens acostarà una visió més de present i futur. Ella, com tots els directors i directores d'escola, té el difícil encàrrec de fer avançar l'escola al ritme que avança la nostra societat. En aquesta celebració, la Maria i tots els que l'han ajudat, hi han deixat tot el seu esforç, bon fer i capacitat. Gràcies.
Continuarem amb l'actuació musical d'uns quants alumnes del Col·legi que interpretaran la cançó del 50è aniversari, composada per ells mateixos amb la col·laboració de la Srta. Lídia Monforte, qui els dirigeix.
I finalment, acabarem amb l'audició de la sardana titulada "Col·legi Sant Josep" composada pel mestre Miquel Tudela l'any 1990 per commemorar el 25è aniversari i que està interpretada per la Cobla Sa Palomera de Blanes.
Hem guarnit la plaça amb fotografies d'alumnes de l'escola a les banderoles de colors i tenim aquí el quadre d'Instagram per si us voleu fer fotos. I hem guarnit les escales de l'església amb el millor que tenim, els nostres alumnes.
Moltes gràcies i Bona Festa Major.

Josep Clarasó Raventós
President de l'APFSHS

Molt bona tarda a tothom!
Quan jo tenia 7 anys, després de fer la comunió, vaig ingressar al Sant Josep, procedent de les germanes Carmelites. N'he sortit als 65, ja jubilat.

No és fàcil explicar la història dels darrers cinquanta anys del Col·legi en poca estona. El que en aquest curs es celebra fa referència a l'existència de l'actual edifici, inaugurat de forma oficial el 15 de setembre del curs 1965-66, però ja utilitzat uns anys abans, i acabat el 1968.
Com a col·legi ja existia des de la meitat del segle XIX. Era l'escola parroquial, que solia ser a cada poble, ubicada en dependències de la rectoria. Des de sempre i també a inicis dels anys seixanta, era formada per dues aules, una per nens grans i una per petits, amb un pati que donava al carrer de la Rectoria. Estaven a càrrec dels dos vicaris, que en aquells moments eren Mn. Homs i Mn. Ramon Tió respectivament. El nom de Sant Josep el trobem documentat de principis del 1900, però gairebé sempre s'utilitzava només el terme "d'escola parroquial".

Als anys 50 l'ensenyament a Sant Hilari era força deficient en general. Hi havia les germanes Carmelites, que acollien les nenes, el Col·legi Sant Josep per a nens i l'escola pública Dr. Morales –avui escola Guilleries- amb una aula per a nenes i una per a nens. Molt absentisme escolar, gens de puntualitat, escassos recursos, pocs al·licients per als alumnes i no massa interès per part dels pares de cara a millorar l'aprenentatge dels petits. Era tot un procés rutinari que s'acabava amb l'obtenció d'un certificat d'estudis primaris. Alguns continuaven i feien el que se'n deia el comerç. El batxillerat era per a fills de famílies adinerades i aquests havien de marxar. Molts joves no podien tenir millor formació humana i intel·lectual perquè no hi havia l'opció de fer-ho al poble.

Per part del consistori del moment tampoc hi havia massa interès ni pressa en el tema.

La vida a les escoles era com la del poble. Sant Hilari no era un nucli dinàmic, al contrari. El dia a dia transcorria entre

la intensitat laboral dels mesos d'estiu i la tranquil·litat del conreu de feixes i artigues –érem coneguts com el país de les patates-. Un llarg hivern dificultava la feina dels homes de bosc, roders i carboners. Els pocs roders que hi havia eren artistes

Als anys 60. Es produí un canvi que capgirà moltes coses. A St. Hilari l'economia passà de la torneria artesanal a la industrial. S'inicià l'embotellament d'aigua d'algunes fonts, augmentà la colònia d'estiuejants i va créixer molt el sector de la construcció. Tot plegat suposava l'inici d'un progrés econòmic general.

Els canvis de la situació econòmica de les famílies impulsaren l'exigència d'una millora de l'ensenyament. Hi havia preocupació i eren diverses les veus que reclamaven canvis: millors dependències, més interès de les famílies i professorat preparat i disposat a impulsar l'atenció, la il·lusió i la formació de l'alumnat.

El Sant Josep tenia les dues aules al costat de la rectoria. Els mestres eren els vicaris corresponents, que no havien estudiat per a ser-ho i feien el que podien, però no era suficient per a que els alumnes adquirissin una bona formació.

Per tant, calia prendre mesures i així ho van entendre els pares de l'escola parroquial després de reunions amb rector Pere Portell, que ho comunicà al bisbat. D'aquí se'n derivà l'arribada d'un jove vicari de 23 anys que procuraria millorar-ho, Mn. Ramon Tresserra. Era l'any 1961. Aviat vindria Mn. Estanislau Corrons, capellà jove i amb molta empenta. El seu projecte era ambiciós i els objectius:
que l'escola fos per a nens i nenes, graduada, reconeguda adequadament, que els alumnes poguessin fer el batxillerat i examinar-se al mateix col·legi i, sobretot, que tingués unes noves instal·lacions.

Anà casa per casa per si els fills volien cursar aquells estudis. La resposta de les famílies fou engrescadora i s'incrementà molt l'alumnat, però la de l'administració no ho va ser.

Costà molt aconseguir el que es va fer, ja que hi havien entrebancs burocràtics. Malgrat totes les dificultats iniciàrem els estudis de batxillerat sense les autoritzacions adequades. Ningú no se'ns hi oposà.

Tampoc no era permès, però fèiem totes les classes en català i apreníem la llengua catalana a les aules...

Arribaren un nou professor-vicari, Mn. Centelles i d'altres que no ho eren, com l'Alfons Gasull, el Sr. Isidre, el Sr. Parera o el Sr. Fernández.

Com que la necessitat d'espai era més que urgent, en Tresserra gestionà poder fer ús d'aules de l'escola pública -ja que tenia un gran edifici i n'ocupava molt poc- i compartir professorat. Era una mena de política sobre ensenyament a nivell local que posaria l'alumnat de les dues escoles al col·legi públic. Es feren passos, propostes i projectes, però com que l'administració digué que no, es tirà endavant la idea de fer un col·legi nou a l'hort de la rectoria, cedit pel bisbat, costés el que costés.

Molts pares implicats, força alumnat i la intenció més llunyana de fer el cine Catalunya com a complement de la formació i diversió dels joves foren els incentius d'un programa realment ambiciós.

Tot això amb el pal de paller que suposava l'Associació de Pares de Família que s'havia creat amb aquest objectiu i que tenia l'Antoni Masó al davant. Així s'iniciava el projecte del que seria el col·legi que tenim avui.

En l'aspecte econòmic, a més del que aportà l'Associació, es reberen ajuts de famílies, de particulars i d'empreses del poble; també s'obtingué un elevat crèdit bancari.

Aquí és on hem de valorar l'esforç que varen fer tota una colla de pares i mares: el compromís de tirar endavant un projecte gens fàcil, complicat i costós.

El 15 de setembre de 1965 inauguràvem, amb façana al C/ Sant Benet, un nou i modern –però inacabat edifici, on s'hi feren sols quatre aules, despatx, lavabos i poca cosa més. Tot era fet a mitges. Es tardaria més d'un any a endegar la construcció del cinema i de les noves dependències per arribar a tenir-lo, bàsicament, com és ara. Sempre segons projecte de l'arquitecte Sr. Canela i amb en Josep Fàbregas de constructor i "patrocinador". S'hi matricularen 150 alumnes, 100 de batxillerat i 50 de primària. Suposaren tota una revolució els canvis que s'aconseguiren.

Tot plegat no era massa legal davant el "Ministerio de Enseñanza", ja que faltaven permisos i no es tenien massa en compte les normes.

La premsa del moment, en parlar de la inauguració de l'edifici, deia : "En San Hilario Sacalm bendición e inauguración de una academia declarada de interés social". Enlloc sortia la paraula col·legi.

En aquell curs 65-66 nosaltres ja fèiem 4t de batxillerat i, per tant, sols vaig estar un any d'alumne a les noves aules. Érem un grup de 13, 11 nens i dues nenes –una d'elles la Margarita-. Fou la primera promoció de batxillers i ens suposava el camí cap a la Universitat, cosa mai vista a Sant Hilari. Aquell projecte dels pares com a promotors i del professorat que semblava impossible, s'havia fet realitat.

Al curs 68-69 el St. Josep era reconegut com a centre homologat, mixt, podia impartir els dos batxillerats –elemental i superior- i els alumnes s'examinaven al mateix centre. Al final, s'havia aconseguit. Professors, pares i alumnes disposaven d'una escola que aportaria millores en l'ensenyament dels joves en general.

Quatre coses

Durant aquests 50 anys els directors han estat Mn. Tresserra i Mn. Centellas els primers anys i després l'Alfons Gasull –el qui més, 27 anys-, jo amb 14 i, de fa poc, la Maria Frigola. Els primers mossens que en foren directors anaven força a la seva i no compartien massa les decisions, però ja amb en "Fonso" érem els directors d'un claustre molt unit i compacte, amb unitat de criteris i d'actuacions.

Direcció i professors no hi estalviàvem temps ni esforç i d'aquí que amb els alumnes ens apuntéssim a tot: sortides, esports, concursos de tot tipus, teatre, sardanes, campionats diversos...i moltes extraescolars. Ens interessava tot el que fos una novetat i que aportés benefici l'alumnat. Es donà preferència a l'activitat esportiva per a completar la formació. El bàsquet al poble fou obra del Sant Josep. Els nens i nenes feien atletisme –especialment cross- bàsquet, tennis taula, volei, patinatge i altres. S'insistí molt durant anys en els escacs com a element educatiu.

Es donava preferència en atendre la diversitat de l'alumnat i les seves necessitats a través de les tutories, element primordial que sempre s'ha preferenciat.

Amb el temps, a la tasca s'hi anaren afegint recursos, com les noves tecnologies del moment: la ràdio, el televisor, diapositives, música, mecanografia, vídeos, hàbit lector, la premsa... i no cal dir que ara tot es centra més en el món de la informàtica, la digitalització i la comunicació. Els temps i les situacions i condicions varien.

Canviant de tema. Del final de curs qui no recorda l'anar a Peníscola primer, a la fantàstica Mallorca més tard, a Galícia amb autocar i ara a Londres. Eren dies inoblidables. També ara ho són les colònies escolars, el festival de Nadal, la Setmana de Sant Josep, diferents sortides i

una llista d'activitats que ajuden en la formació global. Tanmateix hi podem destacar el que ara fan les "nenes més grans" en "Les mares desmadrades"...

Al llarg del temps han estat moltes les coses que s'han fet bé i no és aquí el lloc de comentar-ho. Sí que podem remarcar el fet de la unió del Sant Josep amb la Llar infantil "Les cent fonts", que ens permet tenir l'alumnat fins als 16 anys sense canviar de línia educativa, amb el benefici que això suposa per a l'educació global. Ara el pas de primària a secundària es redueix a un canvi d'aula i de professors, fet que facilita la coordinació i la integració.

També l'adquisició de modern material didàctic i nous recursos o la importància de les llengües. En aquests moments l'escola és multilingüe i s'hi imparteix català, castellà, anglès –des de P3- i francès.

Hi hem d'afegir la construcció per alumnes d'ESO, de l'edifici del c/ de la Rectoria, que ara s'ha unit al pati del Sant Josep, amb l'adquisició del nou solar i l'edifici veí. Tots aquests elements obren noves perspectives a l'escola. Per arribar aquí han estat moltes les persones que hi han treballat. Des dels membres de les diferents etapes de l'Associació de Pares, formada i presidida per gent molt vàlida i entregada, el professorat en general, el personal auxiliar i, evidentment, les famílies que mantenen la il·lusió que els seus fills estudiïn en una escola concertada, amb garanties de rebre bon ensenyament i adequada formació.

L'avui, el futur

Al professorat del Sant Josep hi ha un canvi generacional, de gent que hi hem passat molts anys. Encara hi queden en "Xavi mestre", secretari, amo de comunicacions i publicacions -elabora un butlletí de 50 pàgines que és el més antic del poble després del programa de la Festa- i la Mireia, la mestra que hi haurà passat més anys.

És moment de renovació, de nous professors i de noves idees i aportacions, però cal mantenir la línia d'actuació, d'unió i de bon treball, aspectes que ens han identificat fins ara. El fet d'elegir el professorat fa que el personal contractat s'adapti a les necessitats i demandes de l'escola i això dóna estabilitat. Poden canviar les persones, però no els objectius i les ganes de fer bé les coses.
Han passat ja cinquanta anys i es tracta de consolidar i refermar aquells objectius i pretensions inicials. Els actors no són els mateixos però sí els propòsits i objectius. Unit al canvi de l'espai físic, que ha millorat molt, segueix essent necessària la unió dels protagonistes de la història: els alumnes, el professorat, els mateixos pares i la junta que els representa.

Per acabar permeteu-me que ho faci amb aquestes quatre ratlles.

A Sant Hilari actualment disposem del col·legi públic Guilleries, que fa poc va celebrar el 75è aniversari de la seva ubicació, del concertat col·legi Sant Josep, que també té la llar infantil "Les Cent fonts", de les dependències públiques de la llar "La Baldufa" i de l'institut "Anton Busquets i Punset". Junts formen el conjunt de recursos de què disposa el nostre poble en el camp de l'ensenyament. De la suma de la bona tasca de tots plegats se'n beneficien les generacions de joves que han de marcar, en tots els aspectes, el futur del nostre poble.
Hilariencs, que tinguem una molt bona FESTA MAJOR!

Àngel Serradesanferm Valls
Exdirector

Gràcies Pitu per estar al capdavant de l'Associació de Pares de Família i per ser el cap visible de tota la colla de pares i mares que n'han format part i que han fet possible el projecte. Tal i com entén molt bé la Junta, cal invertir de cara al futur per anar habilitant els nostres centres a les noves exigències de l'Administració i de la societat.

Gràcies Àngel i deixa que anomeni les paraules que vas escriure al programa de la festa major del 1990, en un article referit als 25 anys del Sant Josep. "M'agrada remenar papers vells, fotografies, gratar una mica en les coses del passat i resulta sorprenent veure com aquells companys, un per un, i fins i tot un mateix, formen part de l'existència d'un centre escolar, d'un lloc que durant anys ha estat la segona llar. Sense cap mena de dubte les vivències de l'escola deixen una empremta que després els anys tenen dificultats en esborrar".

Aquest darrer curs ha tingut un contingut excepcional. Hem desenvolupat un conjunt d'actes especials i activitats singulars. Ha estat un període intens, i hem intentat posar el segell del 50è aniversari a les activitats que més ens caracteritzen i en les que hem organitzat de més a més. És el mig segle de vida de l'edifici que ens acull, sota el qual s'amunteguen experiències de treball, de superació, d'amor, de paciència, de comunicació. Aquest pregó serà el punt final d'un any de celebracions. És difícil fer-ne una valoració i sempre queda la sensació que hi ha coses a millorar però també és veritat que tot plegat s'ha fet amb moltes ganes i amb bona intenció.

Tal com ha dit l'Àngel, en aquests moments estem en una etapa de revisar i consolidar el que l'escola ha fet, així com d'afrontar perspectives de present i de futur per ajudar als infants i joves a adquirir una formació adequada. El Col·legi Sant Josep i la Llar infantil Les Cent Fonts tenen un projecte renovat que permetrà seguir formant i educant els nens i els joves del nostre poble.

Hem integrat l'ús de la tecnologia a moltes àrees, i n'és un exemple el projecte de robòtica que hem iniciat. Estem presents a les xarxes socials, editem dues revistes del Butlletí cada curs i la circular informativa mensual per mantenir informades a les famílies.

També seguirem el projecte d'Escola Multilingüe, amb nous objectius.
Ens toca viure en un món complex, en una societat globalitzada, que canvia ràpidament, més connectada que mai, amb un accés fàcil a la informació i amb desigualtats més marcades. Sorgeixen nous continguts i noves formes de transmissió. Caldran destreses personals i destreses emocionals. I alhora haurem de lluitar contra la falta d'atenció, el desig de la immediatesa.... A l'escola li toca flexibilitzar-se, adaptar-se i evolucionar.

Han passat 50 anys però el Col·legi és viu i fort. Us puc assegurar que els que en aquests moments formem part de la comunitat educativa del Sant Josep i de la Llar Infantil Les cent Fonts volem el compromís de continuar al servei de la formació i l'educació dels hilariencs. Mirem endavant positivament. Els nostres centres seguiran essent un espai transversal, plural, on convisquin totes les sensibilitats, un espai integrador de cultures, d'interessos i de somnis. Visca el Col·legi Sant Josep i bona Festa Major!

Maria Frigola Estragués
Directora

Festa Major 2016

01

02

03

04

05

06

07

01 Sardanes
02 Pregó de Festa Major
03 Gimkana marrana
04 Concert de divendres
05 Trobada de gegants
06 Trobada de puntaires
07 Campionat de botifarra
08 Festa de l'escuma
09 Fi de festa Seys Sisters
10 Concert de dissabte al vespre
11 Baixada de carretons
12 Correfoc
13 Batukada
14 Coupé Dansa
15 Jaume Barri

08

09

10

11

12

13

14

15

Concurs de literatura

Photo by Evan Kirby on Unplash

ACTA de la reunió dels membres del jurat del 40è Concurs Literari de Narració Curta, organitzat per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm, celebrada el divendres 21 d'abril de 2017 a les 7 de la tarda a la Casa de Cultura.

Categories i participants

In	Categoria Infantil	12 p.
A	Categoria A	14 p.
B	Categoria B	20 p.
C	Categoria C	9 p.
D	Categoria D	52 p.
	Obres presentades	107 p.

El Jurat

Raimon Artís
Rita Pagespetit
Irene Lafuente

Guanyadors

Categoria	**Obra**	**Autor/a**
In	Carnaval a Venècia	Jana Pla Bonvehí
A	Amish	Davínia Mihai Mihai
B	El teu llibre	Akane Ibáñez Miyoshi
B - Accèssit	Viu	Laia Cubillo Salido
C	Dudum-Dudum	Quan Van der Knokke
C - Accèssit	De qui era a qui sóc, de qui sóc a qui seré	Clàudia Fogueras Figueres
D	Veu en Off	Mª Rosa Aragay Carrera
D	100.000 llums	Lluís Sanahuja Munné
PL - Premi Local	El Bucle	Cristina Collbatallé Brugué

I perquè així consti, els membres del jurat i la regidora de Cultura de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm, que actua com a secretària, signen aquesta acta.

Raimon Artís, Rita Pagespetit, Irene Lafuente
i Cristina Tejedor (Secretària)

Categoria

In

Primer
Jana Pla Bonvehí

Carnaval a Venècia

Feia molt de temps que esperava el viatge a Venècia. Per fi podia veure el gran espectacle del Carnaval que tant m'havia imaginat llegint contes. M'esperava un món de màscares i colors.

En arribar, el primer que vam fer va ser pujar en una góndola. La góndola passava pels canals de la ciutat. L'aigua era força bruta, els carrers força estrets i les façanes de les cases bastant velles, però amb detalls i colors molt bonics. Tot i això, em semblava un lloc magnífic.

De sobte, en travessar un pont, em vaig girar. Vaig veure un nen vestit d'una manera molt estranya. Em va somriure i es va amagar.

De mica en mica, anava veient que tota Venècia s'estava quedant sense color. De cop, la ciutat es va quedar de color gris i trista. L'hora de la festa de Carnaval s'estava acostant i la gent no sabia què fer.

Al cap d'una estona em vaig adonar que l'única cosa que tenia color eren les màscares que cobrien les cares de les persones. De seguida em vaig treure la meva màscara, però no tenia color, potser perquè no l'havia comprat a Venècia. Em vaig posar molt trista i me'n vaig anar en un racó.

De cop, vaig veure que aquell nen misteriós se m'acostava i em va preguntar per què estava tant trista. Jo li vaig dir que tota Venècia no tenia color. Ell es va treure la seva màscara i la va submergir a les aigües de la ciutat. I, en un instant, tota Venècia va recuperar el color i l'alegria d'abans.

Vaig buscar i rebuscar. El nen misteriós havia desaparegut. Però tenia la sensació de tenir-lo al meu costat. Potser, el que sentia, era la màgia del Carnaval!

Categoria

A

Primer
Davínia Mihai Mihai

Amish

Divendres, 24 de maig del 2016

A la meva religió no es pot fer servir tecnologia ni res relacionat amb el món modern; durant segles la meva família ha seguit aquestes normes, però jo sóc diferent: a mi m'encanta tot el que està relacionat amb l'actualitat i amb la tecnologia. Des de petita somiava que era una astronauta i que volava a la lluna amb un cohet d'alta potència, que tenia la meva empresa o que tenia... Simplement que tenia una botiga de roba però amb molt d'èxit en la indústria tèxtil.

Això ja ho vaig comentar moltes vegades als meus pares, però ells sempre deien que no, que he de seguir amb la religió amish, que era impossible que jo pogués anar a Miami o a Califòrnia i construir allà una vida; no tindria èxit, diuen, i acabaria al carrer demanant diners o fent algun tipus de treball precari.

Falten 2 dies i compliré 21 anys, per fi podré ser independent. Fa ja uns quants mesos que estic pensant en agafar les meves coses i anar a provar sort a Miami, però per una part no vull perquè això voldria dir que ja no podria parlar ni veure als meus pares ni als meus 6 germans. Potser la meva mare és amish i no ha pogut fer tantes coses a la vida, però una cosa sí que m'ha ensenyat: que lluiti per conseguir els meus somnis.

Dissabte, 25 de maig del 2016

Demà ja serà el meu aniversari i estic molt emocionada, aquesta nit ho he estat reflexionant molt i estic decidida a fer les maletes i marxar, ho he decidit així perquè m'he adonat de que no em sento feliç amb aquest estil de vida, no m'agrada: no vull passar-me tota la meva vida rentant roba i cuinant.

Aquesta tarda acabaré de rentar tota la roba bruta que em falta i començaré a fer les maletes perquè demà a les 6 del matí em vindran a buscar uns homes que m'ajudaran a trobar una lloc per viure.

Estic trista perquè no suporto el fet de pensar que ja no podré veure la meva família, però alguna cosa he de sacrificar...

Diumenge, 26 de maig del 2016

Ja estic dins del cotxe que em portarà a l'hotel a on m'allotjaré amb 3 noies més com jo, que volen fer una vida normal i corrent sense religions que s'interposin en el seu camí. Estic una mica trista perquè ja no podré veure la meva família però els hi escriuré cartes i cartes sense parar, enviaré fotos meves...

Tinc tantes ganes d'arribar i veure com és la ciutat i com és la gent d'allà, segurament hi ha edificis gegants amb cases ben maques i moltes botigues de roba i luxe. Tinc un problema: com que ara estaré molt més ocupada fent coses, ja no tindré tant temps lliure per poder escriure, i això voldrà dir que ja no et podré escriure estimat diari; tu has estat qui m'ha acompanyat tot aquest temps i t'has convertit en el meu millor amic. (...)Doncs ara ja hem arribat.

Dijous, 27 de juny del 2016

Estimat diari, ja he començat la meva nova vida. Ara visc en una caseta petita al mig de Miami, estic molt contenta i espero tenir sort a la vida, tenir ja la meva pròpia empresa de moda; sí, ja m'he decidit: vull tenir la meva empresa de moda. Per això, diari, ja no tinc més temps d'escriure't, he d'anar a classes de moda, adéu.

Divendres, 08 de abril del 2027

Ohh! Estimat diari, t'he trobat dins dels meus records que tenia de quan vaig arribar a aquesta magnífica ciutat, ara ja et puc dir que sóc feliç. Tinc la meva pròpia empresa de moda i tinc una filla! L'únic que et puc dir és que no m'agrada tant que fa més de 10 anys que no veig la meva família. Doncs res més, t'estimo estimat diari.

Categoria

B

Primer
Akane Ibáñez Miyoshi

El teu llibre

Et lleves cada matí. T'aixeques, obres algunes cortines fins que la llum envaeix la teva habitació. Prepares el teu esmorzar, et rentes les dents i et pentines els cabells. Et mires al mirall i no veus res més que una cosa que desitjaries canviar, una cosa que preferiries que no et mirés. Ho ignores.

De camí a l'institut veus a alguns companys de classe que havien estat amics teus, però d'això ja fa molt de temps. Estan parlant, rient, sense notar la teva presència. Ho ignores.

Arribes a l'institut i esperes fins que sona el timbre. Ocupes la cadira i comences a treure les coses de la teva motxilla mentre els altres entren a la classe. Sí, aquella cadira que ningú mira, o potser, el que massa gent mira i en la qual mai et sentiràs còmoda per moltes vegades que t'hi asseguis. Ho ignores de nou.

El professor comença a parlar i el murmuri de veus de la qual no pertanyies, s'emmudeix. Sents algun que altre comentari en veu baixa, alguna broma de mal gust i unes mirades que es creuen de camí. Ho ignores, com sempre fas.

Surts al pati i t'asseus en un banc. Mates el temps mirant els núvols, pensant en com ho faries per representar-les en paper, mentre la gent passa davant teu, mirant-te com si fossis invisible i parlant dels seus propis assumptes. Ho tornes a ignorar.

Tornes a les classes i et limites a fer la teva feina, mentre altres companys comenten els seus resultats amb els amics. Ningú et pregunta res. Intentes ignorar-ho.

En finalitzar totes les classes del dia, sents com la majoria planegen veure's més tard per fer una volta. Surts de la teva aula sense que ningú ho noti, mentre et poses la jaqueta procurant no sentir les rialles procedents de les classes i les substitueixes per les xiulades del vent.

Arribes a casa, et treus la jaqueta i et pentines els cabells embullats pel vent. Entres a la teva habitació i comences a fer els deures.

Quan els has acabat, et limites a mirar per la finestra. Et vénen al cap totes les coses que has hagut d'ignorar i et sents vulnerable. Et preguntes fins quan podràs suportar-ho i, al final, t'aixeques, en senyal de resposta, per dirigir-te cap a la finestra.

Els teus peus es posen a la base de la finestra, les teves mans s'agafen als costats i mires cap avall... Però no trobes el valor suficient per perdre la partida. Així doncs, baixes de la finestra i, després de sopar i desitjar una bona nit als teus ignorants pares, te'n vas al llit. I és allí, enmig de la foscor, quan més por sents. Saber que l'endemà hauràs d'aixecar-te de nou, com tots els matins, et prepararàs el dinar, et rentaràs les dents, et pentinaràs els cabells i et miraràs al mirall abans de sortir de casa teva.

Però, saps què? Ignora-ho. Perquè ara estic aquí i no me n'aniré, no t'abandonaré, passi el que passi. I quan miris cap a la finestra i t'aixequis, veuràs els llums sobre els edificis i totes les coses que fan que et sorprenguis, i començaràs a veure que no ets un cas perdut. Podràs veure-ho: estàs viva i, si necessites sentir-te feliç, infinita, per uns segons per poder aixecar-te demà, obre'm i llegeix-me tantes vegades com vulguis. Perquè per això hi sóc, perquè no et sentis sola.

Només cal portar-me on em necessitis i, quan els teus ulls llisquin per les meves paraules, et prometo que podràs sentir-te infinita.

Categoria

B

Accèssit
Laia Cubillo Salido

Viu

Ara, que sembla que per fi dorms, recolzada a la butaca de l'habitació, et diria tantes coses... Necessito dir-te adéu, però no trobo les paraules.

Mai hauria pensat que succeiria d'aquesta manera, però sento que se m'acaba el temps. Sento que a cada minut que passa, a cada segon, sóc menys jo, i tu ets menys tu.

Em sento impotent al pensar en tot el que em perdré. Cada situació, ja sigui bona o dolenta, en la que no podré ser-hi per ajudar-vos, aconsellar-vos, o simplement donar-vos una abraçada. Només tens 15 anys, però has crescut tant... Suposo que aquests darrers mesos t'han fet madurar. Ningú neix preparat per una cosa així. Per mi, sempre seràs la meva princeseta.

En Joan només té 8 anys, i et necessita més que mai. Sou meravellosos, divertits, entremaliats... Sou els meus nens.

Em sento molt agraïda d'haver pogut compartir aquests anys plens de vivències amb vosaltres. Haver pogut veure com començàveu a créixer. No me'n penedeixo de res.

M'hauria encantat que m'expliquessis més coses sobre tu, però puc entendre que l'adolescència és una etapa difícil. També l'he passat. Has de ser forta, seguir endavant. Necessito que els guiïs. La vida et donarà mil oportunitats de ser feliç, i vull que lluitis per totes elles.

Sempre t'he dit que a vegades és millor plorar, deixar anar tota la ràbia o impotència que puguem sentir, jeure a un racó, i simplement plorar. Però no vull que estiguis trista. Vull que sempre que pensis en mi, em recordis abans de tot això, quan realment vivia.

Recordo quan vas arribar a aquest món. Era una tarda calorosa de maig, i portaves hores i hores demanant sortir. Des del primer moment, quan vaig saber que estava embarassada, et vaig estimar. Et vaig estimar i t'estimo tant... Quan vaig veure per primera vegada els teus ulls, mirant-me fixament, vaig saber que sempre ho faria. Em miraves com si fossis conscient del que estava passant. Miraves encuriosida tot el que t'envoltava.

Els primers mesos van ser molt durs. Ploraves a totes hores, però m'encantava quan et quedaves adormida en els meus braços, i podia sentir la teva respiració. M'encantava tocar-te les manetes i els peus, jugar amb tu...

Poc a poc, vas anar creixent, i vas començar a valdre't per tu sola. Mira't ara, ja ets quasi una dona. Has après moltes coses aquests anys, i confio en que quan jo ja no hi sigui, segueixis aprenent i fen-te gran.

Vull que visquis cada dia al màxim, que aprofitis cada ocasió per divertir-te. Vull que estudiïs, que experimentis, que viatgis, que t'enamoris de la vida, de tu mateixa i d'algú. Vull que trobis el que realment et fa feliç. Que persegueixis els teus somnis fins la fi del món, que lluitis pel que creus, que no deixis que mai et diguin que no pots, perquè si ho creus, tot és possible.

Vull també que t'envoltis de persones fantàstiques que facin de cada dia una nova aventura, que t'acompanyin en la vida i t'ajudin a superar els obstacles que puguin sorgir en el camí.

Sé, que no sempre es pot ser optimista, que no sempre tot ens surt bé o com imaginàvem. Que hi ha dies dolents i terribles, en els que voldràs desaparèixer, esvair-te. És en aquests moments en els que vull que pensis en totes les coses bones que et poden passar. Que pensis en els detalls més petits que donen sentit al teu dia a dia. Quan caiguis, aixeca't, i no deixis mai que decideixin per tu.

Tu ets l'única que sap el teu camí, perquè ets l'única que saps on vols arribar. Quant més somiïs, més lluny arribaràs. Perquè tot sembla impossible fins que es fa, perquè vull que facis el que vulguis, però que el que vulguis et faci feliç. Perquè vull que t'enamoris, i que no tinguis por del que vindrà. Perquè ets capaç d'arribar tant lluny com et proposis.

Encara recordo una frase que un dia em van dir, i que no vull que oblidis mai: La verdadera bellesa és una actitud, i tu ets extremadament bella quan ets autèntica.

Categoria

B

Mai perdis les ganes de seguir lluitant, mai abandonis. Vas néixer per canviar el món, ho he sabut sempre. Vull que encomanis les teves ganes de viure a tothom.

Quan vaig saber fa poc més d'un any el que m'esperava, el que ens esperava, vaig voler renunciar. Si ho hagués deixat tot en aquell moment, us hauria abandonat en el moment que més em necessitàveu. I no m'ho hauria perdonat mai.

M'hauria agradat que tot hagués estat d'una altra manera, que hagués tingut més temps. M'hauria agradat haver estat present en cada etapa de la vostra vida. M'hauria agradat haver-vos dit molt més a tots tres com em sento d'agraïda, com he estat de feliç. M'hauria agradat morir de gran, de velleta, havent complert tots els meus somnis.

Per desgràcia, el destí no ho ha volgut així. Tu encara ets a temps, i per això vull que siguis conscient de l'enorme regal que suposa seguir aquí. No et demano que visquis per mi, mai t'ho demanaria. Et demano que no deixis que algú o alguna cosa dolenta que pugui succeir-te en un moment determinat et prengui les ganes de seguir viva.

Vull que quan ja no hi sigui us mantingueu units, i que seguiu endavant.

Necessito que em facis un favor. Necessito que li diguis al teu pare que tampoc és tard per a ell. Digues-li que no tingui por de tornar a enamorar-se, que no tingui por de tornar a dir-li a algú que l'estima. Fes-li saber com el seu amor m'ha canviat. Fes-li saber com em sento d'agraïda, i com desitjo que torni a ser feliç.

Estic segura de que tots tres ho sereu. Us fareu grans, i algun dia vosaltres també li direu a algú i als vostres fills com els estimeu, i com i de quina manera donen sentit a la vostra vida.

Us estimo amb tot el meu cor, i sempre, sigui on sigui, o vagi on vagi, us estimaré. Gràcies per fer-me sentir la dona més feliç del món. Gràcies per ser tal i com sou i estimar-me tal i com sóc.

Vull que recordis sempre que la vida no et dóna les persones que vols, et dóna les persones que necessites per ajudar-te, fer-te mal, estimar-te i per fer que et converteixis en la persona que estàs destinada a ser. Vull que et sentis sempre agraïda d'haver despertat en un nou dia i de tenir l'oportunitat de fer alguna cosa important. Viu!

Categoria

C

Primer
Quan Van Der Knokke

Dudum-dudum

Dudum-dudum, sonen les rodes del tren.

El senyor Ripoll, seient A fila u vagó tres, tren amb destinació Barcelona-Sants, està perdut en pensaments profunds. La seva vida és una misèria. Tot allò pel qual havia estat treballant durant mitja vida s'estava ensorrant. A la ciutat li esperarien de nou les preocupacions: el negoci, a punt de la fallida, els deutes, el seu matrimoni apagat. Mentre s'apropa el maletí – estava a punt de caure – deixa vagar la vista pel vehicle. Veu els seus copassatgers contents, plàcids, feliços. Cap d'ells no és capaç d'entendre com ell pateix, especialment aquella dona gran amb el somriure que té fixat a la cara. Com li enveja la seva tranquil·litat, la seva despreocupació...

Dudum-dudum, sonen les rodes del tren.

L'àvia Pilar, seient C fila quatre vagó tres, tren amb destinació Barcelona-Sants, està perduda en preocupacions profundes. La seva vida és una misèria. Els seus pobres néts... Com s'haurien agafat la notícia? Podrien comprendre allò que havia ocorregut al seu avi? Potser, però no comprendrien què significa per a ella; quins sentiments amaga el somriure que intenta fixar-se a la cara. Tanca els ulls i pensa en l'andana i el jovent alegre que hi havia vist. Cap d'ells no és capaç d'entendre com ella pateix, especialment aquell jove estudiant carregat de llibres. Com li enveja la seva joventut, la seva despreocupació...

Dudum-dudum, sonen les rodes del tren.

En Miquel, seient D fila set vagó dos, tren amb destinació Barcelona-Sants, està perdut en reflexions profundes. La seva vida és una misèria. Com havia pogut arribar tot fins aquell punt? Fins a primer de carrera havia sigut un estudiant d'excel·lents continus (fins i tot havia superat el batxillerat amb notes impecables), però des de llavors els problemes s'havien anat acumulant. Com a últim recurs s'havia apuntat a classes nocturnes, per intentar recuperar alguna cosa del seu rendiment perdut. Ni això havia funcionat. Mira els llibres que ha deixat al seient del costat amb una mirada d'ira, fins que aparta la vista i es fixa en la dona jove, tota maquillada, asseguda prop seu. Cap dels seus copassatgers no és capaç d'entendre com ell pateix, especialment ella. Com li enveja la seva felicitat, la seva despreocupació...

Dudum-dudum, sonen les rodes del tren.

L'Agnès, seient A fila cinc vagó dos, tren amb destinació Barcelona-Sants, està perduda en dubtes profunds. Va vestida massa col·loquialment? Massa professional, podria ser? S'ha passat amb el maquillatge? O no li ha quedat bé? Haurà portat tots els formularis, no s'haurà deixat cap document? Està prou qualificada? Sap encara l'adreça i la planta? És la primera entrevista de feina que ha pogut trobar en setmanes. No, mesos. Aquesta no li pot anar malament, o no podrà pagar el lloguer del mes vinent. Com havia pogut ser tan presumida com per pensar que trobaria un lloc de treball de seguida, i marxar de casa tan jove? Pensa en la gent amb qui ha pujat el tren. Hi havia una noia que la recordava a ella mateixa, a la seva edat; segura d'ella mateixa i vestida de tots colors. Cap d'ells no és capaç d'entendre com ella pateix, especialment la noia. Com li enveja la seva llibertat, la seva despreocupació...

Dudum-dudum, sonen les rodes del tren. La Bea, seient B fila sis vagó quatre, tren amb destinació Barcelona-Sants, està perduda en inseguretats profundes. S'ha vestit la roba més vibrant i acolorida que ha pogut desenterrar de l'armari de casa seva, perquè és la que a la seva iaia li agrada més. Ja està preparant tot el que li explicarà: les seves bones notes a l'institut (fins i tot en Roure, de català, li havia posat un notable a una redacció!), les seves prestacions a natació, el premi que havia aconseguit en un concurs d'anglès. Anticipava, però, que no seria prou per a la iaia: que per què la redacció no havia estat excel·lent, que si no havia pogut nedar més ràpidament, que com era que al concurs no havia quedat primera. Per què la iaia mai no n'està satisfeta? Per què mai no fa prou? Al

Categoria

C

fons del vagó hi ha una família amb un fill que corre alegrement pel passadís del tren. Cap d'ells no és capaç d'entendre com ella pateix, especialment aquell nen, tan alegre i tan cridaner, encara no sotmès a les exigències i expectatives. Com li enveja la seva innocència, la seva despreocupació...

Dudum-dudum, sonen les rodes del tren.

En Pep, cap seient últim vagó, tren amb destinació casa de la tieta Pili, està molt i molt enfadat. Per què els papes el porten a veure-la cada cap de setmana, al seu pis lleig, amb el seu gos que borda? I per què ella sempre li prepara pebrot verd per dinar? Algun dia saltarà per la finestra del tren i correrà ben lluny, i viurà per sempre a una cabanya del bosc lluny de la tieta Pili i el seu pis i el seu gos i el seu pebrot. Per ara, però, es conforma amb córrer amunt i avall pel tren, a veure la gent. Cap d'ells no ho té tan dur com ell, ni la noia amb la faldilla groga ni la dona amb la cara pintada ni l'home dels llibres ni la dona vella que li somriu, i menys l'home amb el maletí. Segurísssim que l'home del maletí ja té tota la vida solucionada, que mai no va a veure cap tieta en pisos lletjos i amb gossos que fan pudor i amb menú de pebrot verd, segurísssim que ja té la seva cabanya amagada en algun bosc. Quina enveja que en té, en Pep, de tots els adults. Tant de bo ja tingués la vida solucionada com ells..!

Dudum-dudum, sonen les rodes del tren.

Categoria

C

Accèssit
Clàudia Fogueras Figueras

De qui era a qui sóc, de qui sóc a qui seré

Estimada jo del futur,

T'escric des del meu present, el teu passat. Atura per uns instants tot el que estiguis fent i escolta'm.

Ara mateix tinc una imatge molt vaga de com ets, on estàs i amb qui estàs. Tampoc sé si et segueixen fent riure les mateixes coses, si són les mateixes persones les que et fan riure i si encara hi són aquells amb qui també podies plorar. Potser hauràs canviat de gustos, potser ja no esmorzes el mateix, ara t'agrada l'olor de l'asfalt moll i els gustos musicals són tan radicalment diferents que has hagut de guardar tots els CD dins d'una caixa.

També m'intriga saber, més que si has canviat de casa, de poble o de país, si has canviat de somnis. Si ho has fet, recorda per què. Vull que et preguntis si vas lluitar prou pels que vas deixar enrere, si vas perdre la il·lusió per falta d'interès o per falta de perseverança, si els vas abandonar tu o si te'ls van fer abandonar. Recorda que volies viatjar molt lluny, tan lluny com l'enyorança pels de casa et permetés; que volies estudiar per saber, per crear, per millorar i que volies ajudar a construir un món més just.

Què me'n dius de les promeses? Les has complert? Afirma'm que hi has sigut sempre que vas prometre ser-hi, que no has fallat mai a aquells a qui no podies fallar, que no has deixat de ser tu quan ho havies de ser més que mai, que no has baixat mai el cap però que has sabut demanar perdó. Vas prometre que res ni ningú et faria canviar, espero que aquesta hagi estat l'única promesa que has trencat, espero que hagis canviat per millorar ja que aquest era l'objectiu, recordes?

Tinc l'esperança, i vull tenir la certesa, que el somriure ha estat, més que una arma, una forma de veure la vida. Algú molt especial et va dir una vegada que la vida vista des d'un somriure sempre era més vida. Enyora'l, ja fa temps que no hi és, però espero que tant les seves frases colpidores després del cafè del diumenge com la seva manera de fer-te obrir els ulls, hagin perdurat en tu i qui sap, en els que ara depenen de tu.

Suposo que no t'has llegit tots els llibres que volies llegir, ni has mirat totes les pel·lícules que tenies previst mirar, tampoc hauràs visitat tots els museus ni hauràs mirat prou cops les estrelles. Però, amiga meva, tens temps, encara tens molt de temps.

No oblidis que has d'estar orgullosa de tot el que has aconseguit però no deixis de recordar que encara et queda molt per fer. Posa't noves metes i recupera'n de velles, fes noves amistats i recupera'n de velles, perd el temps però no deixis que se t'escapi de les mans i mai deixis de viure segons les nostres conviccions, les meves i les teves, les que tenies i les que tens.

Firmat:
La part de tu que no has de deixar morir mai

Categoria

D

Primer
Mª Rosa Aragay Carrera

Veu en Off

Virginia Woolf deia a Vita Sackville-West: "Qui sóc jo?, Digues-m'ho tu". La recerca de la identitat ha preocupat a tota mena de persones i continua inquietant. Els més impacients, ja de jovenets, volen conèixer-se i trobar-se, però és tan prematur que tot queda reduït a algun viatge on passen alguna penúria i coneixen nous amics que s'afegeixen als seus desficis.

Potser m'he hagut de quedar sola per saber ben bé qui sóc. Passar per malvestats i indolències per arribar aquí. Ho he hagut de deixar tot pel camí: amor, casa, protecció. Per quedar despullada i desemparada davant l'abisme. La reacció ha estat sobreposar-me, sortir-ne enfortida, arrapar-me a la vida de manera desenfrenada i començar-me a escoltar amb una altra veu: la que hi havia guardada dins meu i feia tants anys que esperava sortir. Era jo atrapada en la rigidesa del dia a dia, en la quotidianitat de la nit aparentment plàcida i inofensiva.

Encara recordo amb nitidesa i sense necessitat de tenir-la al davant aquella fotografia que tinc a la porta de l'escola amb altres companyes, totes calçades amb patins de botes. Devíem tenir nou o deu anys. Jo, amb una cama lleugerament doblegada, tenia un aire més rítmic i somreia àmpliament, com si de debò fos feliç. En l'instant de fer la foto sí que ho era, després en arribar a casa l'alegria es dissipava i tot tornava a ser obtús. Aquella rialla acolorida només podia sorgir de tant en tant, quan la meva ment podia oblidar els malestars familiars.

Vaig créixer i em vaig enamorar. Em va semblar que havia trobat el que necessitava per ser jo, però tot just despertava d'una letargia llunyana. Vaig 2 tenir amor, casa, protecció, però també dirigisme. Havia de ser d'una manera determinada i ho vaig ser durant uns quants anys.

El nostre amor era sincer i autèntic, de manera que vam procurar aixecar bones parets damunt d'uns fonaments ferms i consistents. Però l'amor no es regeix per les lleis de l'arquitectura i per molt que ens hi esforcéssim l'evolució de cadascun va anar cap a un cantó i vam deixar de coincidir en el mateix punt, malgrat compartir, encara, moltes coses.

Però hi ha nombrosos moments dignes de ser recordats. Estones a la terrassa fent la migdiada a la primavera, rialles mentre jugàvem al parxís un diumenge qualsevol, viatges en cotxe que no s'acabaven mai, generant unes converses apassionants i creatives. O quan hi havia aquella amalgama còsmica i els àtoms de l'un es fusionaven amb els de l'altre produint una perfecció única...

Vam tenir dos fills que van ser font de vida i de plaer. Me'ls estimo amb un deliri apassionat i sé que és el millor que podia fer: portar-los al món. L'adolescència va ser dura, però un tràngol que cal passar per retrobar els fills que hi ha a l'altra banda de la infantesa. Unes persones que van creixent per dins i que van madurant molt a poc a poc. I és fascinant, també, assistir a aquest canvi.

Més endavant el Marc i la Laura van emancipar-se i jo em vaig quedar sola. Sola és un dir, perquè tinc la literatura que m'acompanya de dia i de nit i ella no m'abandonarà mai. Hi puc confiar plenament. Han estat aquests últims anys els que he començat a sentir aquesta sensació tan estranya de ser una unitat i prou. Llevar-me, dutxar-me, esmorzar i tot un dia per endavant per dedicar-lo al que vulguis. Llegir, escriure, badar, veure una exposició, assistir al teatre, veure una pel·lícula, escoltar música, passejar, menjar, beure... I treballar. Sí, encara 3 hi ha una obligació, però per poc temps. Aviat podré admirar els dies amb més llargada que ara, amb més capacitat de decisió.

Cada dia contemplo des de la finestra on treballo l'espectacle que ha quedat de la ciutat industrial d'antany. Ara es deu haver convertit en una ciutat tecnològica, suposo. Des del segon pis, veig els diversos volums que conformen les teulades (de teula antiga i d'uralita) a dos vessants de les fàbriques, combinades amb les cobertures dentades característiques de principi de segle XX i un dipòsit d'aigua alçat per quatre columnes, en aquests moments inservible, que el devien inaugurar de color blanc, però que ara és d'un gris brut. S'hi llegeix clarament TEXTIFIBRA. Al lluny, una xemeneia acaba de corroborar l'origen del barri.

Categoria

D

Tot aquest conjunt vermellós que diviso des de la finestra, a finals d'hivern, cap a les cinc o les sis de la tarda, s'il·lumina quan es pon el sol per l'altra banda i aquella llum em subjuga. Quedo paralitzada contemplant-la com esperant que passi alguna cosa. Però l'únic que canvia és que lentíssimament va baixant la intensitat del daurat i molt a poc a poc el dia es fon.

Trenta anys enrere, quan vaig començar a treballar en aquest centre, les fàbriques trontollaven vint-i-quatre hores, amb aquell patrip-patrap tan característic. I aquesta era la banda sonora que teníem: la dels telers. Ara les fàbriques resten mudes, històriques i abandonades. I el soroll actual més potent és el que fan els cotxes que transiten pel carrer Viladomat.

Aviat m'hauré d'acomiadar d'aquest indret, també. Una altra pèrdua. De les tantes que he hagut d'anar deixant. Aquesta, però, serà desitjada, perquè ja 4 són molts anys de dedicació i la màquina segons com ja s'encalla. Guanyaré hores. La riquesa serà el temps i podré dedicar-lo a allò que desitgi.

La llibertat deu ser arribar a aquest punt: desprendre't de totes les obligacions i poder decidir en cada moment què vols fer.

Ja fa algun temps que l'he tastada, la llibertat. L'he sentida anant de viatge, estant un dissabte o un diumenge a casa, sense cap imposició, o fins i tot podent triar a quina hora dines o senzillament si vols sopar a les dues de la matinada.

La soledat té aquest doble vessant: no tens ningú amb qui parlar, ni t'has de posar d'acord amb ningú, però el que fas et comporta moltíssima gratificació. L'important és saber-te envoltar d'amics i de la família quan vulguis, per tal de tenir carregada la motxilla de la socialització. Compartir converses, àpats, viatges, sortides, cafès... Una plenitud que corona el fet d'estar sola.

Emily Dickinson des d'Amherst preguntava: "Jo no sóc ningú. Qui ets tu?" La nostra personalitat no cal que sigui coneguda per molta gent. Som éssers insignificants, i situats en el lloc que ens correspon intentem aprofundir tan com podem en nosaltres mateixos destapant capes i desfent superficialitat.

Sovint també penso en la mort, no a evitar-la, sinó a acceptar-la. És tot un aprenentatge i és millor posar-s'hi ben aviat, sense perdre el temps. Tal com deia Salvador Espriu, la mort és una cosa que hem de fer una sola vegada a la vida. Per tant, l'hem de fer bé. I ens cal una bona preparació.

Gràcies a les paraules d'altres no estem a la intempèrie sobre aquest tema i sobre tants d'altres. Podem llegir el que els escriptors han sentit, viscut, 5 somniat i aprendre'n. Mai en tindrem prou ni ens cansarem de compartir reflexions que ens ajuden a avançar, a reconfortar-nos amb els mots ben alineats. No ens fa por endinsar-nos per camins nous que ens proposen veus assenyades. Són els nostres estels fugaços, els nostres recers més segurs.

Abans em preguntava: "Sóc valenta?" Ara ja no em cal. Sé que ho sóc perquè n'he hagut de ser, perquè he afrontat sola reptes i problemes. Crec que la fortalesa ens surt des de molt al fons del nostre ésser. Resta allà, replegada, fins que fa realment falta. En el moment necessari surt la força com un doll d'aigua vigorós i s'ho emporta tot pel davant.

De primer la soledat sembla un gran bagul buit. De moment tens la impressió que l'estrenes, però no és cert. Fa molt de temps que el posseeixes. Són les reserves que hi anem acumulant sense notar-ho. Ens hem anat nodrint de petits retallons de saviesa que hem anat sedimentant amb els anys.

Marguerite Yourcenar diu: "Cal viure amb passió i amb saviesa". Cadascú amb la saviesa que tingui. I la passió consisteix a tenir cada vegada més paradisos. Començant pels més insignificants i acabant pels més ambiciosos.

Categoria

D

De vegades, per ser feliç, n'hi ha prou amb poder seure i creuar les cames. Un gest tan senzill, però tan agradós alhora. Quan estàs encaixonada en algun lloc i no ho pots fer pagaries per tenir una mica més d'espai i col·locar una cama sobre l'altre. Quina satisfacció tan gran! La nostra existència és tan complicada que molts cops passem per alt plaers com aquest. Només fa falta una mica de temps per posar consciència sobre aquests actes. A partir d'aquest moment tots aquests petits detalls ens faran la vida molt més plàcida, tèbia, benigna.

Ara per ara trobar nous paradisos em resulta cada cop més fàcil. Tinc autèntica debilitat pels microcosmos. Em fa l'efecte que no cal anar a l'altra part de món per trobar al·licients i novetats.

Em sento una persona lliure. Segons sembla és la que no té por d'estar sola. Ara ja començo a estar bastant segura que sóc capaç d'afrontar qualsevol daltabaix en solitari. La teranyina que he anat teixint crec que és prou resistent per aguantar embats forts de la vida. És el meu escut més potent.

Què hi hem vingut a fer, al món? Cada època ha tingut la seva resposta o l'absència de contesta. Arribats a una certa edat, més aviat ens alegrem de no haver tingut prou paraules per definir-ho. Estem contents d'haver arribat allà on som sense necessitat de saber-ho tot, d'acontentar-nos amb frases grandiloqüents que no ens aporten res ni ens omplen el buit existencial.

Em miro al mirall i penso "t'has deixat alguna cosa per viure?" Alguna cosa important, és clar. Tinc la sensació que no. Que el millor ja ho he viscut i que ara el que queden són els records. Combinar bé els records. Aquesta és la qüestió. Sobre el paper també són part de la ficció.

L'amistat és un dels elements més importants de l'existència. Poder compartir els silencis dóna la dimensió de complicitat que hi ha entre dues persones que s'aprecien i es respecten. Tenir amics prevé de malures estranyes, proporciona seguretat i t'omple de magnífiques experiències. Els veig en el meu enterrament laic, recitant poemes i traçant amb la veu una mica trencada el recorregut del que hem compartit. Els amics són necessaris com els colors de la tardor: fan que la vida tingui més densitat.

Categoria

D

Accèssit
Lluís Sanahuja Munné

100000 llums

Cent mil llums tremolen sota el cel francès. Cent mil llums al voltant d'un monòlit, que amb una breu inscripció vol recordar un fet no oblidat, il·luminen una nit de tramuntana gèlida. Una per a cadascun dels avui presents o absents que van trepitjar la mateixa platja un febrer de seixanta-dos anys enrere.

La multitud arribada d'arreu arrossega un aire festiu contingut. La sorra, lloc de la celebració, s'omple al llarg de tot el dia de famílies senceres, des d'infants fins a avis.

L'Angeleta prefereix el braç del Jaume al del fill. És ben natural: el Jaume és l'amic invisible, caríssim de veure –és tan lluny Lió!–, però que sent a prop, com la fragància de la colònia que perdura encara quan el flascó és tapat i desat. El fill, en canvi, el té sovint per casa. És un bon fill. Després de tot, encara hauria de donar gràcies a Déu, un déu amb qui no creu, perquè li ha permès viure una existència mig suportable. Malgrat tot. Malgrat els plors, l'escarràs de la feina, la solitud... malgrat la mentida subtil que la va dur a no estimar mai cap més home que el seu.

-Jaume, on va ser?

Però el vell sap que no li escoltarà la resposta. Calla i li respecta el vol que se l'endú als temps feliços, als temps amargs. Allà, va ser allà, diu per dir. I continuen caminant, feixugament. L'Angeleta, al centre de l'univers, el Jaume, a un costat, el bastó, a l'altre, la carta responsable de l'eterna fidelitat, a la bossa. I al darrere, el fill, observant amb ulls compassius els herois d'una història que també és la seva.

"Vam fer Pasqua abans de Rams, i què!, hi ha qui critica els joves d'ara per ser massa llibertins amb això del sexe. Ja!, me'n ric, són les bestieses dels capellans, que són els pitjors! El meu Quimet i jo jèiem junts de molt abans de passar per l'Ajuntament. No se'm notava encara la panxeta i la bruixa de la sogra se'n va adonar, que estava de bon any. No em va dir res, no, però amb la cara ja pagava, jo la vaig calar des del primer dia, en el fons, molt en el fons tenia animeta de dretes i maleïa la sort de tenir un home de la CNT i un fill de les Joventuts Llibertàries. No va ser el bombardeig el que la va matar, no, que va ser que son fill es casés pel civil i que quan arribés l'hora de parir hauria de dir allò que la criatura havia estat setmesona. Doncs, mira, no calia que es preocupés tant perquè la va dinyar al cap de quatre dies mal comptats. D'un atac de cor, van fer córrer, però n'estic segura que va ser de l'enrabiada. Que es foti, no em va saber gens de greu, i al cap i a la fi la va ben treure de quedar-s'hi quan encara era un bon moment per morir-se. Perquè el pitjor va venir després, quan la gana va esquitllar-se per les cases com s'hi esmuny el fred a l'hivern, i el desànim, perquè tothom parlava de coses terribles, que si els nacionals feien això o allò altre quan entraven a un poble, que si la guàrdia mora violava dones i criatures, que si els nostres soldats queien com a mosques, que si l'Ebre baixava vermell, que si... i llavors em vas dir he d'anar-me'n abans no caigui Barcelona, si m'hi cacen, ni judicis ni res, afusellat i al clot, vindré amb tu, aniré on vagis, et deia penjada del teu coll, i tu que m'apartaves amb els ulls humits, on vols anar, prenyada, a tu no et faran res, marxaré amb el Jaume a França, diuen que és un lloc segur, hi estaré bé mentre busco un lloc on criar el nostre fill, t'escriuré quan el tingui, aviat ens tornarem a veure, t'estimo..."

-Torna-m'ho a explicar, Jaume, a poc a poc, sense deixar-te res.

-Si t'ho he explicat moltes vegades, Angeleta!

-A poc a poc, sense deixar-te res, Jaume.

Categoria

D

-Que n'arribes a ser de pesada, només perquè ets tu, que si no...

-Va, va.

-El Quimet i jo vam sortir de matinada de Barcelona, ens vam ajuntar a una llarga columna de fugitius, refiats que res podia sortir malament, que arribaríem a França sense problemes...

-Però... -Però tot es va torçar ben aviat: el 9 de febrer del 39 vam patir un bombardeig, no sabíem on amagar-nos, la metralla d'una bomba li va esguerrar una cama. Ens vam refugiar al túnel de Portbou i després... després ja no vam ser amos del nostre destí. La cama començava a gangrenar-se. Volíem arribar fins a Lió, a casa d'uns parents, però tot va ser creuar la frontera que els gendarmes francesos es van fer càrrec de nosaltres.

-I què més, Jaume, oi que no el vas deixar mai sol?

-Era de nit quan travessàvem la porta del camp de concentració, una nit com la d'avui, freda, ventosa. Una fila de gent bruta i afamada, homes cap aquí, dones i criatures cap allà. Una triple xarxa espinosa ens confinava en una platja enorme. Només sorra i aigua, ni barracots, ni tendes on aixoplugar-se, ni latrines, res, no hi havia res, tret de cent mil persones arrupides arrecerant-se del fred amb mantotes humides.

-No va morir com un gos, oi Jaume? Va patir? Se't queixava molt?

-Ja el coneixies, no era home de queixar-se, estava més pendent de la gent del nostre voltant que de la seva cama que s'anava enfosquint. Recordo un xicot que seia amb la fotografia d'una noia a les mans, s'hi va passar hores, la petonejava, com si la noia fos viva al seu davant. El Jaume va intentar explicar-li que... no l'escoltava, es va enterrar la fotografia a la butxaca, es va aixecar i es va dirigir cap a l'aigua. El vam estar mirant fins que les onades el van cobrir del tot.

-I la carta, va plorar mentre te la donava?

-Mai no vaig saber quan la va escriure, devia aprofitar les estones en què m'anava a discutir amb els senegalesos que ens vigilaven des de fora del fil-ferrat. T'ho juro, Angeleta, vaig fer tot el que vaig poder per ell, els insultava, els escopia, per què ens ho feu això, els deia, el meu amic és un bon republicà, com vosaltres, els repetia, porteu-lo a un hospital! Cinc dies sense menjar ni beure, no puc entendre com el Quimet va resistir tant. Quan la cama era ja negre i el final a prop, es va treure la carta de sota la camisa. I sí, quan creia que el vent i el fred ens havia assecat totes les llàgrimes, va plorar mentre me l'allargava. Promet-me que l'hi faràs arribar, promet-me que no la llegiràs, promet-me que mai no li diràs que l'estimo com no he estimat cap altra dona, va dir-me.

-Però tu, el seu gran amic, el vas enganyar i no li vas fer cas.

-Sí, el vaig enganyar i no li vaig fer cas. Ja hi som, és aquí.

Categoria

D

Amb les mans tremoloses, l'àvia treu de la bossa una espelma i la carta del Quimet. Enfonsa la candela a la sorra i l'encén. La flama creix, com creixen totes les altres. El vent, republicà també, respecta el mar d'espurnes vacil·lants.

-No cal que resem res, oi Angeleta?

-Calla boig, vols fer empipar el Quimet?! Li regalaré les seves paraules, li retornaré la carta d'amor.

-No n'hi havia gaire, de passió, a la carta.

-Segur?

L'Angeleta apropa el paper al foc i un fum negre s'enlaira cap a un cel imaginari. Una a una, cada lletra escrita, cada lletra suposada es cargola, s'escapa del full, vermella de sang per un moment, i es deixa llegir per darrera vegada.

Angeleta,

Des que he sortit de Barcelona que vinc pensant molt en la nostra relació. No he estat del tot sincer quan et deia que t'estimava, però em faltava coratge per dir-t'ho a la cara. No facis cabal de tot allò que et deia, que si tenia projectes, que si faríem créixer la criatura en un país lliure, que si la sort es decantaria de la nostra banda... Seria una gran equivocació pensar que entre nosaltres hi ha alguna cosa més que respecte. Aniré cap a les Amèriques, diuen que t'hi pots fer ric i no vull perdre l'oportunitat, i no tornaré... i tu m'has d'oblidar i refer la vida. Busca't un home que t'estimi, un pare pel teu fill, i sigues feliç, no pensis amb mi mai més. Crema les meves coses, crema els records del pensament, i si alguna vegada et vinc a la memòria, aparta'm sense manies. La vida et comença avui. Jo, allà on vagi, també trobaré algú...

Quimet,

El petit grup no espera el final dels parlaments. Abandona l'arena ingrata amb un gest de felicitat als llavis, deixant enrere centenars de banderes tricolors que onegen al vent entre velles cançons de batalla.

Categoria

PL

Primer
Cristina Collbatallé Brugué

El Bucle

Sola. M'he quedat sola. En aquest joc injust que és la vida, moltes vegades em sento atacada quan no passa el que vull. Costa acceptar que els esdeveniments que podem controlar nosaltres mateixos són molt pocs. A més a més, cada acció que portem a terme en desencadena d'altres. Fins a quin punt he de deixar que m'afectin les coses? És tan senzill quan ignores les paraules ofensives i tan difícil aconseguir fer-ho. No havia estat mai gaire fanàtica de les coses inesperades. Per aquesta raó, quan vaig saber que marxava em vaig sentir petita i perduda. Hi ha tantes coses que no tenim al nostre abast, moltes que es presenten de manera sobtada i a les que no sabem com reaccionar. Algunes vegades, no tenim prou temps per fer-ho.

La manca de control és un estat que no m'agrada, més que res per la incomoditat que em provoca. I avui em trobo aquí, en aquest dia plujós, de camí del comiat d'una persona que surt de la meva vida. Les pèrdues no són fàcils. Estem tan acostumats a comptar amb la presència dels que ens envolten que quan s'esfumen no ho acceptem de manera senzilla. Quan em va dir que tenia l'oportunitat de marxar, vaig somriure i el vaig animar acceptar. Començar una nova aventura, créixer com a persona i experimentar em semblaven prou bones raons per fer-ho. Tot i així, amb el pas dels dies vaig ser conscient que no seria fàcil acomiadar-se, però ho vaig fer. Quan tornava cap a casa, després d'una última abraçada, encara estava en xoc. Tenia la mirada perduda i em passaven moltes coses pel cap. Molts moments compartits, moltes converses, molts riures... Quant de temps passaria alimentant-me de records?

Els dies posteriors es van tornar complicats. Primer, l'escepticisme m'envaïa. Segur que això no ha passat, no pot ser, no m'ho crec. Llavors, la incredulitat va donar pas a la ràbia, però aquesta anava acompanyada d'una immensa tristesa, que va provocar que fos una altra persona, potser molt més callada, molt més dòcil i sense cap dubte més distant. Això sí, fins el dia de l'explosió. No vaig poder preveure amb exactitud quan arribaria, però ho va fer. En el meu cas, es van ajuntar la frustració i la impotència, la ràbia i la pena. Vaig arribar en aquell punt de dir prou. Hi va haver un moment que em costava respirar, inhalava i exhalava repetidament i amb ànsies, com si volgués emmagatzemar l'aire. Les llàgrimes es feien el seu propi camí pel meu rostre, fins que es perdien en la pluja d'aquell dia. Notava un buit al pit i cada cop que respirava, es feia més gran. M'aferrava amb força a tu, esperant que canviessis d'opinió, sense cap intenció de demanar-t'ho per por a sentir-me massa egoista. I vas marxar.

Com puc resignar-me a aquest final? Mentre la veu dels meus pensaments entra en aquest bucle constant que fa que m'hagi d'esforçar per tirar endavant dia rere dia, començo a tremolar i tanco els ulls amb força, intentant apagar el més neguitós dels pensaments. Sola. M'he quedat sola.

Fotos que fan Història

1918. La plaça dels hotels amb en Jaumet al mig. Fotografia cedida per Alfredo Torrents.

1949. D'esquerra a dreta i de dalt a baix. Àngel Andreu, Sr. Reixach, Josep Roura, Llibert Pascual, Ventura Roura, Pere (Trompon), Pere Roura, Pere Belmonte. Quico Gol, Joan Rosell, Pere (Toscano) Moner, Pere (Guapo) Masó, Juan Raset, Joaquim Molist, Narcís Corbera, Quino. Josep Andreu, Ramon Molas, Quimet (Pinotxo), Florenci Andreu, Juan (Barratina) Planchart, Josep (Nures) Busquets. Fotografia cedida per Quim Molist.

1962. D'esquerra a dreta. Les dames d'honor i la Miss Quinto. Carme Busquets, Dolors Estragués i Carme Fauria.

1965. Davant de la botiga "Can Rossell". D'esquerra a dreta. Francesc Llinares, Lídia Rossell, Francesc Parareda, Dolors Rossell, Angelina Rossell, Rita Sunyer, Clara Lopez, Josep Rossell, Mario Rossell, Carme Massaneda, Antoni Rossell. Davant, els petits Lluís Rossell i Josep Rossell. Fotografia cedida per la família Rossell.

El 17 de maig de 1965 es casaven en Xavi Rossell (q.e.p.d) i la Maria Timoneda. En aquesta imatge es veu el "nuvi" envoltat d'amigues de la parella. D'esquerra a dreta: Maria Sastre, Margarita Timoneda, Maria Roura, Conxita Moragas, Enriqueta Collbatallé, Carme Busquets, Rossita Busquets i Àngela Fàbregas. Fotografia cedida per Enriqueta Marimon.

1966. En Josep Mª Xandri construint les maquetes dels apartaments d'Empuriabrava. Fotografia cedida per Teia Xandri.

1971.Candidates i la pubilla al Tívoli. D'esquerra a dreta i de dalt a baix. Margarita Serrat, Angelina Moner, Teresa Pujol, Enriqueta Garcia, Isabel Magem i Ramona Busquets.

1973. Acte Pubilla. D'esquerra a dreta. El presentador de ràdio Girona, Fina Serrat, Dolors Güell, Ramon Puig, Josep Juvanteny, Dolors Masó, Joaquim Vila, Toni Casanoves, Montse Timoneda, Joan Moner, Josep Güell, Víctor Busquets i Lliberta Güell.

1974. Guanyadores d'una gimcana. D'esquerra a dreta. L'alcalde Joaquim Ripoll, Conxita Camó, Cinta Camó, Carme Permañé, Anna Vernedas, Carme Coll i el regidor Àngel Ripoll.

Història

Negre i Blanc

I amb tot.....optimista.....

Benvolgut possible lector/lectora, et convido a fer junts aquest breu article. La Festa Major no és ben bé el moment adient per a filosofar o fer grans o petites propostes. Veus que el títol està intercanviat. Normalment diem: Blanc i Negre.

L'home, tot l'home és una barreja de bé i de mal. A vegades guanya l'un i a vegades guanya l'altre. Ja ho deia Sant Pau "veig el bé que he de fer i faig el mal que no voldria " donem un cop d'ull al nostre món i a nosaltres mateixos.

Fem-ho junts.

Negre-Com està el nostre món? Guerres, marginació ,tribunals, immigració, pobresa, egoisme, despeses innecessàries, domini de gènere.....segueix

I com estem tu i jo ? Segurament que en la nostra intimitat podem fer una llista ben llarga; guardem-la en secret.....

Blanc- Jo sol no ho puc escriure. M'hi ajudes? Tant a nivell personal com col·lectivament trobem en el nostre món tantes persones i grups fent el bé: metges , personal sanitari, missioners ,O.N.G qui treballa per la PAU, mestres ,voluntaris en tants serveis, catequistes, educadors, tantes persones que desinteressadament fan possible la nostra societat, anònims, fidels en els seus compromisos, el pare i la mare cada dia al treball per a la família, el veí que surt de casa al matí i torna cansat el vespre, els avis que tenen cura dels néts, l'estimació dels esposos i pares, etc. Això no fa soroll. Aquí ,sí , que pots, estimat lector, allargar la llista.

Comparant aquestes dues realitats: NEGRE I BLANC, jo sóc optimista, penso que, malgrat tot, en el nostre món hi ha més BLANC QUE NEGRE; i tu? I sóc optimista, gràcies a la fe que tinc posada en Jesucrist, que pot perdonar tot el mal- el pecat- que hi ha l'home i en la societat i fer-nos nous- fills seus- per la seva GRAN BONDAT. Tenim motius per ser optimistes !!!

Bona Festa Major !!!!!

Mn. Carles Mª Giol

Cròniques antigues

"Xavier Vila ha estat una persona molt implicada en la vida social de Sant Hilari"

En Xavier Vila neix a Sant Hilari Sacalm el dia 20 de juliol de 1934. La seva trajectòria professional comença quan el seu pare, Martí Vila, torna de la guerra civil molt malalt i ell s'ha de fer càrrec del negoci familiar de forja d'eines de bosc.

Als anys 40, quan anava a l'escola, els seu professor Mn. Francesc Carbó, va tenir diferents idees per Sant Hilari. Una d'elles fou que per Setmana Santa en la processó de dijous Sant s'inclogués la figura dels armats. Va demanar la col·laboració a diferents persones, entre elles en Xavier, el qual hi va participar fent una vintena de llances.

El practicant del poble, el Sr. Manel Ramírez, cada dia havia d'anar a posar una injecció a en Martí, patia d'asma d'ençà que va tornar de la guerra. En Xavier i el practicant, que era músic, van anar fent relació. Un bon dia, tot parlant, li va comentar que si a Sant Hilari hi haguessin persones interessades a estudiar música per poder fer una orquestra, ell podria formar-los. En Xavier, amb 15 d'anys d'edat, es va dedicar a buscar jovent, començant pel seu germà gran, en Josep Mª de 18 anys, i els seus veïns del carrer de Vic, en Josep Mollfulleda (El Sereno) de 13, i l'Antoni Garcia que en tenia 15. Més avall, a la Plaça de l'Església, hi vivia en Mariano Casas, de 18. A la Plaça Gravalosa hi vivia en Mariano Rosell, de 19 anys, que cantava molt bé en els cors. Tots ells van dir de seguida que sí. Van començar a assajar al pis de sobre "Can Cames", on el Sr. Ramírez hi vivia. Primer de tot havien d'aprendre solfeig.

Anaven passant els dies i d'altres joves del poble, com en Gabriel Miralpeix i l'Antoni Pujol, de 18 anys, l'Àngel Rovira de 20, i un guàrdia civil que l'anomenaven "Peque" de 21, en saber que es volia formar l'orquestra s'hi van interessar.

Després de mig any de solfeig, el professor va donar a triar l'instrument que cadascun volgués tocar. Aquí el Sr. Ramírez va demostrar que era un gran mestre, fent l'arranjament de les partitures per als diferents instruments i sabent-los tocar tots.

Quan portaven un any d'estudi per poder formar l'orquestra, van exigir a tos els membres integrants que anessin a Girona a passar un examen, passant-lo tots sense cap problema.

El 15 de maig de 1950, festivitat de Sant Isidre, a la sala de ball del Cafè Tívoli es va inaugurar l'orquestra amb el nom de Ritmo Sacalm. Van tenir un gran èxit, omplint la sala de gom a gom.

Els seus components, amb els seus substituts quan van anar al servei militar, eren:
Manel Ramírez, director; Xavier Vila, 1r trompeta; Mario Rosell, cantant i 2n trompeta; Josep Mª Vila, 1r saxo alt; Josep Mollfulleda, bateria; Mariano Casas, contrabaix; Antonio Pujol, saxo alt; Antonio Garcia, saxo; Gabriel Miralpeix, saxo tenor i l'Àngel Rovira, bateria.

L'any 1951 el professor i practicant, Sr. Manel Ramírez, li va sortir una feina a la clínica Alianza de Mataró i va haver de marxar de Sant Hilari. Va ser aleshores quan van haver de buscar un nou director, proposant-li a en Pep Massaneda (Pep del Bar). L'any 1952 hi van haver canvis, l'orquestra passava a dir-se Conjunto Ritmos i amb noves incorporacions: Pep Massaneda, director; Xavier Vila, 1r trompeta; Mario Rosell, cantant i 2n trompeta; Josep Mª Vila, 1r saxo alt; Josep Mollfulleda, bateria; Mario Casas, contrabaix; Ramon Fauria, piano i acordió; Josep Crous (Potei), trombó.

A partir d'aquí, el conjunt va actuar durant 7 anys a diferents poblacions de Catalunya, com Arbúcies, Vic, Maçanet de Cabrenys, Lloret, Calella, Anglès, Osor, Seva, Viladrau o Hostalets. Eren contractats per fer casaments, batejos, cercaviles i diverses festes de Sant Hilari. De tant d'èxit que tenien, hi havia dies que es trobaven amb 2 o 3 contractes, suposant un problema perquè no els podien fer tots, ja que els desplaçaments eren força complicats.
L'orquestra es va dissoldre l'any 1956, en Xavier Vila va anar a fer el servei militar, en Josep Massaneda se li van morir els pares i es va haver de fer càrrec del negoci familiar i en Josep Mª Vila va marxar a treballar a Barcelona. En Xavier Vila, però, no va perdre el contacte amb la música mentre feia el servei militar a la caserna de la Maestranza de Barcelona. Va coincidir amb un coronel, l'Edmundo Barzolowski Saldo, que buscava músics que volguessin fer una orquestra i en Xavier, juntament amb d'altres companys, s'hi va afegir. Van començar a tocar en tots els actes i festes que feien els oficials de la caserna.

Un dia que en Xavier va anar de permís a Sant Hilari, en Joan Vernedes, sastre del poble i molt compromès amb el poble, li va dir que havien fundat el grup excursionista Forces Forts i Ferms i que havien escollit la muntanya de Sant Miquel de les Formigues perquè fos el seu emblema. Aquest grup va decidir fer-hi una creu de ferro en representació dels F.F.F.i en Xavier, que era forjador, va ser l'encarregat de fer una creu amb unes formigues al peu. L'any 1957 la van portar fins al peu de la muntanya amb cotxe i van continuar a peu carregant-la a coll en Ramon Broto, en Biel Miralpeix, en Salvador Pidevall i el propi Xavier. En Biel Miralpeix, que era mestre d'obra, va ser l'encarregat de fer-li el peu amb pedra per poder clavar-hi la creu de 5 metres d'alçada juntament amb les formigues. Un cop ben aparedada va ser beneïda pel Mn. Josep Mª Alimbau.

Aquell mateix any en Xavier va acabar el servei militar i va tornar a Sant Hilari per fer-se càrrec de ple del taller de forja.

L'any 1956 va ser molt fructífer, va ser també l'any que es va iniciar una activitat molt identificativa del nostre entorn: la tallada de troncs. Tot va començar quan en Xavier li va proposar a l'Enric Rosell, aleshores alcalde del poble, que es podria organitzar una tallada de troncs, tal i com feien els bascos. L'Enric Rosell, propietari forestal i d'una serradora, esmolava les eines al taller d'en Xavier, a més era un home amb molta empenta i li va semblar molt bona idea. En Xavier es va posar en contacte amb diferents persones de Sant Hilari que treballaven a bosc per fer una competició de tallar troncs. La primera es va fer a la Pl. Del Dr. Gravalosa i hi va continuar durant 11 anys, fins que es va passar al camp de futbol. Al llarg dels anys es va anar completant amb diferents activitats, com exhibició de roders i piles de carbó, aconseguint que cada cop fos més gran i demostrant la professionalitat dels concursants. Alguns anys es va arribar a convidar gent de diferents pobles de la comarca i fins i tot hi van participar professionals del poble francès d'Axat i gent del País Basc, fent una exhibició de com tallaven els troncs.

A finals de 1956 en Joan Vernedes va proposar fer un nou vestuari pel viacrucis i li va demanar a en Xavier si podia fer el metall, qui sense dubtar-ho un moment va acceptar. Van mirar llibres i pel·lícules per assessorar-se de com podrien anar vestits, van visitar llibreries de Girona i en una revista van trobar que els cascos i el vestuari de la pel·lícula Quo Vadis els agradava. A partir d'aquí en Xavier s'encarregava de fer les plantilles de tot el que era el metall i en Joan de fer els patrons pel vestuari. En Xavier havia de fer 20 cascos, l'espasa del Centurió, les cuirasses, els lictors i l'àguila romana. Com que això comportava molta feina, van demanar ajuda, sent l'Esteve de cal Gran qui es va encarregar de fer 10 cascos, l'artista Garreta de Vic va fer el casc del Centurió i en Xavier es va encarregar de fer tots els acabats. Un cop finalitzada tota la feina i perquè es conservés tot en bon estat, es va portar a l'empresa Valdiviejas d'Arbúcies per fer-hi el cromat i niquelat.

L'any 1957 s'havia d'estrenar tot el vestuari nou, però la pluja va fer que s'ajornés fins l'any següent. El recorregut del viacrucis, que aleshores es feia el Dijous Sant, començava amb el judici i finalitzava a la Plaça de l'Església. Cinc dies abans del viacrucis de l'any 1960 en Xavier va tenir la idea de fer un quadre plàstic del Calvari. La comissió, en aquells moments formada entre d'altres per en Joan Fauria, l'Enric Gallifa, en Joaquim Vila, en Josep Mª Pons i en Xavier Vila, s'ho van estar pensant amb el temor que potser no sortiria gaire bé, però van decidir tirar-ho

Fotos cedides per la família Puig-Donadeu

endavant. Pel poc temps que faltava, van trobar que el lloc idoni per fer-ho era a sobre de can Pitu biciclista, al Passeig 14 d'abril. Aquest quadre plàstic es va organitzar a partir de les tres creus amb els lladres i Jesús, la Mare de Déu, els acompanyants i el Centurió. Un altre gran col·laborador, en Ramon Puig, va posar el projector del cine Tívoli encarat al turó del Passeig 14 d'abril perquè fes de focus, i un cop començava la música, tot el Calvari quedava il·luminat amb els personatges. En aquell moment es va sentir un gran "oh" d'exclamació del públic.

En veure que havia estat un gran èxit, l'any 1962 es va tornar a repetir, afegint-hi uns llamps darrera el Calvari que els feia en Xavier amb la màquina de soldadura elèctrica del seu taller, mentre que el so dels trons es feien amb altaveus. L'any següent es va edificar al turó del carrer 14 d'abril i ja no s'hi va poder fer el Calvari, passant-se a fer al millor turó de tots: el de Can Rovira, actualment Plaça del General Moragues. Es va introduir un altre canvi, deixant de ser un quadre plàstic i passant a ser amb moviment.

En Xavier, l'any 1965, va tenir la idea de posar un cavall davant el quadre de la crucifixió, demanant-lo a en "Cisquet" de Can Carnisser nou. L'única condició que li van posar fou que l'havia de muntar ell i així ho va fer, vestit d'armat. Durant dos anys aquest cavall va anar davant del viacrucis, fins que el propietari se'l va vendre. La solució va venir de la mà de l'alcalde de Pineda, era pagès i feia el mercat cada diumenge a Sant Hilari, doncs un bon dia parlant amb en Xavier del viacrucis va resultar que aquest senyor tenia cavalls i es va oferir a venir desinteressadament amb els seus dos fills. Durant tres anys van poder sortir a la representació, fins que ho van haver de deixar per motius personals. En aquells moments en Gabriel Miralpeix, que era l'alcalde, va comentar que tenia uns amics de Navarcles que tenien cavalls i que estaven disposats a participar al viacrucis, col.laborant-hi durant dos anys desinteressadament. Afortunadament anys després a Sant Hilari va haver persones que van començar a tenir cavalls, entre d'altres en Joan Casas (en Nitu d'Art Català), fet que va afavorir la continuïtat.

La comissió va donar el relleu a una de nova l'any 1979, la qual durant tots aquests anys ha aportat una tasca infatigable, conservant i ampliant tot el material del viacrucis. En Xavier Vila, de manera personal, els dóna un 10 i els felicita per seguir amb aquesta energia.

Després d'haver posat el seu gra de sorra durant tants anys i de forma desinteressada, en Xavier continua amb la seva trajectòria professional i el seu ofici de ferrer de tall. Com a reflexió, pensa que cada hilarienc hauria de posar el seu granet de sorra per fer una gran muntanya, fent el que va dir el president nord-americà John Fitzgerald Kennedy: "Què faré jo per al poble i no el que farà el poble per mi".

Dolors Vila

El segle XIX i Donya Teresa Saleta de Noguer

Donya Teresa Saleta als darrers anys de la seva vida, en una pintura anònima.

A Sant Hilari segur que hi ha persones que han sentit parlar de Donya Teresa de Saleta, però de fet la seva història, el seu llegat, com el de la majoria de dones importants, ha quedat en els llimbs. Va ser una dona emprenedora, forta, visionària, que, entre d'altres coses, va convertir el balneari de la Font Picant en el lloc on començaria tot i on s'iniciaria un segle d'estiueig al poble.

Teresa Saleta de Noguer va néixer l'any 1852 a Tordera, filla de Josep Saleta de Noguer i d'Escolàstica de Noguer Saleta (cosins germans casats amb la dispensa de Roma). Va viure a Sant Hilari com a única representant de la casa Saleta de la Vila i va tenir dues germanes més petites, la Maria Dolors i l'Assumpció, que van morir molt joves (als 10 i 11 anys respectivament), l'any 1871. Es va casar amb l'advocat Francesc Martorell, amb qui no va tenir descendència, deixant com a hereva la seva cosina Maria Dolors Olivas, que estava casada amb en Joaquim Ribot i Casabó.

Un any després del seu naixement es concediria el "marquesat" a l'altra branca de Saleta del Mas, a Xaviera de Saleta Descatllar al 1853.

Filla del segle XIX, Donya Teresa va venir al món en un moment de treva dels nombrosos aixecaments i guerres carlines dels anys 1822-23, 1827, 1833-1840, 1847-49. Però sí que va viure la darrera carlinada dels anys 1872-76, la més cruenta a les Guilleries. Ja durant la Guerra del Francès (1808-1812) el senyor Silvestre Saleta, besavi de Donya Teresa, havia rebut distincions, i fou nomenat Comissari de Guerra per la Junta de Govern pel fet d'haver amagat a Vallors a 1.200 refugiats vigatans que fugien de l'ocupació francesa. En represàlia, els francesos li cremaren la casa, igual que la Cau o Tortadès.

Les "carlinades", més que guerres dinàstiques que reivindicaven l'hereu Carles com a legítim pretendent a la corona, eren lluites entre el poder rural i el ciutadà, entre els defensors del feudalisme de l'Antic Règim i els liberals de clara influència francesa. L'eufòria liberal que vivien les ciutats va posar fi al monopoli feudal i religiós de l'ús de la terra, amb una reforma agrària que perjudicà a l'Església i als grans propietaris, que es resistien a perdre privilegis, cridant a la rebel·lió. Els carlins es farien forts a les Guilleries, i el Soler de Mansoliu o el Santuari de la Mare de Déu del Coll esdevindrien hospitals i centres de reclutament carlins; els pobles es mostraven dividits i se succeïren els segrestos, robatoris, assassinats, execucions, afusellaments...

La tercera carlinada, especialment violenta a Les Guilleries, acaba l'any 1876: arriba la pau, i amb ella, la Restauració. Just aquell any, l'exèrcit encarrega a un grup d'oficials i soldats l'aixecament d'un mapa topogràfic de les maleïdes Guilleries que tants maldecaps els han portat. Un territori desconegut on els exèrcits han patit estrepitosos fracassos degut a la dificultat per maniobrar-hi i al desconeixement del medi. Aquest treball es publicà el 1880 i té gran importància en ser el primer mapa de la comarca, juntament amb el dietari del tinent Juli Serra, que explica el que es troba —pobles, paisatges i gent ancorats en la misèria i els subdesenvolupament— amb tot detall i que encara avui ens meravella. A finals de segle molts centres excursionistes organitzaran sortides per descobrir "les salvages Guilleries".

Casa del Soler de Monsoliu

Durant aquest segle la major part de pobles guillerencs toquen sostre en quan a nombre d'habitants: Osor és el més poblat, amb 1.777 habitants, Sant Hilari en té 1.670, Vilanova de Sau 1.105, Viladrau 1.188... Al final de la guerra Sant Hilari pujarà a 1.971 i vint anys més tard a 2.510, mentre baixaran Viladrau (822), Osor (1.243), Vilanova (727)... A Sant Hilari les cases pairals i l'església marquen el ritme de la vida i el progrés: la majoria de la gent —roders, carboners, masovers, traginers...— treballa per a ells. Les condicions de vida són molt dures i els jornalers s'organitzen en societats: a principis del segle XX consten a Sant Hilari un mínim de cinc societats obreres que, a partir de 1917, s'agruparan al voltant de la cooperativa "Unió Obrera". Durant aquesta època ja es fan eleccions municipals, tot i que només poden votar els homes de més de 25 anys que saben llegir i escriure (el 80% són analfabets) i que acreditin tenir patrimoni, motiu pel qual sempre guanyen els representants dels grans propietaris i de l'església, quedant els més liberals a l'oposició. Les dones no podran votar fins l'establiment de la República, al 1931.

Balneari de la Font Picant: l'inici d'un segle d'estiueig

Just acabada la darrera guerra carlina i amb l'aigua de la Font Picant com a reclam, Teresa Saleta va fer realitat el somni del seu pare: obrir un balneari que no tingués res a envejar als centreeuropeus o francesos tan de moda ja des del segle XVIII. Un somni que al materialitzar-se impulsarà Sant Hilari des de l'edat mitjana a l'edat moderna en pocs anys, convertint-se en el primer centre d'estiueig de Catalunya. El reclam per l'estiueig que durarà un segle, va ser l'aigua, i tindrà per al poble un impacte econòmic, social i cultural de dimensions formidables.
Les propietats curatives de l'aigua de la Font Picant ja les va fer públiques el doctor Josep Gravalosa, metge del poble i natural de Vilanova de Sau, l'any 1779 en una memòria titulada "El agua mineral de San Hilario Sacalm", on hi esmenta que es coneixen des del segle XVII.

Sabem que a principi del segle XIX l'aigua picant ja s'enviava a Madrid per tractar el "mal de gota" del rei Ferran VII. També sabem que s'enviava a Barcelona el 1822. Segons el Diari de Barcelona, "La invasión de los facciosos

en algunos pueblos de los llanos de Vich privará a algunas personas del beneficio y alivio que reportaban de sus males el uso de las aguas de San Hilario en la misma fuente, para que pues puedan continuar con este mismo remedio los que gustaren, se previene que hallarán en esta misma ciudad aguas conducidas con las debidas precauciones, para disminuir cuanto sea posible su alteración".

L'any 1846 el governador de Girona ordena a l'Ajuntament que obligui als propietaris de la font de Sant Josep —la primera coneguda d'aigua picant— que l'arreglin, a l'estar molt deteriorada a causa de les crescudes de la riera d'Osor. L'any 1877 es descobreixen dues fonts més, la de Santa Escolàstica i la de Santa Teresa, i dos anys més tard les de Santa Modesta i Sant Joan, avui desaparegudes: aquest mateix any són declarades d'utilitat pública les tres primeres.

El 15 de juny de 1881 el matrimoni Teresa Saleta i Francesc Martorell inaugurà el Balneari, construït sota la direcció d'August Font i Carreres, i l'Hotel Martin, dirigit per Martí Pagès. En els primers anys es fa palesa la dificultat per arribar-hi: són tres hores de viatge en tren de Barcelona a Hostalric, més tres hores i mitja en diligència fins al poble, més una hora en matxos o mules fins el Balneari. L'any 1895 es construeix la carretera fins el Balneari i s'amplia l'edifici de dues a cinc plantes, amb 100 habitacions, menjador per a 250 comensals, sala de lectura, sala de festes, sala amb ruleta, saló-galeria, camp de tennis, grans jardins i un entorn privilegiat, sobre tot a l'estiu, amb pou de glaç, electricitat que es genera allà mateix —i després en generarà per al poble—, correus, telègraf i més tard telèfon. A l'aigua, que comença a guanyar premis nacionals i internacionals, se li afegeix diòxid de carboni i s'exporta a Nova York, Cuba, Buenos Aires, Filipines...

Entre els anys 1887 i 1891 són tractats més de mil "pacients" al Balneari. La demanda augmenta i la construcció de fondes, hotels i botigues a Sant Hilari es dispara. El Balneari hostatja aristòcrates, burgesos, militars, capellans, artistes com Soler Rovirosa, Josep Masriera, Santiago Rusiñol, Ramon Casas..., polítics com Manuel Azaña, Lluís Companys, Francesc Macià...

Finalment tancarà amb la guerra civil, tot convertint-se en Hospital de Carrabiners. Després d'algun intent ocasional

01

02

per reobrir-lo que no va reeixir, s'ha anat arreglant i avui es pot visitar i intentar entendre tot el que va representar durant els 55 anys que va estar en funcionament.

A la construcció del Balneari no van mancar-hi problemes. El cost de les obres i del manteniment va obligar a demanar una hipoteca per valor de 280.000 pessetes. Donya Teresa va haver de vendre una casa a Vic, una petita propietat anomenada la Mola Xica a Sant Feliu de Buixalleu i la propietat del Soler de Mansoliu. Aquesta última fou comprada per Tomàs de Cendra, que l'any 1903 ja era administrador de la colònia Burés d'Anglès i també —per delegació del bisbe— de les mines d'Osor, anomenades "Mines del Sant Pare". Tomàs de Cendra va iniciar la rehabilitació del Soler ja l'any 1904, a les ordres de l'arquitecte Rafael Masó, que les donaria per acabades el 1910, no sense certa polèmica, ja que l'intel·lectual Francesc Carreres Candi, estiuejant al poble, va considerar la intervenció de forassenyada i de desfigurar l'edifici originari.

L'any 1887 s'amplia la casa Saleta de la Vila i es fa funcionar una serradora elèctrica a Les Illes. A partir d'aquí el matrimoni —profundament catòlic, mentre el país viu la revolució industrial i la "febre d'or"— iniciarà un seguit d'obres benèfiques en col·laboració amb l'església, en concret amb els bisbes de Vic, primer Morgades i després Torras i Bages, que venen a prendre les aigües a la torre Villavecchia i amb els que mantindrien una relació epistolar. Aquest mateix any signen una permuta on cedeixen la propietat de Villavecchia als marquesos de Mura, a canvi

01 Embotellament d'aigua a la Font Picant
02 Publicitat a la revista "Lliroia" de l'aigua Picant

d'uns terrenys a Barcelona on els jesuïtes hi construiran el futur Institut Químic de Sarrià. Els marquesos de Mura encomanaran la construcció de la torre Villavecchia (1893) al prestigiós arquitecte Enric Sagnier i Villavecchia, una mena de castell amb una barreja d'estils i amb escultures de Frederic Marés. Enric Sagnier també s'encarregarà de la reforma de Saleta del Mas, dels marquesos de Mansoliu, afegint-li les torres i altres ornaments medievals per donar-li aparença de castell (1900). Posteriorment (1926) s'hi va traslladar, pedra a pedra, la capella gòtica de principis del segle XVI, del Pilar del barri del Pedret de Girona. L'1 de setembre de 1898 tingué lloc a la torre Villavecchia l'important entrevista entre el bisbe Morgades i Jacint Verdaguer, propiciada, entre d'altres, per Anton Busquets i Punset i mossèn Ignasi Rovira, capellà del poble, on l'insigne poeta es reconciliaria amb l'Església.

El matrimoni Saleta continuà les seves obres benèfiques, arreglant la Capella del Santíssim de l'església local, construint dues fonts públiques al poble delmat per periòdiques plagues de còlera i tifus, adequant l'edifici al costat de la rectoria per convertir-lo en col·legi de nois i construint el convent de les Germanes Carmelites l'any 1902, que es dedicarà a col·legi per a noies i centre de primers auxilis. L'última acció que se li coneix a Donya Teresa és la de demanar permisos per canalitzar l'aigua del sot de Vilavella a la casa Saleta de la Vila, que posteriorment s'ampliarà a tot el poble. Més tard, la mateixa casa Saleta, ja de la família Ribot, va ser subministradora d'energia i aigua al poble durant anys.

Francesc Martorell havia mort el 1905, i el 1912 va deixar aquest món Donya Teresa Saleta, una dona de la qual no en sabem gran cosa però que gràcies a ella Sant Hilari es guanyà un lloc al mapa, tal com havia fet Juli Serra amb les Guilleries. Gràcies a ella, catòlica, emprenedora i pionera, que va arriscar apostant per l'aigua molt abans que Santa Coloma o Caldes, vàrem saber que una altra manera de viure era possible i el poble va créixer i es va fer gran. Descansi en pau l'últim cognom de la nissaga Saleta de la Vila. Anton Busquets i Punset escrivia a la portada del número 59 de l'Estiuada: "Donya Teresa Saleta és morta. Aquesta és la frase que dissabte al matí corria de boca en boca, portant a tots els cors una impressió forta de condol i tristesa. Era punyenta la frase, es clavava al cor com una realitat aclaparant. Semblava que finia una època, queia tot un edifici aplomat i ferm que emplenava tota la vida de Sant Hilari. Donya Teresa Saleta ha mort, ella tan bona, tan excelsa, tan cristiana...".

Pel seu testament sabem que tot l'amor que tenia per la religió i per les obres benèfiques contrastava amb l'animadversió que li generava la política. Va deixar diners al convent de les Carmelites, a l'església, pel rector de Tordera (lloc on va néixer) i per a les seves tres assistentes, i la propietat, per a la família Ribot-Olivas.

Donya Teresa, tot i ser de família noble i feudal i de tenir poder, malgrat la impossibilitat d'acudir a les urnes pel fet de ser dona, mai va ser objecte de cap reconeixement popular o institucional. Potser caldria recordar-la com a mecenes, emprenedora i pionera a l'hora de donar a conèixer l'aigua de Sant Hilari al món.

Xavier Clos Jordana

Bibliografia
Bosch i Riera, Meritxell. "La Font Picant. Històries del Balneari de Sant Hilari Sacalm". Treball de recerca.
Bruguera, Fèlix. "Historia d'Osor". Web municipal d'Osor.
Dou, Jordi. "Les eleccions cap al 1900", revista "Temps", 1981.
Figuereda Cairol, Pere. "Notes descriptives de la Casa Cendra d'Anglès", "Quaderns de La Selva 24".
Programes de Festa Major de Sant Hilari Sacalm.
Serra, Juli. "El plano de las Guillerías". Centro Cartográfico del Ejército, 1888.
Serradesanferm, Àngel. "Les Guilleries i l'aigua", "Revista de Girona", núm. 219, 2003.
Tarrés i Turon, Josep. "Les Guilleries, terra de refugi". Centre d'Estudis Osonencs. Ausa, 2003.

Agraïments per la informació oral
Josep Maria de Ribot
Salvador Fontané

Petits Cantaires: 40è aniversari

La Coral infantil Petits Cantaires neix l'any 1976 sota la direcció d'en Toni Miralpeix. Al cap de 40 anys és una coral present en el poble i amb una llarga trajectòria d'activitats i concerts.

La Coral ha estat una escola formadora de directors i molts cantaires, que, a hores d'ara, encara la seva vida està envoltada pel cant coral.

La coral infantil va donar pas al naixement de moltes entitats musicals, la majoria de les quals encara perduren. Primer van ser corals juvenils que ara ja són adultes com ara les Lutianes o Amethysta o escoles de música com la d'Arbúcies o Sant Hilari. La coral va ser la llavor de molts músics i cantaires actuals de diferents grups.

Tot va començar l'any 1976 quan en Toni Miralpeix, després de tornar d'una convivència d'animadors de cant per a la parròquia, va decidir que volia dirigir una coral infantil. Per poder tirar endavant aquesta iniciativa, es va formar tot un equip de suport (directors, ajudants de direcció, secretaris, juntes de pares i com a presidenta la seva mare, la Conxita Bosch). Primer va ser una coral parroquial, assajant els diumenges després de la celebració eucarística, fent concerts de Nadal, la castanyada, homenatge a la vellesa, caramelles, amb tots els cantaires vestits de catalans.

Més endavant a principis dels anys 80, ja amb estatuts propis, va entrar a formar part del SCIC (Secretariat de Corals Infantils de Catalunya) on es va donar una altra dimensió al cant coral infantil, amb les seves trobades comarcals i generals al Palau Sant Jordi de Barcelona, amb més de 4000 cantaires, intercanvis arreu de Catalunya, País Basc i Menorca.

En els últims anys la Coral Infantil Petits Cantaires ha entrat a formar part del pla pedagògic de l'Aula de Música de Sant Hilari.

01

02

És llarguíssima la llista de gent que ha estat o està implicada com a directors/es: Toni Miralpeix, Mercè Rabionet, Mn. Ramon Espina, Pilar Morell, Àngels Serra, Montse Cufí, Raquel Ripoll, Elisabet Gubern, Dolors Vidal, Xavi Riera, Iolanda Cornellà, Lluis Pagès, Eva Codinach, Neus Cuberta, Silvia Brugués, Núria Vinyals i Rosa Badenas. També hem comptat amb pares, juntes de pares, entitats, Parròquia i Ajuntament de Sant Hilari i tantes i tantes persones amants del cant coral, que ens han donat el seu suport per fer possible aquest projecte. La bona notícia és que ara, al cap de 40 anys, l'entitat continua ben viva perquè es basa en uns fonaments que no moriran mai com és el valor de la música, el cant, l'educació i estar al servei de l'art i la societat.

Per tot això tan sols ens queda donar les gràcies.

Molt Bona Festa Major
i Molta Música.
Montse Cufí 2017

01 Ball de cintes 1976
02 10è aniversari sardana Poble que Canta 1986

En reconeixement a en Xavi Rossell

En Xavi Rossell va ser el primer alcalde escollit a les urnes després de la dictadura franquista. Aquest fet dóna a la seva figura i a la representació que va fer del poble més importància que la de qualsevol altre alcalde que hagi vingut després. Va guanyar les eleccions de l'any 1979 i es va encetar una etapa d'il·lusió, de transformació del poble, de modernització, conceptes tots ells molt esperançadors venint de l'època que veníem. El què el poble de Sant Hilari és avui en dia ho devem en gran part al què es va fer en aquells anys en els que en Xavi va ser alcalde.

Personalment vaig tenir moltes ocasions de parlar amb ell sobre molts i diversos temes, gairebé tots ells relacionats amb Sant Hilari. Quan parlaves amb ell era inevitable entrar en la gestió pública i el que això significa, i quan vaig arribar a l'alcaldia em va oferir el seu suport en allò que em pogués ser d'utilitat, gest que li agraeixo. Home de paraula fàcil, de converses llargues i interessants, li agradava compartir la seva experiència i posar-la a disposició de qui la necessités.

En Xavi va fer una contribució cabdal per a la modernització del poble, cobrint la riera, fent la plaça Moragues, construint el primer pavelló d'esports municipal, adoquinant tot el centre del poble i moltes altres actuacions que van reconfigurar el nostre estimat Sant Hilari. Així mateix, la seva intervenció va ser decisiva perquè l'Eix Transversal passés per Sant Hilari i no pels pantans, com estava previst inicialment.

En Xavi ha estat un dels homes més importants del poble de les últimes dècades parlant en termes polítics, i sempre tindrem en ment la seva contribució i ganes de millorar el nostre poble.

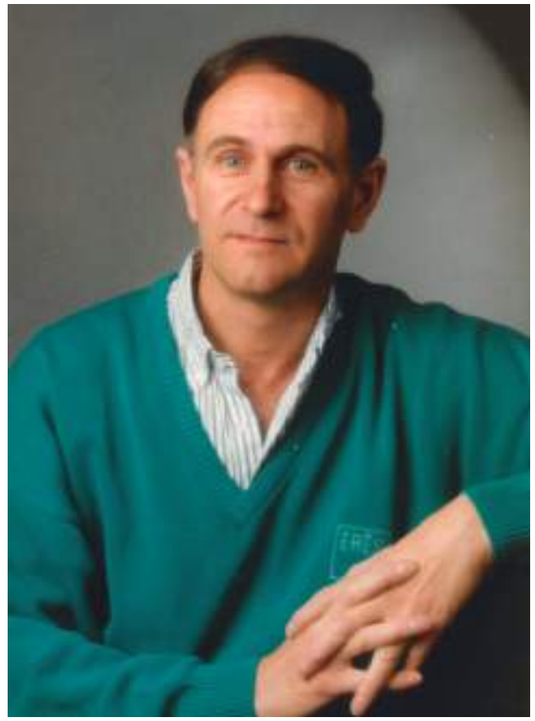

Serveixin aquestes escasses ratlles per reconèixer la seva feina, la seva dedicació i contribució a millorar el seu poble i, per sobre de tot, la seva vàlua com a persona. De caràcter fort, conviccions fermes i accions contundents quan les creia necessàries, ens deixa un llegat difícil d'oblidar i que ens obliga a aquells que estem en la gestió pública a donar el millor de nosaltres mateixos per seguir un camí que ell va encetar ja fa molts anys però que encara està ben viu i present en tots nosaltres.

Joan Ramon Veciana Martínez
Alcalde

Un reconeixement pels establiments històrics del poble

Redacció: Laura Llunell

El desembre de l'any passat quatre establiments hilariencs van ser guardonats per la Cambra de Comerç de Girona. Can Jombo, la Fonda Rita i la Granja Tívoli van rebre un diploma i una placa commemorativa pels més de 100 anys d'història. El Supermercat Suma (la Bodega) celebrava els més de 50 anys.

El maig del 2016 cinc negocis locals ja havien rebut una distinció durant els Premis Nacionals a la Iniciativa Comercial que es van lliurar al Palau de la Generalitat. La Farmàcia Broto, Calçats Comas, Pastisseria Torrent i Granja Tívoli van obtenir el reconeixement per convertir-se en centenaris i la Pastisseria Fornés per sumar més de 150 anys.

En el programa de la Festa Major de l'any passat vam parlar de la història dels guardonats.

Aquest any volem dedicar un espai als tres establiments que s'han afegit als premis. Aparentment són tres mons apart: una ferreteria, un hostal i un supermercat. Però tots tres coincideixen en què un dels secrets per mantenir els negocis any rere any és estar sempre al servei de la gent.

En temps de crisi pot semblar fàcil veure els obstacles com un daltabaix. Alguns han perdut la feina, la competència és cada cop més alta i la venta online no és gaire ben vista per alguns comerços tradicionals. No obstant això, els locals històrics del poble són una demostració de com adaptar-se als canvis i saber entendre què necessita el client en cada moment.

Can Jombo

Hi ha constància documentada del 1912 que Can Jombo a Sant Hilari ja tenia activitat com a ferreria.

L'avi, Jaume Ridorsa, fill de Can Jombo d'Arbúcies va iniciar el negoci a Sant Hilari durant la primera dècada del segle XX quan es va casar amb Conxita Barnils, filla de Sant Hilari. En uns inicis es va instal·lar al carrer Vernis, posteriorment continuaria l'activitat a la carretera d'Arbúcies (ubicació actual) a la casa de Can Magí, on compartiria tasques de traginer i ferrer amb el seu sogre i el seu cunyat. Tothom coneixia l'avi per en "Jombo" i poc a poc, la casa de Sant Hilari va passar a anomenar-se i a ser coneguda per tothom com a Can Jombo, fins al dia d'avui.

En aquella època, la tasca de ferrer estava íntimament lligada a les principals activitats del poble: el camp, el bestiar i el bosc.

A Can Jombo es feien tot tipus d'eines de tall i de treball com: dalls, pics, arpelles,"palots", fangues, "forquetes", aixades, aixadells, "volandines", tallants, falç, tascons d'estellar, destrals, perpals, perpalines, arades, magalls ... molts d'aquests noms ja pràcticament oblidats i o desapareguts del nostre vocabulari.

S'arranjaven tot tipus d'eines, s'esmolaven, es "llussaven" i es manegaven amb els seus mànecs i tascons.

Es feien els cercles de les rodes dels carros (mitjà de transport i de treball bàsic a aquella època), i es ferraven els animals que els estiraven. El bestiar de tir sempre hi era present i bous, ases, cavalls, mules i matxos desfilaven pel taller per posar-los les ferradures i claus. Ferradures que es feien amb destresa, tot escalfant el tros de ferro a la fornal atiada amb la manxa manual que ventava el foc i que moguda rítmicament acompanyava compassadament el repic del mall damunt l'enclusa. El tros de passamà anava, poc a poc, agafant forma de ferradura amb una ductilesa impensable fins adaptar-se a la mida pel peu de l'animal,... L'avi moldejava el ferro com si d'una peça de plastilina es tractés.

A vegades tocava fer baranes, portes, reixes,... Tot s'anotava minuciosament en aquells llibres escrits amb ploma on llegim noms de cases o sobrenoms que han perdurat fins els nostres dies.

Més tard, cap al 1952 arribaria a Sant Hilari a treballar com ajudant de l'avi, el pare, l' Àngel Camó, que es casaria amb la filla, Maria Ridorsa i continuaria al capdavant de la ferreria després de la jubilació de l'avi.

A finals dels 50 i poc a poc, la mare va anar ampliant l'activitat al mateix carrer, però a l'edifici del cantó, on venia quatre cargols, claus, eines fetes al taller, xarneres, forrellats,...Mica en mica va anar incorporant més productes: articles de drogueria, de la llar, de jardineria, objectes de regal i decoració...

La Maria, compaginava la tasca de botiguera amb la de comptable del taller i mestressa de casa. Eren èpoques, en que s'obria a totes hores. De fet, vivíem als baixos, al costat de la botiga i quan entrava algú, sonava aquell timbre escardalenc o s'escoltava aquell " Au Maria!" per què sortís algú a despatxar. Temps, en què es deixaven les portes obertes de les cases a la nit i al carrer s'exposava a totes hores material per vendre. Una època en què el temps semblava que no corria i gairebé davant de cada porta hi havia el banc que convidava a reposar del passeig o a fer petar la xerrada.

a dia i com transcorre la vida en aquest petit comerç de Sant Hilari iniciat fa un segle.

Darrerament s'ha reconegut tota la trajectòria, el 2016 per part de la Cambra de Comerç de Girona i enguany per la Generalitat de Catalunya als Establiments Centenaris.

Agraïm al poble i a tota la gent que ens ha vist néixer i ens ha ajudat a créixer, la confiança que ens ha depositat durant aquests més de 100 anys i volem desitjar-vos una molt bona festa major a tothom i un bon futur pel poble.

Família Camó Ridorsa

Supermercat Suma. La Bodega

La història s'escriu amb empenta i esforç. Els records hi afegeixen qualitat humana i els reconeixements són una mostra de la feina ben feta.

Quan demanem fotografies per a poder complementar aquest petit homenatge a un negoci que ja porta 54 anys en funcionament, la Yolanda Andreu i el seu marit Francesc Erra, propietaris del supermercat, pensen que al final el més important són els clients: "fa temps que vénen i els estimes, els coneixes i ja són com de casa. I suposo que la gent també t'estima perquè són molts anys de tracte".

Si recapitulem marxa enrere per anar cap als orígens d'aquest establiment, hauríem de desmuntar prestatges, restar varietat de productes, reduir l'espai que ocupa la botiga i anar cap al carrer de l'Hospital. Allà va començar tot l'any 1963. La mare de la Yolanda era de Corbera de Llobregat i el seu pare de Sant Hilari. Es van casar a una edat poc habitual en aquells temps: ell tenia 43 anys i ella, 37. Dues generacions enrere ja venien vi a casa d'ella. Primer repartien el vi amb un carro i després es van comprar un camió i el portaven a Vic i Barcelona.

La mort primerenca de la mare va forçar el relleu de la botiga de forma brusca i sobtada per la generació actual i el taller es va tancar poc després de la jubilació del pare.

El 1995 Can Jombo es va incorporar a una de les grans la cooperatives del país, CIFEC especialitzada en ferreteria per tal de poder oferir qualitat i preus competitius equiparables a grans centres.

El 2014 CIFEC es fusiona amb l'altra cooperativa del país COFAC formant el que és avui OPTIMUS, la principal cooperativa de ferreteries de l'estat. Hem mantingut com a aspectes fonamentals la seguretat i qualitat dels productes i del servei, assessorant tècnicament i actualment amb servei a domicili.

Avui Can Jombo forma part d'aquesta gran cooperativa i les nétes d'aquella generació pionera, la Pilar, la Conxita, la Glòria i la Cinta amb l'Eva, continuen atenent als clients amb la mateixa il·lusió i empenta que ho van fer els nostres avantpassats. Amb moltes més comoditats que aleshores, però amb la convicció que el primordial és servir als nostres clients de la millor manera que sabem.

Durant aquests més de 100 anys aquestes parets han viscut moltes emocions, infinitat d'anècdotes i històries amb els clients, algunes per riure, d'altres per plorar. Som una gran família i més que clients tenim amics. No només parlem de l'article a vendre. Parlem de receptes, de salut, de feina, de consells que donem i ens donen,...i així és el dia

01 Algunes clientes habituals de La Bodega
02 Francesc Erra i Yolanda Andreu
03 Les treballadores

01

02

Quan la mare de la Yolanda es va casar els seus pares li van dir que s'emportés unes quantes botes a Sant Hilari per obrir un negoci de vins al carrer de l'Hospital. Encara conserven moltes d'aquelles botes que avui tenen més de cent anys. La Yolanda era molt petita quan el seu pare repartia el vi pel poble, primer amb una "carretilla" i més tard amb una furgoneta. Ell treballava al bosc abans d'engegar la bodega. Al cap d'un temps es van traslladar al carrer Nen Jesús de Praga. Al principi només venien vi, però a poc a poc van anar introduint aliments com l'arròs, la pasta, el sucre i altres ultramarins.

Des que el negoci va passar a les mans de la Yolanda i en Francesc, la botiga es va convertir en un supermercat. Primer es deia Súper Avui i després Suma, però tot el poble ho coneix com La Bodega. Amb el temps han anat ampliant l'establiment amb la xarcuteria i una gran varietat de productes de consum domèstic, tot i que la Yolanda remarca que no vol perdre de vista els seus orígens: "els vins són el que més m'estimo, perquè és el que representa casa meva". En Francesc i la Yolanda tenen dues filles, la Irene i l'Olga, que tot i no treballar actualment a la botiga els hi donen suport sempre que faci falta. Tampoc no es volen oblidar de l'ajuda de les seves treballadores: la Rosi, la Fina i la Mercè.

La placa commemorativa entregada per la Cambra de Comerç de Girona, en honor als més de 50 anys d'història de la botiga, és un premi a l'esforç de dues generacions.

03

Els pares de la Yolanda van iniciar el negoci des de zero i ara ella vol que aquest guardó tingui també en compte els seus avantpassats: "Fa il·lusió, sí. Penses en els avis i en tots els que van començar i també ho valores més. Suposo que ells també estarien contents".

01

Fonda Rita

La Fonda Rita ha vist créixer el poble. Més enllà de la història centenària del seu hostal, en Joan Puig i la Glòria Serra destaquen l'evolució del turisme a Sant Hilari a través de les vivències de les cinc generacions que s'han posat al capdavant del negoci familiar. El matrimoni explica com alguns canvis culturals han transformat el turista que repetia estada any rere any en el visitant fugaç dels nostres dies.

"Cal saber veure els canvis dels clients i adaptar-s'hi"

El turisme a Sant Hilari és un fenomen molt lligat a la història del poble i també al context econòmic general del país. En Joan recorda que cap a l'any 78, amb la crisi del petroli, el poble va patir una davallada sobre les xifres d'allotjament i ja no es va recuperar l'hegemonia anterior. Abans la temporada era molt llarga i explica que "al juliol venia la gent del tèxtil, a l'agost el turisme de Barcelona i al setembre els de la fruita de Lleida. Amb la crisi del petroli, el tèxtil de Sabadell, Terrassa i altres poblacions se'n va anar en orris i com a conseqüència va caure aquest turisme". També cal tenir en compte que, si anem unes quantes dècades enrere, a Catalunya no hi havia tanta oferta turística com ara. Sant Hilari, juntament amb altres pobles com Camprodon o Puigcerdà, era una de les destinacions preferides. Més endavant, amb l'auge del turisme de platja a l'estiu i el d'esquí a l'hivern, la competència va créixer.

Les preferències de la gent han condicionat l'evolució del turisme. I aquí és on en Joan i la Glòria pensen que hi ha la clau per mantenir un bon negoci: "saber veure els canvis dels clients i adaptar-s'hi". S'han posat al dia amb les noves tecnologies (xarxes socials i webs de reserves "online") i van renovant els menús segons els gustos dels clients. Per exemple, han deixat de fer esmorzars de forquilla perquè consideren que ara es menja menys: "abans fèiem tres plats i postres i hem hagut de reduir quantitats. Fa uns anys posàvem quatre canelons i ara de vegades tres ja són massa". També expliquen que ara es demana més carn a la brasa i menys salses o que alguns clients del xai només volen les costelletes ("i de la resta del xai què en fem?", s'ho agafen amb humor). Malgrat tot, encara hi ha coses que no canvien: guanyen els plats tradicionals com els canelons de la iaia Rita, els peus de porc o la paella d'arròs.

"La gent crea ambient, un caliu... Una cosa portava l'altra, generava riquesa."

01 La cuina d'abans amb treballadors i amos. Sempre han menjat junts
02 Joan Puig i Glòria Serra amb els seus fills Albert i Gerard.

02

Molts turistes estiuejaven a Sant Hilari durant dues o tres setmanes i per diverses raons tornaven sempre. Aquesta és l'explicació que en dóna la Fonda Rita: "els hi agradava el poble i la tranquil·litat i es trobaven com a casa". Els humans vivim en una contradicció curiosa: critiquem els llocs massa massificats, però perdem l'interès quan no hi va la gent. I això ho explica molt bé en Joan: "la gent crea ambient, un caliu. Es va consolidar un turisme de segona residència que després pujava tot l'any i això movia la feina al poble: jardiners, lampistes, fusters, etc. Quan venien els familiars sovint dormien a les fondes perquè no hi cabien tots a casa. Una cosa portava l'altra, generava riquesa i es repartia".

Un altre reclam de Sant Hilari era la Font Picant. La cura per les pedres consistia en prendre l'aigua durant 21 dies i molts estiuejants repetien any rere any perquè havien comprovat que el remei funcionava molt bé. Hi havia autobusos des del poble al matí i a la tarda. Quan van treure el bus perquè la gent ja tenia cotxe propi, els hostalers van decidir pagar per reactivar el servei, però no va durar massa. Lamenten que els metges del país no defensessin aquesta cura natural i preferissin receptar pastilles. A altres punts d'Europa on hi ha més balnearis els metges n'aconsellen les aigües i ajuden a incrementar el respecte per les teràpies naturals.

"Els obstacles no són excusa per mirar cap al futur"

Dels deu o dotze hostals que hi havia hagut al poble ara n'hi ha menys de la meitat, però hi ha molta competència pel que fa a restaurants. Altres empreses d'allotjament tenen instal·lacions més noves o serveis singulars com entretenir els nens mentre els adults fan la sobretaula. Un bon hostal no és motiu suficient per cridar l'atenció del turisme, sinó que necessita un poble al darrere amb una oferta d'activitats, de serveis i d'oci que agradi als visitants. Que un dissabte a la tarda les botigues tanquin no dóna la millor imatge, però en Joan es mostra ben comprensiu amb aquest comportament: "fer els números a casa dels altres costa molt poc i entenc que la gent vol tenir el seu temps i que és difícil competir amb els comerços de ciutats més grans".

Malgrat trobar-se en un panorama més complicat que als seus antecessors, en Joan i la Glòria treballen amb esforç i dedicació per fer que la Fonda segueixi sumant anys a la seva llarga història. Tenen clar que fa falta mantenir la qualitat del servei i donar un tracte excel·lent perquè els visitants que entren a Sant Hilari marxin convençuts que no s'han equivocat. En Joan es mostra contundent: "jo no crec en la dita aquella de troba sort i posa't a jeure. La sort és l'esforç diari".

Cronologia de la Fonda Rita

1a Generació
Josep Aguilà Blanc i la seva dona, que ja es dedicava a fer menjars, obren la fonda. No saben la data exacta d'obertura, però les factures de llum i aigua i els rebuts de la contribució demostren que és un negoci centenari.

2a Generació
El seu fill, Joan Aguilà, es va casar amb Rita Timoneda i es van convertir en els propietaris. Ell va posar el nom de la fonda en honor a la seva esposa.

3a Generació
Al 1928, Carme Aguilà Timoneda es va casar amb Joan Puig Cudet, un estiuejant de la Barceloneta. Un any més tard, amb l'ajut econòmic que ell va aportar, es va ampliar l'edifici i es va inaugurar el menjador nou. Més tard, van aixecar un altre pis.

4a Generació
A partir dels anys 60 Albert Puig Aguilà i Marina Verdolet Crous van obrir el Roma, un altre establiment on només hi havia habitacions. Es diu Roma perquè ja tenien pintada la primera lletra de Rita, amb un espai per tres lletres més, i els van dir que no podien tenir dos edificis amb el mateix nom.

5a Generació
Des dels anys 90 fins a l'actualitat Joan Puig Verdolet i Glòria Serra Anglada s'ocupen de donar un bon servei basat en un tracte familiar. Potser l'èxit s'atribueix a temps passats, però mantenir el negoci en un context més complicat dona valor a la seva tasca.

CUL-DE-SAC. Els anys 60 entre monges, mossens i senyors.

Escriure no vol dir explicar-ho tot, cal triar el detall que mata.
Beigbeder

Let me fly away with you

No entris submís en la nit de la gran por,
crida i encén-te, ..., al cap del dia,
alça't en contra la mort de la claror.
Dylan Thomas

Ens deien que tots els camins duien a Roma i vam descobrir, ja de ben menuts, que hi ha camins que no duen enlloc. La infància i l'adolescència és un temps que no s'acaba. La història interminable del país de la gent petita, de les criatures dolcíssimes. Feliços i enganyats; sense oportunitat d'allunyar-nos-en. Érem peixos de colors que només deixàvem els jocs per agafar el menjar a l'hora assenyalada. Ni quan plovia sentíem l'aigua de la pluja. Com les carpes que quan plou no senten les gotes; no les noten, ni s'immuten. No ens calia cap futur, cap altre indret; no teníem expectatives. I així es pot viure. I vivíem en un impàs!

La majoria no teníem un lloc on anar. I aquest era el càstig; i ens hi vam conformar. Descobriríem anys després que l'important era viure la vida que un tria. Volar del niu!

Les monges

Cadascú pot ser qualsevol... Els que diuen sempre i a tot Amén, estan morts!

L'any 1959 va nevar al poble. Anàvem al col·legi de les monges carmelites.

Quatre germans sols enmig d'un paisatge blanc , silenciós i gèlid; el més petit té tres anys i el gran vuit. Dos d'ells porten pedres a les butxaques, perquè fa molt de vent i la neu els peta a la cara a tots quatre.

Vam ser els únics alumnes que vam assistir a classe aquell dia. Vam tenir totes les monges per nosaltres sols i ens van deixar fer el que vam voler. Menys jugar a pilota que era el que ens agradava.

Si assenteixes, et consideren assenyat.
Si objectes, de seguida et declaren perillós
I et lliguen amb una cadena.
Emily Dickinson

Jugàvem tot el dia, fins i tot quan no tocava. I tots els càstigs venien per no fer el que ens deien les mestres. Totes monges.

Ens lligaven a la cadira, ens deixaven sols al "quarto" fosc, ens portaven a la classe de les nenes a fer-nos la "malavergonya", ens posaven orelles de ruc i llengües llargues de paper... "L'hermana" Toro ens ridiculitzava fent-nos jugar a futbol amb una pilota grossa de fusta, fins que el pare els va regalar dues porteries per al pati de l'escola. I van tornar els partits a l'hora del pati.

Recordo el trànsit al vàter, a través del passadís dels safarejos, després del consegüent "¿hermana me permite?", la sagnia del bon amic Solà després de l'afaitat en sec, amb una navalla rovellada, que li vaig fer al pati i que encara llueix la marca a la galta, o el cargol de mar que vaig guanyar com a premi per ser el millor de la classe en dir el parenostre en castellà. Beneïdes monges carmelites de la caritat que molts tant recordem pel millor i pitjor que ens van donar.

No recordo, en canvi, ni massa misses ni excés de religió a les classes, més enllà del mes de Maria i altres celebracions santificades... Cal destacar-ne una de molt cinematogràfica que consistia, un dia a l'any, a fer un foc al mig del pati per enviar missatges a Déu, escrits a un full de paper i cremats. El fum li manifestava els nostres desitjos.

I estimar tothom
-l'únic camí
que no té fi!
Lluís Serrano

Els capellans

No podria assolir la felicitat fent mal –cometent una injustícia- a una altra persona... ¿Quina vida edificaríem damunt aquests fonaments?
Edith Warton

El 1962 el pas de les monges als capellans del Sant Josep, oh paradoxa, el vam fer de la mà del Sr. "Isidru"; però els càstigs ens van arribar, in crescendo, de part de Mn. Tresserra: els dictats de cada dissabte tarda, obrir i tancar una porta 200 vegades, quedar-nos sense patis una setmana seguida, fer còpies de pàgines i pàgines de llibres de text, curses sense sentit a contrarellotge, a Villaret i a Saleta, donar voltes al camp de futbol, passar pel despatx per avergonyir-te a porta tancada, ús i abús dels alumnes grans per controlar els petits... Del conductisme i la cultura de l'autoritarisme cap a l'èxit social i esportiu, encara que la majoria d'alumnes relliscàvem al pou del fracàs escolar. El Sr. "Isidru" va ser un bon mestre i ens va demostrar que era possible ensenyar sense violència ni ridiculitzar a ningú. Ans el contrari, ens convidava a casa seva a berenar, ens mostrava uns rosaris bellíssims fets amb pinyols d'oliva mentre ens explicava com els havia confeccionat, anàvem amb grup al Bar Joan a prendre una copa de quina, amb ell, a la tornada del futbol... Teníem set o vuit anys. A classe ens rifava llibres i àlbums; jo encara guardo un àlbum del "Viaje al centro de la tierra", que em va tocar amb els cromos ja enganxats i tot. Una joia del còmic!

Amb ell vam fer l'ingrés, el curs previ per accedir a batxillerat. Vam anar a examinar-nos a l'institut de Girona i ens en vam sortir molt bé. La prova que vam haver de superar, per aprovar, consistia a no fer més de tres faltes al dictat i fer correctament una divisió de tres xifres. A partir de primer curs de batxillerat, i cada trimestre, vam entomar la rutina obligada dels exàmens lluny del poble. Costa d'imaginar nens de deu anys passant proves orals i escrites amb patums com, per exemple, en Sobrequés, i a més, fer-ho en una sala plena d'animals dissecats...

Passat el temps va córrer la brama que al Sr. "Isidru" li agradaven els homes i els nens... amb nosaltres sempre es va comportar amb exquisida correcció, delicadesa i educació, malgrat fer de Satanàs als Pastorets. Tot un gentleman, "comme il faut"!

Al nostre 1r de batxillerat elemental s'hi van integrar un grup d'alumnes que feien comerç a l'espera que complissin els catorze anys, que era el final de l'ensenyament obligatori i el pas obligat, per molts, al món laboral. Al curs següent, per sorpresa de tots els nois, ja que només havíem vist algunes noies a cursos superiors i que hi anaven d'estranquis, van aparèixer tres noies a la nostra classe: la Dolors, la Maria i la Montse. S'havia acabat la segregació escolar per sexes i s'instaurava al poble, i a Catalunya, l'ensenyament mixt. Però no va ser fins l'any 1966 i en ple franquisme, que es va autoritzar. Les dues barreges en una classe, la de comerç i batxillerat i la de nois i noies, va fer més explosiva i gairebé incontrolable la situació a l'aula. I això va provocar molt nerviosisme entre el professorat que no podia apaivagar l'enrenou continu de la nostra classe. Coincideix, a més, amb l'accident d'en Tresserra i

la seva desaparició, més que temporal, del col·legi. Això va provocar un buit de poder, el caos al Sant Josep i la revifalla dels càstigs corporals.

La indisciplina de l'alumnat va endurir el comportament dels mestres a l'aula i la severitat dels càstigs per imposar el respecte i l'autoritat perduda. En aquell moment precís vam descobrir que dins de cada mestre hi vivia un dimoni. Burles, bufetades, cops, pessigades, estirades d'orelles, fer-nos posar de genolls, expulsions de classe, insults tipus asno, soasno, cabeza de chorlito, xulo de carrer... Els alumnes no ens quedàvem enrere: posàvem malnoms o motius als mestres, els escarníem i els fèiem ganyotes, els ratllàvem els cotxes, com el cas del "Siscents" de Mn. Eudalt, fèiem concursos de rots i pets enmig de la classe, ens tiràvem papers i arròs amb un Bic sense mina quan el mestre no ens mirava, tiràvem petards a dins de l'escola, fèiem pintades i ratllàvem vidres pintats, arrencàvem les ales de les mosques i les deixàvem moribundes sobre les taules... Mn. Timbal ja no hi era, va desaparèixer, però resistien el Sr. Gasull, Mn. Gratussa, Mn. Nino, el Sr. Fernández, el Sr. Parera, ... i posteriorment va arribar el Sr. Bonals.

Recordo una vegada que el Sr. Parera em va prendre uns cromos de flora i fauna i no me'ls va voler tornar; hores després jo els vaig rescatar del calaix de la seva taula. Ell, per esbrinar qui els havia agafat, va fer quedar tota la classe i ens va retenir fins que cadascú va escriure el nom del culpable en un full. D'un a un, cada noi va lliurar el paper. Al final vaig quedar sol amb el full en blanc. Era l'evidència del que cadascú havia cantat: va utilitzar la delació, pura i dura variant de tècniques policials, per castigar i humiliar l'autor, el dolent de la classe. El Sr. Parera no va poder recuperar els cromos tot i descobrir-ne l'autor, perquè jo ja els havia estripat i llençat. El càstig per aquest delicte va ser d'aupa!

Encara un altre càstig humiliant, davant de tota la classe, del mateix senyor: cada alumne havia de presentar una redacció al concurs de Coca Cola i el mestre triava la millor. El guanyador anava a Girona a la festa del mateix premi. Jo vaig escriure un text rodó, La Palmera, i ell em va reconèixer que era la millor, però que no la podia haver escrita jo, que era un plagi. Em va ridiculitzar i riure's de mi. La meva ràbia i les queixes per la bestial injustícia, només van agreujar la sanció.

D'aquells anys encara em xiulen les orelles del silenci sepulcral de les classes de llatí de Mn. Centellas (Gratussa). El breviari obert i els seus ulls clucs feien basarda. Nosaltres, els alumnes, ens passàvem el temps estudiant les declinacions i conjugacions llatines, mentre ell llegia, en trànsit, i expel·lia gargalls, sense manies, ben sorollosos. Al primer moviment càstig de genolls de cara a la paret o al passadís. Un dia ens va demanar que féssim una redacció sobre el que volíem ser de grans; jo vaig dir que no volia treballar, només viatjar i conèixer món. Li va fer tanta ràbia que va fer-me un discurs moral davant de tots i em va deixar com un drap brut. Pegava molt poc, però quan ho feia era massa contundent. També a en Gasull i a en Bonals se'ls escapava la mà quan els trèiem de polleguera, però ho feien molt poc i amb mala traça. Una vegada al Sr. Bonals se li va desmontar el rellotge d'una bufetada mal donada enmig de classe. Encara riem.

Els professors més patètics, però, van ser el Sr. Fernández amb els seus famosos "coscorrones" amb anell de bisbe, les estirades d'orelles i, quan es posava molt vermell, els cops de regle al cos, a les cames i braços dels atemorits alumnes i, sobretot, Mn. Nino ("Marcelinu") que amb els seus atacs d'ira i descontrol t'humiliava a bufetades... Un dia ens va castigar a tota la classe fins les vuit del vespre, però vam acabar sortint molt més tard. Ell feia una vigilància de vaivé; una de les vegades li vam posar la paperera, plena de papers i porqueria, a sobre la porta entreoberta

i, en moure-la a l'entrar, li va caure al damunt. Era una revolta contra l'exigència, la disciplina i la rigidesa dels mestres. Vam esdevenir Adams expulsats del paradís perpetu de la infància. Ja de grans vam triar la pedagogia dels petons per ensenyar a viure, cada dia de la nostra vida.

Els alumnes del Sant

Els éssers que s'estimen més són els que no s'estimaran mai.
Beigbeder

Abans dels anys 60 a Sant Hilari hi havia dues escoles, la nacional i la dels capellans; a les monges només hi anaven els nens i nenes, els més petits. A cap d'elles s'hi feia batxillerat. Amb l'arribada d'en Tresserra ja es podrà estudiar a casa. Als nacionals seguiran amb l'ensenyament del llegir i escriure, les quatre regles i poc més. L'abisme social i cultural s'eixampla com mai, malgrat que durant anys són poquíssims els alumnes que accedeixen a la universitat. Però faran història: els primers universitaris del poble.

Els alumnes procedíem de les diferents zones o barris del poble. Del Serrat, del carrer del Petrinxo, del carrer Hospital, algun de pagès, però la gran majoria érem els del centre, que ens deien del poble, els de les famílies benestants. La diferència econòmica, social i cultural entre les famílies del poble es va fer evident amb la tipologia d'alumnes que anaven al Sant Josep o als nacionals. No ens barrejàvem, les classes socials eren massa marcades.

La procedència, doncs, facilitava l'èxit, marcava caràcter i definia les colles. Ens barallàvem molt per la rivalitat en els jocs i per la satisfacció de demostra-nos quins érem els més agosarats. Els del Sant Josep ens enfrontàvem sovint amb els nacionals i, sobretot, amb els del Serrat i amb els del carrer de l'Hospital. Quan fèiem guerres de neu sempre ens guanyaven; ells posaven rocs a dins la bola de neu, mentre que nosaltres no gosàvem. La sang interrompia les baralles.

Sempre teníem coses a fer. El Bar Joan va ser un referent de l'adéu a la nostra infància. Els primers somnis eròtics tenien cos de model d'Elle, revista que fullejàvem al Bar Joan. Hi fèiem concursos d'escacs, ens aficionàvem al futbol, hi bevíem quina San Clemente i menjàvem els cargols amb calamars dels diumenges. Beneïts Joan i Carme! La Cabanya va ser l'altre pol d'atracció de la nostra generació; hi vam passar moltes hores fumant i fent petar la xerrada entre nosaltres, i amb el gran Pep de La Cabanya, al voltant de la llar de foc i triant i escoltant discos de la jukebox. A prop hi teníem el nostre club, al Bar "Centru"; després que tanqués el cinema ens hi trobàvem, sobretot, per jugar a ping-pong.

Mn. Tresserra

Imagina't
Que el temps fos un llamp
& tu la cendra
de la qual reneixes
RG Mohnnau

D'en Tresserra, malgrat ser un revulsiu al món de l'ensenyament local i d'obrir expectatives a moltes famílies, cal considerar la bipolaritat del seu lideratge. Per un costat va acabar amb els càstigs corporals, molt bèsties i generalitzats, que infligien els capellans que el van precedir al Sant Josep... Mn. Tió i Mn. Homs funcionaven a cops, bufetades i picant molt fort amb el regle. Fent parar la mà o fent posar els dits junts, en punxa o en forma de cassoleta, a les seves víctimes; als alumnes que parlaven o es movien quan no tocava.

Jo sóc l'ull de l'univers
que t'acompanya
pels teus milers de vides
RG Mohnnau

Per altra banda, malgrat que no va poder extingir els càstigs físics, ell no hi recorria mai per imposar la seva autoritat, només li calia aixecar la mà, amb la mirada fixa als alumnes, i es feia un silenci espantós; i amb el silenci, l'ordre i la disciplina. Jove i modern, era un home carismàtic que va crear més fílies, en forma de fidels seguidors, que fòbies. O l'estimaves o l'odiaves, sense mitges tintes. En Tresserra es va saber envoltar d'un grup d'alumnes, escolanets magistèrics, escollits entre els mimats, que t'apuntaven a la llista negra quan a l'omnipresent li calia ajut per controlar dues o tres classes alhora. Quan ho considerava recorria, subtilment, a la delació per resoldre enigmes i litigis, o descobrir culpables. Actuava amb més duresa que ningú quan ho creia convenient, però també sabia reconèixer quan s'havia equivocat. No estàvem acostumats que un professor, un capellà, et demanés perdó. Quan dubtava que havia castigat un innocent et proposava fer una redacció, en defensa pròpia, i si el convencies demanava disculpes i et rescabalava amb un premi. Hi havia una variant de redaccions, que en podríem dir en contra seva.

Un company de classe, un dels oblidats, em va explicar un dels càstigs psicològics d'en Tresserra que el va marcar per vida. Li va donar via lliure perquè el critiqués com a mestre, per escrit, i l'opinió que en tenia d'ell com alumne. L'oblidat, carregat de confiança, va vomitar fel exposant greuges, maltractes i injustícies... i en Tresserra en comptes de llegir-s'ho, li va fer llegir, en veu alta, davant de la classe dels grans..., la burla va tenir efectes demolidors per un infant de deu anys. Garrotada o pastanaga!

Ens robava el cor sense saber que en teníem!

Domus dei et porta coelis

Quan un pecador entra al cel hi ha una gran festa, perquè l'ovella perduda ha tornat.
Osho

Sant Hilari és un poble fascinant, tocat de la mà del creador. Per extensió de "l'aurea dicta" de la façana de l'església, Sant Hilari és la casa de Déu i la porta del cel. Aquest versicle apareix gravat a l'entrada de temples de tot el món i és un senyal de bons auguris.

Els carrers i els boscos eren el nostre feu. No paràvem a casa; només apareixíem un moment a l'hora dels àpats. Vivíem al millor dels mons, el paradís ideal per tots nosaltres. No podíem estar tancats i tantes hores d'escola ens feien mal, sobretot, als oblidats. Els anys 60 van ser una aventura que va durar fins que l'edat dels jocs es va acabar.

Hi ha gent que no embogeix mai.
Deuen tenir unes vides ben avorrides.
Bukowski

Els mimats, els llepons que en dèiem, feien els deures i retiraven d'hora per estudiar i quedar bé l'endemà davant del mestre, mentre que els oblidats en teníem prou amb la colla d'amics i estiràvem el dia fins on podíem fent bogeries. Tant les monges com els capellans, el professorat dels anys 60 en general, eren tan avorrits que em feia por que, per mimetisme, em convertís en un d'ells. No

estàvem en sintonia amb la pedagogia del moment i ens empipava que quan ens castigaven a l'escola, a casa ens doblessin el càstig i ens diguessin que ens el teníem ben merescut. La raó i la devoció de casa era el mestre; les criatures la torna de l'escola.

De tots els mestres que vam tenir en guardem, però, un bon record i de tots en vam aprendre i tots ens van ajudar. Quan em va caldre un cop de mà, el Sr. Gasull hi va ser per atendre'm. Alguns nois, però, amb el temps vam descobrir el que ja intuíem, que una altra escola era possible. I vam fer un pas endavant... i una gambada i la cursa per la vida!

Mentrestant... fuig el temps i el demà esdevé sorpresa, paraules de poeta, de Lluís Serrano.

Et van dir: "Per aprendre'n,
copia a tort i a dret"
...
Ara, amb el pas del temps,
t'has tornat selectiu.
No ho copies ja tot:
Et plagies a tu.
A. González Castro

Toni Clos
Inspector d'educació

Racó literari

Photo by Kyle Gregory Devarás on Unsplash

L'Amadeu

Qui serà el culpable?

Sant Hilari Sacalm no és un poble ni més ric ni més pobre que d'altres però, per a mi, és el millor del món. Per aquesta raó hi vaig voler néixer ja fa molt temps.

Vaig al gra:

A l'ombra de la tupida vegetació de la plaça Gravalosa i amb el so eufòric de l'aigua del brollador, hom hi pot descansar, passejar, ballar sardanes, prendre un refresc mentre els més menuts juguen amb la sorra o els gronxadors i els "avorrits" tafanegen amb els vianants que es passegen per la plaça.

Per altra part, els aficionats de la fotografia poden fer un munt de "selfies", panoràmiques, primers plans interessants, etc. Però si ets observador perspicaç, veuràs un gegantí pi amb el nom Cedrus Atlantica Glauca que el temps està transformant en l'arbre inclinat de "Pisa" fins que un nefast dia de fort vent i intenses pluges es desplomarà. Aleshores, algú dirà: "ja fa temps que un avi en feia esment".

Ara torno al principi: Dels estralls que sorgeixin d'aquest fet, qui serà el culpable?

Us en parlo en serio, no és cap estupidesa.

Montse Serras

A Sant Hilari s'hi ve a fer l'amor

Una mica contundent, sí.

Cert, però és això el que crec i no tinc gaires miraments si es tracta d'anomenar les emocions fent-les sentir dringant vocals i consonants en un sol continu en la meva orella complaent.

Vaig veure el ciclista en direcció al poble venint per la carretera d' Osor. Feia fred i a l'home li petaven les dents i les arrugues, les pestanyes eren un plor d'aigua suada amb final feliç sobre la seva barbeta. Apretava les cuixes, encara fortes i ben musculades, al seient sec i rígid que l'aguantava potent per l'esforç de la pedalada. Tenia pressa, anava a poc a poc com cal pujar aquest camí dignificat per la seva bellesa.

Lentament, molt lentament va passar pel meu costat sentint el xerric dels pedals cada vegada més lluny fins desaparèixer, el so i ell.

Vaig saber on anava. No podia anar enlloc més que a Sant Hilari.

La gent de Viladrau no ve a Sant Hilari. Però a Viladrau hi ha bruixes i cada dia vénen al poble. No totes, no vénen totes, només les que els hi agrada anar a Sant Hilari.

Surten de dues en dues, engrescades i serioses, complaents i dissortades fent del seu alè una pausa en l`horari matiner. Agafades de les mans arriben als castanyers del Pla de les Arenes enamorades del bell indret es miren els voltants plens de ginesta i rosa mosqueta sense tocar res. S'arreglen els cabells, les bruixes es pentinen.

Senten escalfor, guspira fosca que els hi gela els braços per l'emoció continguda en el moment de deixar els Douglas de coll estirat enrere, i pensen en no fer massa soroll.

Elles porten talons d'agulla. És la seva ensenya. Van a Sant Hilari.

Sortint d'Arbúcies entro en conflicte amb mi mateixa tot just he passat el Pla de Ca n'Aulet. Vaig a Sant Hilari.

Indefugiblement tinc un camió al davant que m'impedeix accelerar. No vull tampoc fer-ho, no pas ara, no pas avui. M'agrada notar cada revolt, en ziga-zaga pausada i callada, balancejant el meu cos al ritme de Phill Collins.

Les Agudes, imponents i assenyades em donen l'esquena. Millor, així no els hi veig la intenció de renyar-me que tenen de tant en tant.

A la Miranda, m'hi enfronto de cara, amb l'ànima esparracada pel pas dels anys, esperant que uns rínxols enfosquits per les tardors es barregin amb els meus cabells prims i estirats.

Sóc a Sant Hilari. I a Sant Hilari si ve a fer l'amor.

Bona festa Major

J.B.C

Aquell carrer de VIC..d'anys enrere

En Tori Bori, sempre portava boina
la primera televisió a can Botella
vigilava can Borràs en Ramon Barbeta
tenia xais penjats en Joan Casanoves
Martí Vila, gran forjador de ferros
tothom comprava rellotges a can Breix
en Tonico tenia un burro gris
va ser alcalde en Sidru Animé
popular xarlatà en Cisquet Carnisser Nou
en Raru cantava bé, era tenor
repartia diaris en Ramon Pau Xero
Josep Sánchez nerviós però bon barber
era una casa gran Can Culí
per menjar bé a l'Hostal Mimó
can Taulé tenia la categoria d'hotel
molta carn a can Lari Rossell
ca l'Amadeu antigament era una barberia
recader diari a Barcelona en Xandri
sempre elegant, amb barret en Candy
compraven de tot a can Castellà
fruites i verdura tenia la Buirona
admiraven en Pepet Pujals tallant pernil
la Maria de can Tori, fabulosa
llonganisses boníssimes en Nandu Titella
en Joan Ripoll, treballant al torn
bones sabates a can Peret Maulari
la Pura mestressa de ca l'Enric
tinc peix fresc cridava la Roseta
hi havia unes dones que planxaven
la senyora Muntalt era molt reservada
perruqueria la Nita, permanents i pentinats
en Ramon del Centro gran cafeter
sempre ple de senyors l'Hotel Ripoll

A totes aquestes persones,
un record.

Entitats de Festa Major

Xè Tornemi Tàndems Artístics

Enguany els Entintats hem tingut l'honor de comissariar el Xè Tornemi Tàndems Artístics, els qui no vàreu assistir-hi podeu fer un cop d'ull a les obres i als escrits que s'hi van presentar a tornemi.cat. A continuació us oferim una petita tria de les nostres creacions per a aquest racó literari.

Un trosset de tu

Ens despertava amb el so de la sardana. Els diumenges el pare feia servir el tocadiscos, era l'únic dia de la setmana que ho feia.

Recordo quedar-me mirant fixament el sostre i pensar:

-Encara sort no has posat una sarsuela o el disc del Manolo Escobar! Costava aixecar-se però pitjor era romancejar amb la música de fons.

I aquest record em fa somriure. Saps per què pare? Perquè els tinc tots, les sardanes, les sarsueles i en Manolo Escobar, un al costat de l'altre, això sí, en silenci, però un silenci que em parla, perquè són un trosset de tu!

Lourdes Berbois

Enredados

La atónita abogada les invita a entrar en el despacho mientras busca un par de cojines para sus sillas. Miguel y Elena quieren que el gabinete les defienda de sus padres. No desean, han asegurado con firmeza, vivir más en Facebook.

Hilary Calm

Es busca (Relats de biblioteca)

S'estava mirant de feia estona ençà els atapeïts prestatges. I a voltes semblava emocionar-se i a voltes negava disgustat amb el cap.

Amb el seu ull clínic per detectar usuaris que cerquen títols concrets i no saben per on començar, la bibliotecària se li va atansar.

-Que el puc ajudar?

-Sí... bé, miri... és que m'he perdut.

La bibliotecària va assentir, pacient a l'espera de més informació.

-M'he volgut fer l'hipertextual, i m'he sortit del llibre. I ara no em sé trobar.

-Aaah... passa sovint això, no s'amoïni. El trobarem de seguida. I com es diu vostè?

-Doncs no ho sé pas, perquè estic narrat en primera persona i no m'anomeno mai.

Cristina Gómez Sanz

En Jabir feia sempre bona olor

Es llevava de bon matí i anava al tros del seu amo, a tocar del rierol. Però no es posava de seguida a la feina, esperava fins que el sol era una mica alt i les gotetes de rosada s'havien eixugat del tot. Aleshores començava a dallar l'herba a grans feixos i la carregava al carret.

El vell ase coneixia tan bé el camí que el noi podia fer una capcinada durant el trajecte fins a les portes de la Medina. El brogit de la gent el desvetllava en arribar. Dones i homes feia estona que l'esperaven i, entre crits i regateigs, li prenien els manats de menta de les mans.

En Jabir feia sempre bona olor.

La flaireu?

E. Viladoms

El poder de la ment

Des de ben petit ja destacava a l'escola per la seva gran intel·ligència. Ja de gran, després de tres carreres universitàries de ciències assolides en dos anys, es va fer ferm defensor de les altes capacitats que podia tenir el cervell humà. Per demostrar-ho va dir que era capaç d'aturar un cotxe en marxa només amb el poder de la ment.

Ara reposa al cementiri el noi que fins aquell dia es deia era el més intel·ligent del poble.

Jordi Pallarols

Immigració

Acabo d'arribar, no conec ningú, però ja m´han fotut la primera bufetada! Si ho arribo a saber que seria tractat així, em quedo a casa, que no hi estava pas malament. Espero que trobaré aviat allò que crida tant l'atenció per venir, però de moment no em convenç pas. Estic espantat, no els entenc de res, uns criden, uns riuen i no paren de remenar-me. Com me'n penedeixo! Marxo! Torno a ca meu!... Espera... què fa aquesta dona... Mmhhh! Quin pit!

Raimon Artís

Fragment de "La vida según desde un 17 de enero"

Dolors seguramente me imaginaba inglesa y caníbal y no me donaba ni medio 'bon dia' quizás por temor a colapsar mis dendritas. Recuerdo que no tienen hijos y en consecuencia tampoco nietos y pienso que la jubilación, si hay salud y no más pasatiempos que desempolvar y estudiar la Pronto, no puede ser más que un gran engaño.

Yas Recht

Lluís Serrano

12 d'abril 2017

Temps de flors

Això és dir
gessamí;
dir això,
és dir olor.
Com a Girona,
res enlloc,
a per tot
ens acarona.
Ara i ací,
lloc diví,
icona,
goig de la flora!

Coratge

Lliurat a la dissipació dels dubtes,
que no a la dels temors ni de la il·lusió,
puc ser sol envers la nuvolada,
vent d'escombrar boira, tempestat
abans de l'esclat,
puc dissipar el temps i la joventut,
la salut, les forces, i les despeses boges,
però l'energia, irreversible,
cridarà a estrènyer mans fortes
per no dissuadir-nos del combat.

Independència

Volem caminar
amb les nostres cames,
amb el nostre cap.
Seguir el traçat dels pares,
dels avis, dels avantpassats,
i amb gent nova que ens fan costat.
Volem contribuir a l'empenta
d'un renovat esforç social,
de ment oberta, avançar
cap al sol, i esborrar
la por de la faula deserta.
Volem emprendre el vol //* //

Manel Ruiz

Manel Ruiz 2017

Abatimiento

A veces se distancia mi cariño
de tanto inútil verso que repito
y todo cuanto anhelo o necesito
es perderme en tus brazos como un niño.

Pues tu elocuencia borra el desaliño
y pierde su importancia lo ya escrito
y es que contigo abarco el infinito
cuando me abrazas, ay, cuando te ciño.

Y son ya tantas veces que tus besos
han llenado el espacio de mis huesos
con las letras de un verso transparente;

el que toda licencia nos permite,
el verso silencioso, el que repite
amor, amor, ¡indefinidamente!

Invierno en el bosque

Esa agonía que el invierno mece,
que entre las hojas secas calla y llora,
con su difusa luz acogedora,
¡cómo toca mi alma y la enternece!

Mi mirada en su llanto se enternece
y de su afable gesto se enamora...
¡cuánta infinita paz percibe ahora
que en secreto sosiego resplandece!

Con su sencillo olor a despedida
de él se dijera que escapó la vida
mas siento su latido clamoroso

en el alma, ah, ¡mi alma desvelada!
Voy caminando y siento su llamada
como un eco gigante y misterioso.

Sin retorno

Va mi alma, vagando entre rastrojos,
cual oveja que busca su majada;
sonriendo triste, otea desorientada
mas nada se define ante sus ojos.

Da su balido colmado de antojos,
por el oscuro gris de su cañada
y en cruel silencio siente la nevada
de afanes ya vencidos, de despojos.

Con su viejo sabor de muerte diaria,
pace confines, vuelve solitaria,
para encontrar su cerca ya cerrada.

Mi pobre alma, ay, como un castigo,
desde mi albor primero va conmigo,
¡nunca dormida, siempre desvelada!

Desengaño

Creí en tus ojos ver un limpio cielo
en dulce amanecer de un sueño eterno
y en su secreto mar caliente y tierno
el remo y horizonte de mi anhelo.

Pero naufrago en triste desconsuelo
bogando sin hallar norte o gobierno.
Perdida estoy, sumida en este infierno
donde tu engaño echó mi terciopelo.

Ajada la ilusión y la mejilla
siento tu adiós temblando en esta orilla
sin ver razón alguna de tu huida.

Te llevas, ay amor, mis emociones,
mi universo, mi fe, mis ilusiones
pero no moriré; ¡tengo más vida!

A una amapola

Al lado del camino, adormecida,
hoy te encontré efímera amapola,
tan recogida, tan sencilla y sola,
postrada entre la hierba que te olvida.

Un rojo amor es centro de la herida,
que encierra el pobre tul de tu aureola.
Eres pequeño mar, insigne ola
que llega hasta la playa de mi vida.

Mi corazón de tierra se te hermana
en secreto sentir, y se desgrana
incapaz de expresar sino un suspiro.

Tú que ensalzas lo simple y lo callado,
enséñame a vivir despreocupado
en tu humildad, en tu gracia, en tu retiro.

Volver al niño

Volver al niño de la dulce risa
y a caballo del palo de la escoba,
recuperar el sol que el tiempo roba,
llevar de nuevo el alma en la camisa.

Sentir aquella libertad sumisa
entre la verde oliva y la algarroba,
deshilvanar las tardes de caoba,
andar aquel camino ya sin prisa.

Volver a contemplar una por una
las estrellas del cielo de mi cuna
y atarlas bien, que nunca más se vayan...

¡En las fuentes del río de mi historia,
cuánto ensueño atesora la memoria,
cuántos pájaros únicos se callan!

Constantino Gilaberte López

La linda naturaleza

Me gusta andar por el bosque
caminar por las montañas
recorrer los senderos
en las preciosas mañanas.

Mañanas de primavera
preciosa estación del año
donde se respira hondo
donde no existe el engaño.

Mañanas de un despertar
con naturaleza sana
de un sueño limpio y tranquilo
de hermosas cosas soñadas.

Mañanas de tiempo oculto
con noches de luna clara
de agradables silencios
y silenciosas mañanas.

Todo es verdad y alegría
todo es puro todo es sano
donde me encuentro feliz
que no veo nada malo.

Todo es precioso y bonito
porque no existen las prisas
tampoco se escucha el ruido
del tráfico y de las fábricas.

Donde me encuentro seguro
disfrutando a mi manera
lo más precioso que existe
la linda naturaleza.

Y yo como soy así
con afición de poeta
me entretengo muchos ratos
escribiendo mis poemas.
Expreso los sentimientos
que me dicta mi conciencia
dedicados en este caso
a la linda naturaleza.

Donde crecen las encinas
los pinos con su arrogancia
los castaños alcornoques
también están las acacias.

Cuando el viento les empuja
entre ellos parecen que hablan
intercambiando mensajes
con esa preciosa fauna.

Donde canta el ruiseñor
el jilguero la alondra
el colorín la perdiz
donde arrulla la paloma.

El cuco el gavilán
el águila la abubilla
donde se esconde la liebre
donde se esconde la ardilla.

Infinidad de animales
que hacen su vida normal
solo enemigo es el hombre
por su egoísmo y maldad.

Donde no se cruza el odio
y aquel que mata si mata
es por la ley natural
igual que mueren las plantas.

Los prados embellecidos
revestidos de colores
con su aroma y su pureza
que solo tienen las flores.
Esas fuentes tan preciosas
donde ves brotar el agua
fresca, tranquila y serena
nada de contaminada.

Donde se inspira el pintor
donde se inspira el poeta
también se inspira el pastor
cuidando de sus ovejas.

Donde todo es alegría
y piensa tan alto el alma
que ni las fieras del bosque
donde está el pastor se espantan.

Bonito sería el mundo
si la humanidad copiara
tantos y tantos detalles
de animales y de plantas.

Un poco más de respeto
a estas grandes maravillas
porque sin duda nos hacen
más agradable la vida.

Démosle gracias a Dios
por darnos tanta belleza
que nos hacen tanto bien
sin exigir nada a cuenta.

Lo más puro lo más bello
que hay en este planeta
Indudablemente es
La linda naturaleza.

Miguel Sánchez Reina

Unión

Sería yo el clavel si tú la rosa
Y verde y ancho mar si fueses ola;
Néctar de flor si fueses mariposa,
O dorado trigal si tú amapola.

Sería si tú estrella el Firmamento.
Sería si tú aire transparencia.
Sería yo el dolor si tú el lamento;
Perfume de jazmín si tú su esencia.

Sería el agua yo si tú la fuente,
Sería viva luz si tú lucero,
Si desierto tú fueras, sol ardiente.
La vela al viento yo si tú el velero.

Si el arcoíris tú yo tus colores;
Si la montaña tú yo viva roca,
Si el alba fueses, yo sus resplandores,
Y si tú miel dorada yo tu boca.

Si fueses mañanita en mes de mayo
Yo sería fresquísimo rocío.
Si fueses tempestad yo fuera el rayo;
Si tú la sombra fresca yo el estío.

Si fueses tú el volcán lava yo fuera.
Sería corazón si tú latido.
Si Eva fueses sería la hoja de higuera
O de parra que usaras de vestido.

De ser la nieve tú yo el hielo frio.
De ser noche de amor yo vivo fuego.
Si tú loca de atar yo el desvarío.
Si ceguera tú yo fuera el ciego.

Tú lluvia, tierra y sol yo prado verde.
La negra noche tú, de luz yo ausencia;
Si tú la perdición yo quien se pierde
Y, si la nada tú yo la carencia.

Tú el ave que trinando puebla el cielo,
Yo el aire que en el alto te sostiene;
el Polo Norte tú, yo nieve y hielo.
Helios sería yo si tú Selene.

Y sería la lluvia en primavera
Para caer contigo si agua fueses
Y correría en ti cuando corrieses
Como un rio surcando la pradera.

Cualquier cosa sería que no olvido
Si olvido me pidieses que me hiciera,
Pues eso, vida mía, yo te pido
No pidas ni aún después que yo me
muera.

Programa d'actes Festa Major 2017

Parròquia de Sant Hilari Sacalm
Festa Major en honor a Sant Joan Baptista

Dijous 24 d'agost

17.30h Missa
18.00h Repic de campanes

Divendres 25 d'agost

12.00h Missa solemne concelebrada

Dissabte 26 d'agost

Missa per a tots els difunts de l'any

Diumenge 27 d'agost

11.00h Missa
19.00h Missa

Notes

Durant els dies 26 i 27 podreu gaudir de la **Fira de Mostres de tradicions catalanes** a la Pl. Gravalosa.

Els dies 25, 26 i 27 d'agost **Exposició col·lectiva a l'Hostal Fugarolas** que serà d'entrada gratuïta

El dies 26 i 27 d'agost es podran visitar les **habitacions d'artista en jornada de portes obertes** a l'Hostal Fugarolas.

Venda d'entrades

Teatre, 8€

Ball, 5€ a taquilla. Pel sopar, **cal fer reserva prèvia** a l'Ajuntament, fins dimarts a la tarda.

Correbars, 10€ anticipada fins el dimecres a la tarda

Per la **festa Holi**, es podrà passar a recollir una bossa per persona a Can Rovira a partir del 23 d'agost fins el mateix diumenge al matí. Un cop començat l'espectacle, es podran comprar bosses a la mateixa plaça.

Les entrades anticipades, tiquets del sopar i els tiquets del correbars els podreu adquirir a Can Rovira. L'organització es reserva el dret de modificar el programa si causes imprevistes ho motiven. Organitzen els actes la Regidoria de Festes i la Comissió de Barraques.

Patrocina: Ajuntament de Sant Hilari, Font Vella, Font d'Or, Ricard Moragas i fills, Pastisseria Masó, Gritecsa, Alumnet, Estació de Servei BP i Balneari Font Vella.

Dimecres 23

22.15h

Teatre amb l'obra "El Testimoni"
Adaptació de Jordi Ferragut
Direcció: Jaume Fàbregas
(Teatre Catalunya)

Dijous 24

11.00h-13.30h

Robòtica a la Placeta!
11.00 h-12.00 h Taller de Dash and Dot pels més petits (de 5 a 10 anys)
12.00 h-13.30 h Taller de videojocs (de 11 a 16 anys)

17.30h-18.30h

Ball amb Coupé Dansa
(Pl. Jacint Verdaguer).
Pregó de Festa Major a càrrec de Petits Cantaires

A continuació Lliurament de premis dels Concursos d' Il·lustració per la portada del programa de Festa Major

20.00h

Partit de futbol de Festa Major entre el C.E. Sant Hilari i el C.E. Farners B
IV Correbars pels bars del centre del poble. Inici a la Pl. Jacint Verdaguer (programes a part)

23.00h

Correfoc de Festa Major amb la colla de diables local "Guillables".
En acabar, **Ball amb l'orquestra Montecarlo** (Pl. Moragues)

01.30h

The Black Note. Dj Met
(zona de BRRQS)

Divendres 25

10.30h

Cercavila amb els gegants i capgrossos acompanyats per la Xaranga Tirant lo Band
(Porta de l'Ajuntament)

12.00h

Espectacle infantil "La Casa de la Mosca Fosca" a càrrec d'Alquímia Musical. (Jardins de Can Rovira)
Patrocina Estació de Servei BP

16.00h

Vla Gimcana Marrana, amb la col·laboració del Carro del Mam
(Pl. Guilleries)
Campionat de Festa Major de botifarra. Organitza Penya Barcelonista (Pl. Gravalosa)

17.00h

Concert de Festa Major amb l'Orquestra "Costa Brava".
Entrada gratuïta (Pavelló d'Esports)

19.00h

Sardanes amb la Cobla Ciutat de Girona i ball de gegants
(Pl. Jacint Verdaguer). Patrocinat per Ricard Moragas i fills.

20.30h

Concentració de colles amb la batukada Brincadeira (Pl. Gravalosa)

21.00h

Sopar popular al Pavelló d'Esports.
Preu Menú + entrada ball 20 €

23.00h

Gran Ball de Festa Major
amb l'orquestra "Costa Brava".
(Pavelló d'Esports). Preu 5 €

00.00h

Payo Calambre, Boikot i Animals Dj's
(zona de BRRQS)

Dissabte 26

11.00h

Trobada de Gegants amb les colles de Gegants de Santa Coloma de Farners, Gegants d'Anglès i Gegants i capgrossos de Sant Hilari, acompanyats pel grup Els Trempats.
(Pl. de l'Església)

36a Baixada de Carretons, la més antiga de Catalunya
15.00 h Carregada de Carretons (Pl. de Cal Ros i Carrer Doctor Morales)
16.00 h Sortida dels autobusos
17.00 h Ambientació amb la banda "La Principal de Cassà de la Selva"
17.30 h Inici de la Baixada de Carretons

19.00h

Animals DJ's i Festa de l'escuma
(Pl. Moragues)
Sardanes amb "La Principal de Cassà de la Selva" (Pl. Jacint Verdaguer)

22.30h

Havaneres amb el grup Els Pescadors de l'Escala (Pl. Jacint Verdaguer)

00.00h

Gwrando New Project, Orquestra Maribel i DJ Blanca Ros
(zona de BRRQS)

Diumenge 27

07.00h

L'esmorzar dels valents (Consell Jove)
(Pl. Cal Ros)

10.00h

Exhibició de puntaires (Pl. Gravalosa)
Patrocinat per Pastisseria Masó

12.00h

Ball de l'escuma animat pel grup "3/4 de 15" (Pl. Moragues)

17.00h

Festa Holi Dolly (Pl. Jacint Verdaguer).
Recull la teva bossa de pols de colors a partir del dia 23 a Can Rovira

19.00h

Jam Session i Campionat de bitlles catalanes (zona de BRRQS)

22.00h

Fi de festa amb el grup Ocumé
(Pl. Moragues)

Durant els dies 25, 26 i 27

Trenet turístic. Punt de sortida del C. Dr. Morales (Programes a part)

Activitats 2016 - 2017

01

02

03

04

05

06

07

AGOST 2016
01 Reconeixement a Ramon Bohils i Josep Masó pel seu treball de recuperació de les fonts
SETEMBRE 2016
02 Ofrenes florals 11S
03 Marxa de torxes i concert
04 Festa Torna en Serrallonga
OCTUBRE 2016
05 Taller dinamització comerç
06 Xerrada Philia "La creativitat en xarcuteria gastroplàstiques càrniques" a càrrec de Xesc Reina

08

09

10

11

12

NOVEMBRE 2016
07 70 anys coral veus alegres
08 34è Cros de Sant Hilari Sacalm
09 Fira Guilleries. Demostració "Feines de bosc"
10 Festival Gossos K9
DESEMBRE 2016
11 Concert Cor Lutiana
12 Orquestra Jove X la marató
GENER 2017
13 Reis
14 Concurs aparadors de Nadal

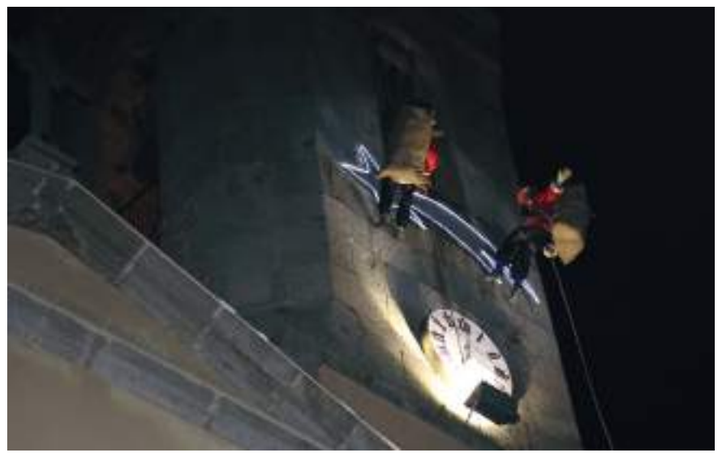

13

14

15

16

17

GENER 2017
15 Xerrada Joan Lopez
16 Concert de Nadal
FEBRER 2017
17 Carnestoltes
18 Consell d'infants
19 Rua de les escoles

18

19

20

21

MARÇ 2017
20 I Jornades de les Guilleries Aigua i Territori
21 Competició Clup Patinantge Sant Josep
22 Inauguració Unitat de Convivència de la Residència de la gent gran
ABRIL 2017
23 Via Crucis

22

23

24

25

26

ABRIL 2017
24 Dia Internacional de la Dansa
MAIG 2017
25 Setmana de l'esport Patinatge
26 Conferència Expedició a l'Himalaia a càrrec d'en Pep Permañé
JUNY 2017
27 Sant Joan
28 Dinar Festa de la Vellesa

27

28

29

30

31

32

JUNY 2017
29 40è aniversari Petits Cantaires
JULIOL 2017
30 Sàbat de bruixes, guilla que fuig
31 Benedicció Sant Cristòfol
32 Grup 50 anys Kinta 1967

Entitats

Photo by Kristopher Roller on Unsplash

Partit Independent de les Guilleries

Dos anys de govern del PIG. Ja fa dos anys que el Partit Independent de les Guilleries vam començar a governar a Sant Hilari.

Les ganes de fer avançar el poble, però també de canviar dinàmiques per modernitzar l'administració local, han guiat aquests dos anys. Amb encerts, i segur que també amb alguns errors, hem engegat molts projectes nous dels quals n'estem satisfets, però també hem hagut de lluitar amb problemes greus a nivell municipal.

En els problemes a solucionar, el més greu era una situació econòmica crítica. Un deute molt elevat –es paga un milió d'euros l'any-, i factures al calaix per valor de gairebé 900.000€, feien molt difícil la nostra feina en hisenda i comptabilitat. Però de moment ens n'estem sortint amb èxit, ja que en l'actualitat es paga als proveïdors en molt menys temps del que es feia abans, una bona notícia per a les empreses del poble. Això s'ha aconseguit amb una gestió dels recursos més realista i prudent, gastant només allò que podem pagar.

En la banda de nous projectes, la llista és llarga: Ordenança de prestacions personals; més consciència mediambiental i no utilitzar cap producte agressiu amb el medi; Reglament de subvencions per a entitats; nova nau dels bombers voluntaris; Unitat de Convivència a la Residència; estudi sobre les necessitats dels

majors de 75 anys; Pla Director i Reglament de Participació Ciutadana; creació del Consell d'Infants Municipal i del Consell Jove; fer el camí segur per anar a l'escola; redireccionament de la càtedra AQUA traient-ne molt més profit; auditories econòmiques i de recursos humans; organització de Fira Guilleries; nova zona d'autocaravanes i d'acampada lliure, són només alguns exemples de la tasca feta en aquests dos anys.

Ara ens queden dos anys més de govern, en els que seguirem apostant de manera ferma per complir amb les nostres idees i amb el nostre programa electoral i seguir revertint una situació que feia molts anys que durava i a la qual no és fàcil donar la volta.

Partit Demòcrata PDeCAT

Convergents!

Partit Demòcrata

Un any més els hilariencs i les hilarienques ens retrobem al programa de la Festa Major.

En aquesta ocasió des del PDeCat voldríem reflexionar sobre la situació del nostre país, Catalunya. Tenim la sensació que des de fa uns anys estem vivint moments decisius per a la nostra nació i els seus habitants. Per aquest motiu, ens agradaria demanar un punt més de paciència a tots els ciutadans per tal de preparar-nos pels temps que haurem de viure. Els catalans hem d'estar preparats: preparats per esforçar-nos i treballar quan sigui necessari i preparats per exigir als nostres polítics que compleixin els seus compromisos i donin resposta a les demandes de la ciutadania.

Alhora, en aquest escrit ens agradaria fer referència a una pèrdua que ha patit Sant Hilari durant aquest any, en Xavi Rossell; qui va ser el primer alcalde de la població de l'actual democràcia. En Xavi va ser alcalde en una època en què tot estava per fer i per construir. Per tant, es podria considerar que des de l'alcaldia va modernitzar Sant Hilari i el va fer un poble adaptat als canvis que havien de venir. En especial, sempre se li haurà d'agrair que l'Eix Transversal passi per la nostra població gràcies a la seva insistència. Doncs, en aquestes breus línies li voldríem reconèixer la seva tasca que va transformar Sant Hilari.

Finalment, recordar que restem a la vostra disposició per tot el que poguéssiu necessitar.

Molt bona Festa Major!! Visca Sant Hilari i visca Catalunya lliure!!

Esquerra Republicana de Catalunya

Un altre any més ja tenim aquí la Festa Major i des d'ERC de Sant Hilari ens volem dirigir als vilatans del nostre poble per explicar-vos les novetats del nostre partit.

Unes novetats que varen començar el passat 19 de maig on es va posar en marxa una nova executiva amb idees i propostes noves, amb ganes d'escoltar la gent, de dir la nostra, de dir el que està bé i el que no. I és per això que us volem convidar a participar d'aquest nou projecte polític.

No ens podem oblidar de totes aquelles persones que han mantingut viva Esquerra Republicana de Catalunya al nostre poble en els moments difícils. Els demanem a tots ells, que ens ajudin amb la seva experiència i fer que un dia, Esquerra Republicana, arribi al govern de Sant Hilari .

Per últim, volem parlar d'aquest any tan important per al nostre país. Un projecte que, tot i les negatives de l'estat espanyol, seguim endavant, construint una nova república i un país més just, per a tots els ciutadans.

Aquest projecte de futur, el culminarem el proper mes de setembre amb el referèndum per la independència. Des d'ERC estem orgullosos de poder lluitar per una democràcia on tothom sigui escoltat i expressar lliurement les seves idees.

I finalment des d'Esquerra Republicana de Sant Hilari, us volem desitjar que passeu una molt bona Festa Major.

Visca Sant Hilari Sacalm!!! Visca Catalunya lliure!!!

Súmate

Otro año nos volvemos a encontrar para la Fiesta Mayor. Es una alegría para nosotros poder contaros todo lo que hemos hecho este último año.

Las acciones que hemos desarrollado han sido las siguientes: en la Fiesta Mayor del año pasado montamos parada informativa con gran éxito de público; en septiembre de 2016 promovimos la constitución de la Taula d'acció sobiranista de Sant Hilari; en febrero de 2017 trajimos a realizar una charla-coloquio a Paco Martínez, miembro de Súmate, relativa a las pensiones en la futura República catalana; en abril de 2017 vino Germà Bel, diputado de Junts pel Sí y economista, a presentar su libro "Cabòries des d'una galàxia ben llunyana"; en mayo de 2017 se hizo la presentación pública de las entidades del pueblo adheridas al Pacte Nacional pel Referèndum con la presencia del coordinador nacional Francesc de Dalmases; en junio de 2017 planificamos una mesa redonda titulada "Del 9N al Referéndum" con la participación del exdiputado del PDeCAT en el Congreso de los Diputados Francesc Homs, el alcalde y el responsable de ERC en el pueblo; asimismo para el mes de septiembre de 2017 proyectamos otra charla-coloquio con el diputado de Junts pel Sí y cantautor Lluís Llach.

Visto todo esto, pensamos que estamos en el tramo final de un largo trayecto en el cual todos y todas estamos llamados a participar. En definitiva, construir un **país nuevo y mejor** para todos y todas.

Enrique Arau
Coordinador de Súmate Sant Hilari

ANC

Aquest any, estareu amb nosaltres, és de caixa o faixa. Hem vist fer tants estralls a l'Estat espanyol que ja no ens queda ni un gram de dubte que l'única via d'escapatòria és una República Catalana.

Passeig dels Països Catalans de Salt, Diada 2016

Hem vist judicis per haver posat urnes el 9N i permetre que els catalans expressessin els seus anhels polítics. Hem vist operacions de diàleg que, previsiblement, han acabat essent només una façana barroera. Hem vist més casos de corrupció endèmica que no han suposat cap desgast polític pel Govern espanyol. Hem vist independentistes als jutjats per plasmar les seves opinions a les xarxes socials. I el que encara ens queda per veure... si no marxem abans.

Arriba un punt que ja ens sembla tot normal, però en un país realment democràtic no ho hauria de ser. Però potser aquí està el problema, que estem vivint en un Estat que rebutja constantment els màxims exponents de la democràcia: les urnes i la llibertat d'expressió.

Així doncs, què podem fer nosaltres, com a ciutadans i ciutadanes, per tal de revertir aquesta situació? Doncs mantenir la pressió als partits polítics catalans perquè no abaixin la guàrdia, perquè segueixin el full de ruta marcat cap a la independència, perquè no facin ni un pas enrere en la defensa del nostre dret a decidir el nostre futur.

Mentrestant, però, gaudim d'una de les coses més boniques de Catalunya: les nostres tradicions i festes.

I si parlem de festes, no n'hi ha cap de millor que la Festa Major!

Escola Guilleries

Del "vine a peu" al camí segur escolar.

Escollir com ens desplacem és un acte de responsabilitat. Prioritzar un mitjà per sobre d'un altre significa decidir com volem viure i quina és la qualitat de vida que volem pel nostre poble.

Fa tan sols una generació, el 100% dels nens i nenes de Sant Hilari caminaven cada dia per anar a l'escola. Actualment és menys de la meitat!

Davant d'aquest fet, a l'escola Guilleries, ens vam marcar com a objectiu invertir aquest percentatge ja que hi veiem un seguit de beneficis tant per a les persones com per al medi ambient. I és que està demostrat que els infants que fan algun tipus d'exercici, especialment un passeig abans d'anar a l'escola, es mostren més receptius vers els aprenentatges donat que estan més relaxats. Aquests alumnes també, tenen una millor percepció de l'espai i dels seus perills. A banda i per descomptat, un altre avantatge que hi vàrem veure, va ser la reducció del volum de cotxes, fet que contribueix a la reducció de l'estrès i de la contaminació.

Aquest objectiu es va concretar en el Pla d'Acció d'Escola Verda del curs 2009-2010 on s'hi recollien dues actuacions al respecte. La primera, era instaurar el divendres com el dia de la setmana per "deixar" el cotxe a casa i anar a peu a l'escola. I la segona, demanar a l'Ajuntament la "construcció" d'un camí segur. Aquesta actuació proposada i iniciada ja fa tants anys, per fi ha arribat a la seva culminació durant aquest curs amb l'elaboració del camí segur escolar.

Des de l'escola ens agradaria donar les gràcies a tots els alumnes, mestres, personal de l'Ajuntament, personal d'altres institucions... que han lluitat i aconseguit tirar endavant una iniciativa sorgida dels infants.

Bona festa major!!!

Escola bressol “La Baldufa”

Autonomia, consciència sensorial, entorn al nostre abast, escola verda, lligam amb la família i metodologia Reggio Emilia, són els sis trets que fan única l’EBM La Baldufa.

Amb aquestes característiques úniques potenciem el respecte dels nostres alumnes envers el seu procés evolutiu, tot orientant-los, guiant-los i cultivant el seu potencial innat, tant a nivell intel·lectual, emocional, social com moral. Reconeixent les seves habilitats i acompanyant l’infant a desenvolupar-se en la seva totalitat, ja que confiem fermament en què l’etapa dels 0 als 3 anys és la més important de cara al futur dels nostres nens i nenes. A la Baldufa, els infants aprenen a partir de l’experiència directa, de les sensacions físiques i de tot allò que els arriba pels sentits. Els infants s’inicien en l’observació i manipulació dels fenòmens que els envolten, observen el comportament dels materials, descobreixen les possibilitats dels seus sentits, els resultats de les seves accions sobre el material, experimenten sensacions i aprenen a distingir les qualitats dels diferents elements.

La llibertat, el desig d’investigar i la necessitat de conèixer l’entorn fa que sigui una experiència única per a cada infant.

La Baldufa any rere any va creixent, i apostem per projectes nous en cada curs tot assolint nous reptes. Fins aquest curs 2016-2017 hem portat a la pràctica els següents projectes:

— Tardes en família.
— Projecte Singular.
— Projecte Intergeneracional.
— Taula de llum.

I el projecte estrella d’aquest curs ha estat el **d’Anglès**. L’objectiu és apropar als infants de manera lúdica a l’anglès. I, és per això que un bon primer contacte amb la llengua els proporciona un apropament progressiu que repercutirà de forma positiva en els seus aprenentatges.

Aquest nou curs, que estem a punt de començar, portarem a terme el projecte **d’educació emocional.** Des de l’escola bressol, considerem important acompanyar a l’infant en els seus inicis d’interacció amb el que l’envolta, tant des d’una vessant sensoriomotriu i cognitiva, com des d’una implicació emocional. El plor, el riure, el plaer i el desplaer són, entre altres, manifestacions emocionals que apareixen en fases molt primerenques del desenvolupament humà. En definitiva, l’educació emocional pretén, tal com diu Rafel Bisquerra, “*educar per a la vida*”.

Tot l’equip educatiu de la Baldufa està molt agraït amb totes les famílies per valorar i confiar amb la tasca que fem dia a dia amb el seu tresor més valuós, els seus fills. Per aquest motiu, la nostra escola es va creant any rere any a través del treball en grup, una bona metodologia, una bona col·laboració interna i externa, una gran confiança en les capacitats dels infants i una gran predisposició per parlar i reflexionar.

I com va dir Loris Malaguzzi “els infants aprenen per mitjà de l’observació, per després desenvolupar els seus propis projectes”.

Tot l’equip educatiu us desitja una bona festa major!!!

01

02

03

04

01 Taula de llum amb els lactants
02 Psicomotricitat
03 Ens pintem la cara
04 Sessió d’Anglès

01

02

03

04

Llar Infantil Les Cent Fonts Col·legi Sant Josep

Un any més, a través del programa de Festa Major, us volem fer arribar què ha suposat pels nostres centres el curs 2016-2017.

Vam començar el curs amb unes importants reformes a la Llar. Aquestes han facilitat molt les tasques de les educadores i han millorat les possibilitats pedagògiques de l’espai repercutint directament en l’aprenentatge i l’autonomia dels infants. Per tant, en fem una valoració ben positiva. Continuant amb la importància educativa dels espais, tant interiors com exteriors, hem iniciat el Projecte “El pati que volem”. La intenció ha estat dur-lo a terme com un procés d’aprenentatge, de compromís i de cooperació entre tota la comunitat educativa.

Aquest curs hem avaluat, repensat i revisat dues propostes transversals que estem portant a terme: el Projecte d’Escola Multilingüe i el Projecte de Robòtica. Creiem que cal seguir avançant i millorant per oferir al nostre alumnat una formació acadèmica el màxim de completa possible i adient a les necessitats actuals.

Anem ampliant iniciatives molt sòlides com el Projecte Intergeneracional donant molta importància a la dimensió del compromís social (voluntariat, acció social i molts d’altres...) de l’alumnat. És en aquest sentit que aquest any s’hi ha vinculat el Servei Comunitari, un treball innovador en el qual els alumnes de quart de secundària han intercanviat coneixements i habilitats amb els avis de la Residència de Gent Gran i el Casal d’Avis Can Blat de la nostra població.

També ens hem endinsat en el Pla d’Acció Internet Segura “De tu a tu”, un programa en el qual els joves de segon cicle de secundària, formats pels Mossos d’Esquadra, s’impliquen de forma voluntària i es converteixen en formadors dels seus companys de cursos inferiors, alertant-los dels perills i ajudant-los a utilitzar Internet i les xarxes socials amb seguretat.

Així mateix hem pres part en el procés participatiu per definir el Camí Segur Escolar a Sant Hilari que ha suposat el punt de partida del Consell d’Infants format per alumnes de cinquè i sisè de primària.

Bona Festa Major i que tinguem un bon curs 2017 - 2018!

01 Servei comunitari al Casal d’Avis Can Blat
02 Projecte El pati que volem
03 Reformes a la Llar
04 Festival de Nadal

Institut Anton Busquets i Punset

Com a centre educatiu ens agrada que els nostres alumnes participin en les activitats del poble i per això els animem a participar en els concursos i activitats que s'organitzen des de l'Ajuntament i altres entitats.

Aquest curs els alumnes han participat en el 40è concurs literari i van ser premiades l'Akane Ibáñez, de 3r d'ESO i la Clàudia Fogueras de 2n de batxillerat. L'Akane Ibáñez també va resultar premiada en el 10è concurs de punts de llibre. Els alumnes de 4t d'ESO han presentat el seu Projecte de Recerca al concurs Moragas. En el moment d'escriure aquestes línies, encara no sabem qui són els guanyadors d'aquest concurs.

Aquest curs, per primera vegada hem participat a la Mostra de Treballs de recerca de la Selva, adreçat als alumnes de 2n de batxillerat, que ha celebrat la seva 4a edició. En aquesta Mostra hi van participar en Ramon Pastor i en Gerard Solà, que havien estat premiats prèviament en el Fòrum de Recerca, organitzat per l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm.

Els alumnes visiten la biblioteca del poble a 1r d'ESO per tal que coneguin el seu funcionament i per animar-los a fer-ne ús. Ja fa dos anys que els alumnes de 3r d'ESO visiten l'Ajuntament, on l'alcalde i la regidora d'ensenyament els expliquen el funcionament. Val a dir que aquesta visita es va començar a fer per l'interès que va mostrar el grup del curs passat.

El mes de maig els nostres alumnes van participar en l'activitat "Fem Dissabte", com cada any. Aquest any van netejar l'entorn de la Font del Sastre. Per altra banda, dins la setmana de l'esport, es va celebrar per primera vegada l'activitat "l'edat no és excusa", que consistia en una caminada d'alumnes de 4t d'ESO dels dos centres educatius del poble, avis de la residència i altra gent del poble i acabava amb una xerrada sobre l'activitat física i un esmorzar de germanor. Els alumnes van gaudir moltíssim amb la companyia dels avis.

El Claustre de professors us desitja una bona Festa Major.

01 Caminada amb els avis, emmarcada dins la setmana de l'Esport
02 Els alumnes de 3r d'ESO a l'Ajuntament

01

02

Tercera Beca Toni Guzman

Júlia Ladero Gálvez, estudiant de 4t d'ESO de l'Institut Anton Busquets i Punset de Sant Hilari, és la guanyadora de la Tercera Beca Toni Guzmán, que concedeixen la família Guzmán i l'Ajuntament i que està dotada amb 500 euros.

La beca té com a objectiu reconèixer la feina i l'esforç que fan els alumnes al llarg de l'ESO i per això premia l'alumne que hagi obtingut el millor currículum. És el cas de la Júlia, que ha tret una nota mitjana de 9,3.

El passat dia 22 de juny, es va fer l'acte oficial d'entrega de la beca a l'IES Busquets i Punset, que va comptar amb la presència, a banda de la guardonada, dels pares de Toni Guzmán; l'alcalde, Joan Ramon Veciana; la directora del centre, Farners Ferragutcasas i familiars de la Júlia Ladero.

Un cop més des de l'Ajuntament i la comunitat educativa es vol agrair la iniciativa de la família Guzmán i de l'esforç que fan per tirar endavant aquesta beca, compartint amb els estudiants l'esperit de superació i lluita del seu fill, alhora que es manté viu el record d'en Toni, que va traspassar a conseqüència d'una malaltia degenerativa quan estudiava primer de Batxillerat al centre.

Premis Fòrum de Recerca

El passat 7 de febrer es van lliurar els premis Fòrum de Recerca a la Sala Noble del nostre municipi.

L'objecte d'aquest concurs és el de promoure la recerca en totes les àrees de coneixement, implicant tots els agents que conformen la comunitat educativa per motivar i donar suport a l'alumnat i als centres. Els treballs que es van presentar al concurs, van ser seleccionats per l'IES Anton Busquets i Punset d'entre els que van obtenir millor qualificació en el procés de Treball de Recerca de 2n de Batxillerat del curs 2016-2017. Els alumnes premiats van ser per una banda, en Gerard Solà Berga, amb el treball "Creació d'un compost a partir d'una reacció de polimerització" i per l'altra en Ramon Pastor Ruiz amb el treball "Efectes del CDS sobre microorganismes patògens". Aquests treballs van formar part de la Mostra de Treballs de Recerca de la Selva.

Graduacions 2017

01

02

03

01 P2 - Escola Bressol La Baldufa
02 P2 - Llar Infantil "Les Cent Fonts"
03 P5 - Llar Infantil "Les Cent Fonts"
04 P5 - Escola Guilleries
05 6è de EP - Escola Guilleries
06 6è de EP - Col·legi Sant Josep
07 2n de Batxillerat - IES Anton Busquets i Punset
08 4t ESO - IES Anton Busquets i Punset
09 4t ESO - Col·legi Sant Josep

04

05

06

07

08

09

AMPA "La Baldufa"

La Festa Major ens anuncia que estem a les acaballes de l'estiu i tots els infants, educadores i pares estem preparant la motxilla per començar un nou curs.

Un curs ple d'activitats on els nostres petits aprendran jugant, treballaran les emocions, experimentaran amb les pintures, els colors, el tacte del fang, els diferents gustos, s'iniciaran a l'anglès amb la Dizzy, faran psico, jugaran amb la taula de llum i un munt d'experiències més.

Cal destacar tota la feina que any rere any, els pares, mares, avis i familiars realitzen a l'Escola de forma totalment voluntària i desinteressada. Sense aquesta col·laboració conjunta amb les educadores no seria possible que la nostra Escola fos tan dinàmica. Gràcies al treball constant de l'AMPA, els nostres menuts poden gaudir de les millores que es van fent al pati; aquest curs s'han decorat les parets, s'ha muntat un mur musical i s'ha construït un cotxe amb palets. Des de l'AMPA també es col·labora amb l'Escola en l'organització d'activitats tradicionals com el Caga Tió, la castanyada, Sant Jordi i es participa activament a les ja consolidades Tardes en Família amb l'organització d'espectacles on coneixem els colors i les emocions, cantem, expliquem contes i coneixem els oficis, entre d'altres.

Com a novetat, aquest any des de l'AMPA hem començat a implantar un nou projecte de pedagogia musical que ens fa molta il·lusió i que treballarem de valent perquè es pugui consolidar a l'Escola. Creiem que pels nostres infants serà tota una aventura poder conèixer els sons, practicar amb els instruments i de ben segur que els ajudarà a enriquir la seva personalitat i els acompanyarà en el seu desenvolupament.

AMPA "Escola Guilleries"

Des de l'AMPA us volem informar que el curs passat els nens i nenes usuaris del menjador escolar han pogut gaudir d'una subvenció econòmica del Consell Comarcal de la Selva.

Ens ha permès iniciar l'hora de la migdiada pels petits de P3 que es queden a dinar, comprant llitets i un intercomunicador, contractar un monitor de llengua anglesa que està una hora setmanal amb els nostres fills i filles i comprar tauletes electròniques, material de robòtica i material per jugar al pati (pales, galledes...).

Creiem que l'hora del menjador és una bona estona per jugar i aprendre de forma lúdica i ha estat molt positiu pels nens i les nenes. De cara el proper curs estem creant un nou projecte amb noves propostes i activitats que esperem que sigui tan profitós com aquest.

Finalment desitgem molta sort als alumnes que començaran l'institut i animem a tots els nens, nenes, mares i pares dels alumnes de l'escola a participar de totes les activitats que anirem fent i esperem que tingueu un molt bon curs 2017-2018!

Bona Festa Major!

AMPA "Institut Anton Busquets i Punset"

Hola a tots i a totes, aprofitem aquestes línies per tal de fer un recordatori de què és l'AMPA i per a què serveix, amb la il·lusió que aquells pares i mares que ens llegiu us animeu a formar-ne part.

L'associació és la forma més eficaç que tenim els pares i mares d'organitzar-nos dins del centre escolar.

Des de l'AMPA, volem treballar d'una forma oberta a la participació i reivindicació de tots els aspectes referents a l'educació, per tal d'aconseguir, juntament amb els mestres, la millor formació dels nostres fills, basada en els principis propis d'una societat democràtica.

Una bona gestió de l'AMPA comporta obtenir la participació i dinamització global del Centre, per això cal la col·laboració dels socis. Hi ha la creença que els nostres fills, un cop arribats a l'institut, ja s'espavilen, que les relacions amb el professorat, l'equip directiu i la resta de persones que treballen a l'Institut queden llunyanes, que la nostra tasca com a pares i mares és acompanyar-los i recollir-los, presentar-nos a la tutoria un cop l'any ...

Doncs no és així si vosaltres voleu;

Participem al Consell Escolar del centre i al Consell Escolar Municipal.

Ens reunim amb l'equip directiu per a tasques diverses.

Ajudem als alumnes de Batxillerat a organitzar l'activitat de Sant Jordi, aquest any els hem demanat ajuda a ells per organitzar la festa de fi de curs. Col·laborem econòmicament, amb els diners de quotes, a pagar sortides, i aquest curs s'ha renovat l'aula d'informàtica.

Fa dos anys vam recuperar la Festa de Fi de curs amb una caminada fins a Font de la Formiga, amb un bon dinar al gimnàs de l'institut, música i regals !! Amb ànims que cada any es faci aquesta celebració !!!

L'AMPA us desitja bona Festa Major 2017 !!!

Tenim l'aula d'informàtica totalment renovada!

Foto Flash Sacalm

Som una jove associació de gent del poble aficionats a la fotografia. Gaudim organitzant sortides, xerrades, tallers, exposicions i sessions fotogràfiques de totes les modalitats: fotoperiodisme, fotografia nocturna, modelatge, bodegons ...

Durant aquest any hem organitzat diferents exposicions, cursos i sortides. Alguns exemples són l'exposició de fotografies de gent gran de la Residència a Can Rovira, les fotografies dels records del Dia de la Vellesa, cursos de tècniques fotogràfiques, lightpainting i Photoshop de diferents nivells, etc.

Som un grup que està obert a tothom a qui li agradi la fotografia, tant joves com jubilats. Us animem a que coneixeu el Foto Flash Sacalm.

Per a qualsevol consulta ens podeu trobar a ffsacalm@gmail.com

Bastoners de les Guilleries

Un cop més, els Bastoners de les Guilleries hem passat un altre any amb molta alegria i superant-nos cada vegada més. Però és que a més, aquest any és molt especial, i és que fem 10 anys. 10 anys d'actuacions, amistat, compromís, tradició, assajos esbojarrats i sobretot riures.

Es diu que quants més siguem més riurem, i hem vist que sí, que és així, perquè aquest any els bastoners hem augmentat la família! Hem incorporat nous grallers, nous bastoners i també uns de més menuts que cada cop aprenen més a seguir els nostres passos.

De moment l'any està sent un èxit: hem participat en actuacions a Sant Feliu de Pallerols, a Santa Coloma de Farners, a Gaserans, a la Trobada Nacional de Sant Cugat i d'altres. I a més, estem molt il·lusionats perquè aviat, el mes de novembre, ens anem al País Basc a ballar a Vitòria.

És una gran satisfacció veure que un ball popular de la nostra terra com aquest té tant d'èxit. A més ens fa molt feliços i us animem a venir-nos a veure quan vulgueu i perquè no, a provar-ho amb nosaltres! Finalment us desitgem una molt bona Festa Major i...

Salta, balla i pica fort!

Comunitat Islàmica de Sant Hilari

El 30 de juny del 2016 la Comunitat Islàmica de Sant Hilari Sacalm va organitzar en el pavelló esportiu una activitat (jornada de IFTAR) oberta a tots els vilatans del poble.

Des d'aquí volem agrair l'assistència a tots els veïns del poble, ja que varen mostrar una molt bona predisposició i això ens anima a organitzar futures activitats conjuntes amb els nostres veïns. L'acte va consistir en una xerrada informativa sobre l'Islam i la nostra cultura. On també es va poder tastar diferents menjars típics musulmans i del mes de ramadà (estàvem en dejú).

Era la primera vegada que organitzàvem un acte d'aquest tipus i vam quedar molt satisfets per la bona acollida que va tenir dins del poble.

Creiem que es va assolir l'objectiu, atès que preteníem apropar la nostra cultura als nostres veïns, integrar-nos amb ells i passar una bona estona.

Per acabar aprofitem per desitjar un bon estiu i una molt bona Festa Major a tots els vilatans.

Coral Amethysta

"Cantar en una coral combat la depressió". És una de les frases del músic lleidatà Jordi A. Jauset, en una entrevista al Diari de Tarragona, el passat mes de maig.

Jauset, que també és professor a la Universitat Ramon Llull i màster en Psicologia i Neurociència Cognitiva, assegura que la música redueix l'ansietat, millora el rendiment a la feina, ajuda a entrenar la memòria i explica, concretament, que quan cantem alliberem oxitocina, una hormona que ajuda a generar vincles socials i, per tant, a disminuir els efectes negatius de la depressió. I nosaltres no hi podem estar més d'acord!

Cantar en un cor és sinònim d'amistat, de fer pinya per aconseguir un objectiu comú: fer sonar una sèrie de notes en harmonia. Cantar en un cor distreu de les cabòries (ja ho diu la dita: "Qui canta els seus mals espanta"). Però, per damunt de tot, cantar en un cor emociona i aporta felicitat.

Aquest curs ho hem pogut comprovar en els diferents concerts que hem fet: la interpretació per Setmana Santa de l'Stabat Mater de Haydn, amb la Coral Laetare de Calella; la trobada coral a Perpinyà al maig; el concert-homenatge a l'Elisabet Gubern a principis d'estiu...

A més, aquesta temporada hem pogut incorporar un bon grapat de veus femenines, però ens encantaria reforçar l'equip de tenors i baixos! No cal que sapigueu música! Amb una mica d'oïda, un xic de compromís i, per damunt de tot, il·lusió, podreu verificar que el que diu el professor Jordi A. Jauset no són falòrnies!

Bona Festa Major!

Associació Punts de l'Aigua

Bona Festa Major per tot aquell que vingui a Sant Hilari i pels hilariencs.

Enguany s'han fet diversos Punts de Llibre i cal mencionar una col·lecció de la torneria a Sant Hilari Sacalm (si la volguéssiu veure està exposada a Can Rovira). Les fotografies per fer els Punts de Llibre ha estat gràcies a la col·laboració de la família Serrano.

També s'han editat els quatre últims Puzles del Via Crucis Vivent, els Lladres, el Sanedrí, els Armats antics, i els primers Armats nous. Amb aquest nous puzles s'acaba aquesta col·lecció que ha constat d'un total de 13 puzles.

També, cal dir-ho, continua havent una col·laboració amb la Biblioteca de Sant Hilari, ja que anuncia els guanyadors del concurs de Punts de Llibre, que cada any fa, en la Trobada d' Intercanvi de Punts de Llibre de la Associació Punts de l'Aigua.

La Trobada aquest any s'ha fet, i crec que es continuarà fent, a la Plaça Doctor Gravalosa; més alegre i adient, doncs tenim la Biblioteca al costat.

Excèntrica

El 2016 ha estat per Excèntrica un any força interessant.

Quan va començar aquest any va començar també la tasca de la nova Junta de Govern, amb el propòsit principal de mimar la comunicació, de fer sentir als socis que formen part d'alguna cosa, d'integrar-nos al nostre entorn i de començar a formar part de tot plegat i de tots plegats.

Les col·laboracions directes amb la gent del poble i amb altres entitats ja són una realitat, esdeveniments com el ball del sopar de dones, l'Art-Tapa o l'esmorzar de geganters, amb força èxit, ens indiquen que estem en el bon camí. Punt i a part és el Tornemi de Tardor, la nostra gran festa de l'Art, que vàrem celebrar el mes d'octubre amb accions com els tallers de papiroflèxia, pintar la música o el taller de Kapla que van fer feliços a un munt de grans i petits.

L'Art és la nostra raó de ser, i fer arribar l'Art a tot arreu i a tothom una fita que ara veiem com una realitat. L'Hostal Fulgarolas serà a partir d'ara un nou referent a Sant Hilari, un lloc al que tothom podrà assistir per veure Art a les exposicions, veure com es crea l'Art visitant les habitacions d'artistes, viure l'Art de forma directa al Tornemi i quan marxin cap a casa seva, endur-se a l'ànima aquest somriure que sempre ens imprimeix l'Art.

Associació de Pessebristes de Sant Hilari Sacalm

Activitats de l'any

- Participació a la 46a Trobada de Pessebristes celebrada a Castellterçol el mes d´octubre de 2016.
- Col·laboració amb la Biennal del Pessebre Català celebrat a Girona, desembre 2016.
-Curset d'iniciació al pessebre , durant el mes de desembre del 2016
-Celebració dels 20 anys de l'Associació, 8 de desembre del 2016

Missa d´acció de gràcies pels 20 anys. Vam tenir un record, durant la missa pels socis fundadors traspassats, en Josep Mª Vila, en Joan Vernedas, l´Honest Masnou, en Josep Mollfulleda i en Jose Mª Xandri.

Inauguració de la 20a Exposició de Pessebres a Can Rovira, amb l'assistència de la regidora de cultura, Cristina Tejedor i Mossèn Carles Giol, entre d'altres; amb diorames d'Antoni Barcelona, Josep Massaneda, Lluís Duran, Miquel Mas, Joaquim Planas i Joan Mir.

Dinar de germanor dels socis.

-16 de desembre de 2016. Inauguració de l'Exposició de Diorames a l'Església Parroquial amb treballs o diorames d'Antoni Barcelona, Margarida Farrás, Joan Comas, Lluís Duran, Angel Llopis, Josefa Masó, Joaquim Planas, Joan Mir, Joan Vernedas i Josep Massaneda, membres de l'Associació de Sant Hilari i Manel Font de l'Associació de Pessebristes de Sant Pere de Torelló.

-14 gener de 2017, lliurament de premis del 20è Concurs de Pessebres.

Pessebre exposat a l'església parroquial, Nadal 2016

Participants: Família Viñas Montasell, Bruna Miralpeix, Ramon Garriga Mullera, Pilar Puigdemont Reverter, Irina i Aida Canaleta Mir.

-9 d´abril al 2 de maig del 2017,

20a Exposició de Diorames del Via Crucis, a l'església Parroquial amb treballs d´Antoni Barcelona, en Joaquim Planas (pintura Joan Mir i Ester Polo).

El nostre agraïment a l'Ajuntament, la Parròquia i a tots els qui ens han ajudat en el muntatge de les exposicions, així com a tots als visitants que ens han honorat amb la seva presència.

torna En Serrallonga

Associació Torna en Serrallonga

Aquest any hem volgut aprofitar l´escrit de Festa Major per explicar-vos un canvi important per la nostra Associació.

L'any 1997, dins Turisme de Sant Hilari, neix la festa Torna en Serrallonga! , fruit de la voluntat de donar a conèixer la relació del bandoler amb la nostra terra, les Guilleries, i d´ajudar a promocionar el nostre poble en l´àmbit de la cultura tradicional i popular, una aposta que crèiem que tenia molt de futur.

Gràcies a la coneixença de la Teresa Saló amb el cantautor i director Ramon Manent, vàrem poder tenir el nostre propi Ball de Serrallonga, pensat i creat expressament per al poble de Sant Hilari. El ball, durant els primers anys, el vàrem representar als

jardins de Can Rovira i l´any 2002 prenem el format cercavila i Teatre de Plaça, per equiparar-nos als Balls de Serrallonga de la resta de pobles catalans que el representen.

I al voltant del Ball, de mica en mica, fem créixer la festa amb un munt d´altres activitats, el mercat barroc, les activitats infantils, els gegants bandolers, el menú del bandoler, sortides a peu, en 4x4, en carro... entre moltes d´altres coses que han anat variant al llarg dels anys.

I tot ha estat possible gràcies a tota la gent que s´ha implicat al llarg del temps, participant, organitzant o col·laborant. Agraïm especialment a tots els nostres espònsors la seva confiança, que ens ha animat a seguir endavant.

L´Associació Torna en Serrallonga aquest any deixem l´organització de la festa, després de 19 anys creiem que hem fet molta feina però se´n pot continuar fent molta més i és bo canviar les maneres de fer-la. Ho deixem en bones mans, el nostre ajuntament, que ho agafa amb ganes de continuar fent una festa ben lluïda i amb moltes possibilitats.

Però la nostra associació continua ben viva, i per la propera festa ens tindreu de nou representant el nostre Ball de Serrallonga pels carrers del poble, amb música, trabucades i els nostres bandolers a punt i armats per donar la benvinguda un any més al nostre capdill, en Joan de Serrallonga!

Visca la terra!! Muïra el mal govern!

Anna Juanhuix
Presidenta de l´Associació Torna en Serrallonga!

joandeserrallonga@gmail.com

Associació de Veïns de Cal Sastre

La nostra associació va néixer fa poc més d'un any amb la voluntat de trobar solucions a les problemàtiques que pateix el barri per les deficiències en infraestructures i serveis.

Gràcies a la força del grup, el treball constant, la voluntat i la il·lusió de tots, mica en mica ens acostem a l'objectiu de posar a disposició de tothom una zona per gaudir de forma civilitzada, ja sigui per venir-hi a viure, o per passejar per carrers nets, segurs, tranquils i assolellats.

BonaFesta Major!

Grup Sardanista Sant Hilari

XXX Aplec de la Sardana Sant Hilari-Font Vella

Parlàvem anys enrere amb en Ramon Rosquellas, el que fou el nostre president (d.e.p.), que Catalunya venia representada per quatre símbols, la **Senyera**, el Cant dels **Segadors**, l'Onze de **Setembre**, i la nostra **Sardana**, i tots tenien i tenen en comú que la paraula comença per "S".

La Senyera s'ha anat convertint en una estelada, els Segadors la cantem tan sols en actes puntuals, últimament l'Onze de Setembre ha servit per reivindicar el què volem com a país, i la sardana ja no és un acte massiu on la gent s'hi aplega per ballar.

Ja en aquells temps, amb en Ramon comentàvem la sensació nostra de la davallada que patia la nostra dansa. Ell era un home que corria aplecs i així ho afirmava: -Cada vegada hi ha menys gent-.

Què podem fer doncs per poder reactivar la nostra dansa al nostre poble?

Aquest any hem modificat el dia de la ballada de sardanes d'entre setmana, les que fèiem els dijous les passem als divendres i a veure si així arrosseguem un grapat de gent nova.

Repetirem l'Aplec de la Sardana, i ja en van trenta, possiblement un dels esdeveniments de més repercussió de l'estiu a casa nostra, contribuint novament a fer ressò del nom de Sant Hilari arreu. A l'aplec de l'any passat i a petició de Mossèn Carles, per primera vegada es va poder ballar i escoltar, i amb una cobla, una sardana dins l'església. Aquest any ho repetirem.

"Podran escriure música amb tots els ressons de la tècnica, mai, però, no sabran escriure una sardana que expressi el sentit veritable de la nostra dansa"

Josep Vicenç Juli "Xaxu" 1870-1956 Músic compositor

"La sardana, quina imatge tan potent del nostre país, de la seva gent i de la seva voluntat integradora, mostrada al llarg de la història. Aquesta és la imatge d'un país nou que vol ser i persistir"

Pere Vila Fulcarà - Alcalde de Llançà i President de la Diputació

"Ara, més que mai, Catalunya necessita la sardana. Que no s'apagui mai aquesta banda sonora que és la sardana i que ens acompanya en els moments més especials de la nostra vida"

Carles Puigdemont I Casamajó – President de la Generalitat de Catalunya

Viurem una tardor "moguda". Passi el que passi, que la nostra sardana no decaigui i es converteixi en el símbol de la llibertat.

Visca la Sardana, Visca el nostre Aplec, i Visca Catalunya

Associació del Via Crucis Vivent

Com cada any, us fem quatre ratlles per continuar engruixint la memòria històrica del viacrucis particular de la nostra vila.

Ja portem moltes edicions i, com en els últims anys, enguany ha anat molt bé! Molta gent al poble, ens ha acompanyat el temps i tot fet tal i com teníem planificat. Lògicament, sempre hi ha i hi haurà coses per canviar i millorar, i ja en tenim algunes al cap per realitzar, si podem, a partir de l'any vinent.

Però molts dels canvis que s'han de fer per tal que la nostra entitat pugui realitzar el viacrucis no es veuen a ull nu com pot ser una renovació d'escenari, uns canvis en el vestuari, etc... sinó que, en el nostre cas, hem hagut de fer un canvi en els estatuts de la nostra entitat. Com ja hem anat anunciant des de fa uns mesos, reunits en Assemblea General, es varen modificar per tal que tothom qui vulgui pugui ser membre de ple dret de l'entitat com a soci col·laborador, tal i com s'hi descriuen.

D'aquesta manera, només amb una quota mínima anual de 10 €, l'entitat podrà comptar, amb la suma de totes les quotes, d'uns petits ingressos i no dependrà tant de les subvencions públiques que actualment tenim la sort que ens estant concedint, però que som conscients que cada cop es van fent més petites i complexes a l'hora de gestionar-les.

A dia d'avui, tots els que portem associacions sense ànim de lucre sabem que és més complicada la tasca de gestió amb les Administracions Públiques, i cada cop ens demanen més requeriments i augmenta el nivell de gestió, gairebé com si fóssim petites empreses. Com ja hem dit alguna vegada, aquesta complicació és el que fa difícil mantenir la xarxa d'associacionisme i voluntariat del nostre país, ja que tots els que formem part de les juntes de qualsevol associació ho fem de manera desinteressada, amb la intenció de seguir fent-ho i amb la millor voluntat i esforç personal de cadascú de nosaltres.

Sense oblidar que l'objectiu de moltes de les entitats de Sant Hilari Sacalm és difondre la cultura popular de la nostra vila, per un dia, la nostra associació es transforma en un petit motor econòmic local: la majoria de públic general que ve a la nostra població, ve a passar-hi gran part del dia, fet que omple botigues, restaurants i locals i per tant, de retruc, ajuda tota la xarxa d'empreses de diferents sectors de la vila i els seus treballadors, vilatans de la població.

Però nosaltres només en som un, d'aquests petits motorets; cada cop que una associació prepara i realitza una activitat, està col·laborant al desenvolupament de la nostra vila i per aquest motiu és important que tothom que pugui ajudi a les associacions locals, perquè directe o indirectament està ajudant també al poble de Sant Hilari Sacalm.

La manera d'ajudar-nos a nosaltres a continuar treballant i organitzant edicions del nostre viacrucis és fer-se soci col·laborador de la nostra entitat.

Per fer-ho, hi ha diferents maneres (us ajuntem els codis QR):

1. Per Internet: emplenar el formulari que trobareu a http://bit.ly/vcv-altasoci

2. Presencialment: a la Casa de Cultura o bé a l'Oficina de Turisme, emplenant el formulari que trobareu allà o bé portant imprès el formulari que podreu descarregar a l'enllaç http://bit.ly/vcv-form-altasoci.

Finalment, com cada any, volem agrair a totes les persones que han contribuït a que la nostra festa acumuli un any més d'història. També volem agrair a les empreses, associacions i entitats locals o foranes que desinteressadament han fet possible que el Via Crucis Vivent de Sant Hilari Sacalm s'hagi pogut dur a terme de nou.

Moltes gràcies per ajudar-nos i molt bona Festa Major a tothom!

Coral Veus Alegres

Un tomb pels inicis del Cant Coral

La Coral Veus Alegres enguany porta 71 anys d'història, però el cant de vàries veus és ancestral.

Fa 71 anys que el cor Nois Alegres –ara Veus Alegres- va iniciar el seu recorregut en el camí del cant coral. Això és un motiu de celebració i d'orgull per a tots nosaltres i per a tot el poble de Sant Hilari Sacalm. Però val la pena que ens endinsem una mica i busquem les arrels de tot aquest moviment de cors i corals.

I aquella idea de reunir-se per cantar, no està gens lluny del que va succeir ara fa uns quants milers d'anys. De fet, els ancestres de la música neixen del fet que els humans utilitzaven la veu per imitar els sons de la natura. Aquell fet tan natural va anar evolucionant fins a poder considerar la veu el primer instrument musical de la història. El cor va prendre forma i empenta a Grècia on van néixer vàries de les arts. Els cors eren utilitzats per adorar els seus déus.

En la literatura antiga, segles VII-VI dC, el poema líric en honor al déu Dionís es nomena **Ditirambe**. Dionís era una divinitat grega, a la qual se li atribuí el paper protector de l'agricultura especialment la vinya i també de la felicitat i de la procreació. A l'inici sols hi havien coristes-homes o dones, mixtes i amb nens- que eren servents del déu i executaven una dansa entorn de l'altar al ritme de càntics. Els cants oferts a Dionís durant les festes anuals que portaven el seu nom, Dionises, era executat per un cor popular dirigit pel **Corifeu**.

01

El Corifeu s'enfrontava al cor interrompent els cants ditiràmbics mitjançant comentaris o exclamacions que el cor responia. El Corifeu era el director del cor i possiblement l'autor dels ditirambes.

El ditirambe tocà tots els temes, divins o heroics, fins a convertir-se en la forma poètica d'on sortí la tragèdia grega. El Ditirambe formava part de les competicions dedicades al déu del vi i del teatre a Atenes. El cor no duia màscara i cantava al voltant de l'orquestra. Els cants consistien en la recitació d'unes estrofes lliures acompanyades per la seva música.

És gràcies a tot aquest recorregut anterior, que ara la nostra coral ha pogut celebrar el 70è aniversari l'any passat. Hem viscut un any ple d'aconteixements i actuacions que ens han portat als següents llocs:

El dia 8 de maig : Cantata BWV 131 De J.s. Bach amb El Cor Jove Contrapunt i The Ripireno Consort Orquestra.

El dia 20 de novembre: Concert del 70è aniversari amb les corals, Fructus Tempori d'olot, Sinera de Barcelona, Eswèrtia de Manresa, Amethista, Cor Lutiana i Veus Alegres.

El dia 21 d'octubre concert estel·lar i extraordinari a la Madeleine a París , amb la presència del Delegat del Govern de la Generalitat a França i a Suïssa Sr. Martí Anglada, amb una difusió a tots els mitjans de la ciutat i amb una església plena de gom a gom.

I el nostre compromís no s'acaba. Enguany estem preparant un concert que considerem extraordinari i participatiu amb altres corals, com són l'Amethysta i el Cor Lutiana, juntament amb altres persones que hi volen participar i amb l'acompanyament de l'Orquestra de Girona a celebrar el mes de gener del 2018 a Sant Hilari i en altres poblacions de la comarca.

Dintre de l'evolució de la coral fem una crida i animem als homes que els hi agradi cantar i que vulguin formar part de la coral. Tenim projectes molt engrescadors i estem molt animats en continuar evolucionant en el cant coral.

Des d'aquí vull agrair a tots els membres de la coral i al nostre director Xavier Garriga Bardalet en especial, per tot l'esforç que hem fet , pel que fem i estic segur pel que farem per portar la coral VEUS ALEGRES en el lloc que es mereix .

Josep Maria Bonvehí Mas
President

02

03

01 La Madeleine a Paris autora Montse Plana
02 Concert Contrapunt autora Irene Mir
03 Concert 70 anys autora Irene Mir

Grup de Teatre de Sant Hilari

Ja ha passat un altre any i per sort us podem tornar a dir que el Grup de Teatre de Sant Hilari seguim treballant, actuant i gaudint del que més ens agrada.

Al llarg d'aquest any hem estat representant "El Test" i "El Crèdit", per sort podem dir que després de la feina que hi hem tingut han donat els seus fruits, tant a nivell d'èxit de públic com de reconeixements obtinguts.

"El Test" s'ha representat un munt de vegades, una d'elles en el XXII-Iè Concurs de teatre Amateur Rafel Anglada de Santa Coloma de Farners on El grup de teatre de Sant Hilari, va rebre nominacions a **Millor escenografia**, **Millor obra**, **Millor actor secundari** (Ramon Fàbregas), **Millor actriu principal** (Laia Canaleta) i **Millor actor principal** (Carles Andreu): finalment ens varem emportar el segon premi a Millor Actriu principal a **Laia Canaleta** i el primer premi a Millor actor principal a **Carles Andreu**. Cal dir que seguirem representant "El Test" un temps més, no obstant haurem de prescindir de l'actriu Marta Fàbregas ja que ha estat mare i la substituirà la Magda Canaleta, és per això que donem l'enhorabona a la Marta i la benvinguda de nou a la Magda.

"El Crèdit" fa menys temps que l'estem representant i també ha estat molt ben rebuda. Degut a aquest èxit, ens han convidat a formar par de FITAG (Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona). Referent al FITAG també, volem felicitar al nostre director Jaume Fàbregas que que ha estat escollit per formar part d'un petit grup d'actors privilegiats que actuaran sota la direcció d'una de les directores més importants a nivell europeu.

Però això no és tot, aquesta Festa Major tornarem a estrenar nova obra. Aquesta vegada, junt amb els companys d'Arbúcies i dirigits per en Jaume Fàbregas representarem l'obra "El Testimoni", escrita per Agatha Christie "Testimoni de càrrec" i adaptada i modernitzada per en Jordi Ferragut.

No ens podem acomiadar sense donar les gràcies a en Carles Manrique i a la Cristina Clemente per a tot el que ens han ajudat, us estem molt agraïts.

Ja només ens queda desitjar-vos una molt bonaFesta Major i dir-vos que nosaltres seguirem treballant en nous projectes. Visca el Teatre.

Associació de Comerç i turisme de Sant Hilari

Un any més ens tornem a trobar per celebrar la nostra Festa Major

Volem aprofitar aquest espai per explicar-vos la tasca que duu a terme i la manera de ser de l'associació de Comerç i Turisme de Sant Hilari Sacalm.

Som una associació sense ànim de lucre que vetllem pels interessos dels nostres associats, per tant, dels establiments de Sant Hilari Sacalm.

L'associació es constitueix essencialment com a eina d'intercanvi d'experiències, assessorant, orientant i donant suport als associats que la conformen, esdevenint el motor de l'associació. La seva missió consisteix en reforçar la imatge col·lectiva creant una marca que sigui identificada com a alternativa de compra, d'especialització i d'oferta de qualitat, incentivant el consum com a resultat de les accions de promoció i comunicació d'aquesta marca. La cohesió del sector, el foment de l'associacionisme, l'aprofitament d'inèrcies creant economies d'escala i el lobbying per a la millora dels factors que afecten a la competitivitat dels negocis de comerç al detall, són les principals línies estratègiques de l'associació.

Els nostres establiments són un referent de qualitat i del bon saber fer, per això us deixem un llistat dels nostres associats.

Bona Festa Major!
Gràcies per la vostra confiança

Alimentació

Carns i embotits Homs
972 868 292
Carnisseria Can Barnet
972 868 747
Carnisseria Can Cisquet
972 868 267
Carnisseria Pagespetit
972 869 476
Carns i embotits Masó
972 868 241
Fruiteria i Celler J. Bayes
972 872 248
Magatzem Collsabena
972 868 605
Pastisseria Duran
972 868 114
Pastisseria L'Artesà
972 873 994
Pastisseria Masó
972 869 485
Peixateria Llorà
972 868 321
Queviures Rotllant
972 868 247
Supermercat Suma (La Bodega)
972 868 710

Llar

Botigues Rossel
972 868 079
Can Jombo
972 868 308
Dispunt
972 868 001
Tintoreria Destaca
607 701 113

Moda i complements

4 Elements sabaters
619 064 618
Calçats Comas
972 869 526
Confeccions Montse
972 869 472
Drapps
972 869 371
Roba i complements
626 972 131

Serveis

A Fauria S.L.
972 868 235
Assessora tècnica comercial
972 869 184
Autoreparacions TGB
972 869 506
Faca S.L.
972 872 030
Garatges Guilleries
972 868 873
Gràfiques Montseny
972 868 406
Instal·lacons J. Pallarols
972 868 164
Motos Malet
972 869 038
Noverta Consulting
972 894 014
Planxisteria Masó
972 869 423
SH Concept Formació
972 981 930
Trofeus Wanscat
610 414 076
Vinils SCP
665 209 064

Restauració i hosteleria

Bar Rest. La Pedra Llarga
972 868 667
Fonda Rita
972 868 009
"Hostal Torras Rest. El Celler d'en Jordi"
972 868 096
La Casica
636 963 985
Rest. Aquari Can Pinotxo
972 869 369
Rest. Can Cames La Brasa
972 868 046
Restaurant Els Cortals
972 868 795
Vilar rural Sant Hilari
972 872 820

Salut i Bellesa

Estilisme Fina
972 868 294
Filu Centre Estètica
972 868 470
Òptica Xica
972 868 960
Perruqueria Carme Garriga
972 868 020
Perruqueria i Estètica Clips
972 872 853
Perruqueria i Estètica Matilde
972 868 265
Perruqueria Josmay
972 869 348
Perruqueria Louan
972 872 150
Perruqueria, Estètica i solàrium Styl
972 868 270
Suy Estètica i Salut
972 872 356

Regals, oci i artesania

Bazar el regalo
Irene fotògraf
972 868 501
Jeimar
972 162 342
Joieria i rellotgeria J. Breix
972 868 057
Joimar Joiers
972 869 515
Plantes Masó
680 959 343
Video Oca
972 869 676
Casa Mimó
972 868 052

ACADIP

L'ACADIP és l'Associació Catalana de Dèficits Immunitaris Primaris, un grup de malalties motivades per l'alteració quantitativa i/o funcional dels diferents mecanismes implicats a la resposta immunitària.

El seu àmbit d'actuació és principalment tot el territori de Catalunya. Els seus objectius són donar suport als malalts que pateixen qualsevol tipus d'immunodeficiència primària (IDP) i als seus familiars; aconseguir que malalts i familiars puguin assolir el màxim grau de qualitat de vida possible; fer divulgació de les IDP entre els professionals sanitaris i la població en general; i col·laborar amb la comunitat científica per ajudar-la a intensificar la seva tasca d'investigació en la recerca de nous tractaments.

Al 2016 l'ACADIP va escollir Sant Hilari per a la celebració de la **7a. Assemblea General**, que va tenir lloc el mes de març a l'Espai Aqua. També van estar presents al **Via Crucis Vivent**, amb la seva botiga solidària, dins de la programació d'actes de Setmana Santa.

Sant Hilari contra el càncer

Salutacions cordials, un any més, des d'aquest mitjà que ens permet entrar a totes les llars del poble, dintre dels vostres espais més privats i fer-vos participar de la nostra Associació i la tasca que dia a dia anem portant a terme.

Seguim treballant amb molta il·lusió en tres fronts: en la part econòmica continuem recaptant diners perquè les persones entregades a la investigació puguin continuar fent la seva labor. Aquesta feina tan minuciosa i, a vegades lenta, que té com a finalitat salvar vides. Sortosament tenim professionals de màxim nivell que no descansen ni defalleixen i que estan aconseguint avenços de molta rellevància. Perquè aquests professionals puguin treballar, l'Associació organitza programes i actes que proporcionin els mitjans econòmics necessaris. Aquest any hem portat a terme dues campanyes: la Postulació i la Campanya contra el càncer de mama; ja teniu les vostres ulleres de sol?. Segur que sí, perquè participeu amb molta generositat tant en una acció com en l'altra. La nostra delegació ha aportat a l'Associació, gràcies a vosaltres 3.330€. L'equip humà que ho fa possible, consta de 40 col·laboradores que any rere any surten al carrer per fer visible i continuar fent possible el treball dels investigadors.

Però no tot s'acaba amb diners. Les famílies afectades necessiten suport humà i nosaltres tenim algunes voluntàries preparades per poder fer aquests acompanyaments, domiciliaris o hospitalaris. Són persones que han rebut formació específica, que saben com cal tractar les persones malaltes i enfrontar-se a les situacions de manera correcta i assertiva. Ens posem a disposició de qualsevol família o persona que ens pugui necessitar.

Enguany l'Associació també ha posat a disposició dels malalts un altre servei, el d'orientació sanitària Infocàncer: un telèfon gratuït des d'on s'escolta al pacient i es resolen dubtes, sempre sense ser una segona opinió mèdica.

I el tercer front és la informació preventiva: continuem fent xerrades i tallers, sobretot adreçat als joves del nostre poble, perquè prenguin consciència de què es pot fer per millorar la nostra salut i qualitat de vida ja que aquest és l'actiu més gran que tenim i moltes vegades no el sabem valorar.

Bona Festa Major a tots!!!

Associació de Gent Gran "Can Blat"

La nostra Festa Major.

Tots els avis de Casal Can Blat, esperem la festa major per molts motius, per recordar els dies de la nostra joventut, per la infinitat d'activitats d'aquets dies, però el més principal és poder gaudir de la companyia de fills i néts, compartint amb ells les alegries de la participació assistint els actes escollits segons els gustos de cada família.

Com cada any, anem recordant a tots els associats la necessitat de participar els actes del Casal en aquests dies, i recordar que en el Casal la festa dura tot l'any, amb tota classe d'activitats i quanta més gent hi participi, més en podrem fer. Participar ajuda a allargar la vida amb goig i plenitud, la bona harmonia d'aquesta Casa val la pena conèixer, principalment els que són socis i no vénen, no saben el que es perden.

Els socis del casal desitgem una bona Festa Major a tothom.

Càritas parroquial

Al programa de l'any passat manifestàvem una voluntat d'avençar en el fet d'atendre les necessitats bàsiques d'un ampli sector de persones i famílies del nostre poble.

Que no tot s'acabés amb el banc d'aliments i el rober, ja que hi ha moltes altres necessitats dins del que és un ampli sector de la població.

També s'hauria de procurar que no tot es reduís a demanar, recollir i rebre, ja que el fet genera limitació i gran dependència. És evident que com a receptora la gent està contenta i satisfeta, però no els resolem el problema de fons. Sempre hauran d'estar en la mateixa situació? Això és tot el que podem fer per aquest col·lectiu?

Caldria buscar sortides a les conjuntures. Camins que portessin a canvis, orientats a una integració en el món laboral local i dins l'àmbit en què realment es pugui.

A través de Càritas es podria ajudar a buscar feina adequada al personal necessitat, atendre una formació en aspectes socials bàsics, impartir classes de llengües per a persones de famílies nouvingudes, cuidar de les necessitats sanitàries físiques i psíquiques. Caldria disposar d'un local de recepció i d'acollida on es poguessin debatre aquests temes. Sempre sota les atribucions dels responsables de Càritas, l'organisme que presta general atenció als vinguts de fora i als més necessitats del poble.

Actualment són ben atesos en demandes de menjar i roba, però no massa en altres aspectes que s'haurien d'incorporar paulatinament a l'atenció general. Càritas parroquial i els voluntaris locals són els que ajuden i sostenen aquests col·lectius empobrits i necessitats. Per aconseguir-ho com cal s'ha de mobilitzar personal que vulgui ajudar les moltes persones que lluiten per adaptar-se i sobreviure en la nostra societat tan desigual.

En resum, des de Càritas hauríem de promoure actuacions a través d'una oficina d'atenció directa al necessitat, sense deixar de fer allò que ens ha unit a qui precisa millorar les condicions de vida, sigui o no de Sant Hilari, i que reclamen ajut per sortir de la dependència.

Assemblea Diocesana. Càritas Vic 2016

Es tracta de fer el que es fa, però amb la vista orientada cap a una nova visió de l'ajut a les persones i a les famílies i ampliar el camp d'actuació. Cal parlar-ne i explicar-ho, proposar-ho en les reunions oportunes i es trobaran altres camins per ajudar al pròxim.

Deixeu que recalquem que tota aquesta activitat sols es pot fer amb el voluntariat, aquells homes i dones que dediqueu part del vostre temps a l'atenció dels qui més ho necessiten.

Moltes gràcies!!!

A.Serradesanferm
Col.laborador de Càritas Parroquial

Banc de Sang i Teixits de Girona

Arriba la 3a marató de donació de sang

El proper mes d'octubre se celebrarà a Sant Hilari Sacalm la tercera edició de la Marató de Donació de Sang a Sant Hilari Sacalm. És una oportunitat per tornar a demostrar que Sant Hilari és un poble solidari.

Cada any, tenen lloc al nostre municipi un total de tres donacions, aproximadament una cada quatre mesos. Sota l'eslògan "La teva sang diu coses, comparteix-les", la darrera donació d'enguany coincidirà amb la **3a Marató de Donació de Sang de Sant Hilari Sacalm**, el dissabte 7 d'octubre, de 10 a 14 h i de 15 a 21 h al Pavelló Municipal d'Esports.

Edició rere edició hem pogut veure com actuacions, activitats per a totes les edats i moltes sorpreses, ens han fet viure l'hàbit de la donació de sang com una festa familiar. Posarem el màxim de facilitats i tornarem a viure la Marató en un ambient festiu.

Amb aquest escrit, el Banc de Sang i Teixits i l'Associació de Donants de Sang de Girona us volem animar a participar-hi, ja sigui donant sang, fent difusió entre els amics o familiars, aportant quelcom al refrigeri o al sorteig, ajudant-nos com a voluntaris o proposant alguna activitat paral·lela (concert, exhibició, taller, exposició d'art)...

Jo faig el que tu no pots i tu fas el que jo no puc. Junts podem fer grans coses.

Bona Festa Major!

Núria Navarro i Núria Prat
Les vostres delegades

Escola Enjoy Children

Activitats per a nens, adults i famílies

"Res del que veus és veritat, sinó descobreixes el que té amagat."

Una nova escola on podràs participar en tallers, xerrades i activitats diverses.

Una escola amb vessant artística, pedagògica, filosòfica i de joc per a tots els públics.

Una escola divertida on aprendre sobre nosaltres mateixos , els altres i tots els elements i detalls que ens envolten al dia a dia.

Una nova escola arribada a Sant Hilari, amb força, i ganes de créixer junts fins allà on sigui del vostre interès.

No et perdis algunes de les nostres propostes! Fes-li una ullada!.

-Taller d´estiu intensiu per a nens i nenes, totes les tardes: "Jugar amb paraules". Descobrir, intuir, moviment, comunicació...

-Curs periòdic escolar "Jugar amb paraules"

-Xerrades pedagògiques interactives , sobre les relacions familiars . Estratègies i recursos pràctics per a tothom. Activitat gratuïta.

-Tastet Taller de Joc per adults "Saturnals": més de 1000 jocs diferents innovadors .

Aquest taller és gratuït. Dissabte 15 de juliol i dissabte 9 de setembre, a la Casa de Cultura. Horari: de 10:00 a 13:00h. Recomanem reservar plaça.

Les activitats es realitzen a la natura i a la Casa de Cultura.

Blanca Pugés-Xavi Masó
Direcció Escola Enjoy Children

Per a més informació no dubtis en contactar amb nosaltres a enjoychildrengroup@gmail.com o al telèfon 632511977.

Esplai d'Isards

Com cada any l'Esplai d'Isards està entusiasmat d'acollir a tots els nens i nenes de Sant Hilari per passar un estiu d'allò més divertit a través de les diverses activitats proposades: des de tallers manuals a excursions, piscina, descoberta de l'entorn...

L'Esplai és una associació que pretén transmetre valors als infants del poble per tal que aquests siguin respectuosos amb el medi i amb les persones, solidaris, autònoms i crítics. I què millor que fer-ho a través d'aquest entorn privilegiat que tenim i amb monitors que el coneixen des de ben petits? Sempre busquem eixos d'animació que continguin tallers, excursions i jocs els quals despertin la curiositat i la motivació des dels més petits fins als més grans. Procurem, també, que tinguin una base tant lúdica com pedagògica.

Esperem poder seguir oferint aquest servei al poble per molts anys i animem a tots els nens i nenes, pares i mares a sortir de casa i aprofitar el bon temps que ens ofereix l'estiu per fer activitats a l'aire lliure i gaudir del magnífic entorn que ens ofereix les Guilleries.

Un any més des de l'Esplai d'Isards us desitgem una molt bona Festa Major!!!!

Indrets

Van passant els anys i aquest ja en fa set que vam néixer com a associació, amb la finalitat de promoure activitats de lleure relacionades amb la natura i els esports d'aventura.

Durant una setmana, alguns nens i nenes de Sant Hilari i Arbúcies sortim del dia a dia de viure en un poble, sortim de la seguretat de viure a la nostra llar, envoltats de la família, per recórrer els boscos de les Guilleries. Aquests dies caminem amb la motxilla a l'esquena, acampem al mig del bosc, ens enfilem als arbres més alts, escalem parets verticals, ens banyem a rius d'aigua fresca, ens preparem el menjar, compartim amb els companys, fem assemblees on podem opinar com ens sentim i el que ens agrada i el que no. I al final del camí, quan arribem a casa, tornem cansats, però contents, i tots ens hem fet una mica més autosuficients i una miqueta més grans i coneixedors de nosaltres mateixos i el nostre entorn.

L'any passat el grup de petits i mitjans van seguir amb la ruta per les Guilleries-Montseny però els grans es van animar i vam anar de Ripoll a la Vall de Núria a peu, una gran experiència que recordaran tota la vida.

Així que esperem per molts anys continuar deixant petjada per les muntanyes del nostre entorn.

Oncolliga

L'any 2004 va néixer la Fundació Oncolliga Girona amb la intenció de millorar la qualitat de vida dels malalts de càncer de les comarques gironines i els seus familiars.

Aquesta fundació té un total de 89 delegacions i més de 1700 socis.

A la nostra comarca, el 2016, Oncolliga va dur a terme les següents actuacions:

· Servei neteja llars: 156
. Servei fisioteràpia a domicili: 192
· Servei drenatge limfàtic: 379
· Atenció psicològica: 333 serveis
· Llar residència: 419 serveis

A Sant Hilari tot va començar l'any 2010 per la tossuderia d'en Nando. Ell rebia suport de l'entitat i va voler que aquesta ajuda, arribés a tota aquella gent del poble que ho necessités. Amb aquest objectiu va redactar l' escrit d'Oncolliga al programa de la Festa Major de 2011.

Enguany al nostre poble s'han fet les següents actuacions:

-Gener, amb l'eslògan "Posem-hi pebrots al càncer" vàrem vendre pebrots, també amb el títol "Tu pots Quim" es va apropar als nens la realitat del càncer.

-Abril, conferència sobre voluntariat i procés pal·liatiu oncològic.

-Maig, parada de flors dels voluntaris (901,11€ per a Oncolliga Girona).

Volem fer esment a l'acció d'Sportgest Sant Hilari, que va fer samarretes per recollir diners per l'entitat tot celebrant el Dia Mundial de l'Activitat Física.

A tothom el nostre agraïment!

Per acabar, volem animar-vos a fer-vos voluntaris i a participar en programes de prevenció promoguts per Oncolliga ben explicats a la web.

Fem més fàcil la vida del malalt de càncer i a la seva família!

SINF-ACNEFI

Ja ha passat un altre any, el temps passa de pressa sense que ens adonem.

Aquesta vegada al programa de Festa Major des de SINF-ACNEFI us volem tornar a agrair la vostra solidaritat i confiança vers nosaltres. Per desgràcia han sorgit varis incidents relacionats amb mala gestió en casos d'altres associacions que no ens han deixat en gaire bon lloc als altres. Aquells que poc a poc necessitem arribar a un mateix i clar objectiu: LA INVESTIGACIÓ.

Com a mare de nena afectada per malaltia minoritària us podeu imaginar els sentiments que conviuen al meu cap dia a dia, no és fàcil imaginar com serà el futur, però des del meu entorn tenim clar el present, necessitem fons per tirar endavant la nostra lluita.

Continuem amb la recollida de taps, organització d'activitats (com la jornada infantil solidària) i recolzant als altres membres afectats.

Us animem a continuar proporcionant els taps que portem a Manlleu on està situada la planta de reciclatge que ens gestiona.

Des del nostre municipi disposem de diversos punts de recollida: Escola Guilleries i Oficina de Turisme Can Rovira.

D'altra banda, posar a la vostra disposició tota la informació necessària amb màxima transparència és el nostre principi.

Des de l'Hospital de San Joan de Deu tenen oberta una línia d'investigació que és a on dirigim els fons recaptats. A través de la plataforma "Mi grano de arena" podeu fer les vostres donacions i consultar tota la trajectòria del mateix.

Us adjuntem els links corresponents de la nostra associació agraint tot el suport rebut fins el dia d'avui i esperem contar amb vosaltres com sempre; el que tenim clarissim és que Sant Hilari sí, és solidari.

Ens movem per la neurofibromatosis #ENDNF# www.acnefi.org http://www.migranodearena.org/es/reto/15294/nf1

Facebook: grup SINF(Suport Investigació Neurofibromatosis).

Per finalitzar només resta desitjar-vos Bona Festa Major 2017.

Associació de dones la Violeta

L'associació de dones la Violeta us desitja Bona Festa Major.

Aprofitem aquest espai que ens cedeix l'ajuntament per explicar-vos quins són, actualment, els nostres **reptes**. El principal repte de futur és poder ampliar el nombre **d'associades joves**.

L'objectiu de la Violeta és oferir un espai de llibertat a vosaltres dones de Sant Hilari, per a **donar-nos suport** i buscar solucions, en la mesura que es pugui, en els aspectes que us interessin, els temes que us preocupin, dir el que voleu dir, donar-vos la paraula i un lloc visible.

Comencem una etapa en la que volem conservar les activitats que hem fet fins ara tant lúdiques com de solidaritat, potenciar més les **accions formatives** per al creixement personal i professional, premiar la **recerca** en temes que tenen a veure amb Sant Hilari i la dona, també ens interessa la **narració d'històries** fruit d'un procés creatiu.

Escoles, Instituts de Sant Hilari, estudiants universitaris... si esteu interessats en fer treballs de recerca i narració sobre la dona a Sant Hilari, poseu-vos en contacte amb nosaltres. Posar-hi la lupa ens ajuda a tots a **prendre consciència** i serà llavor de canvi i transformació social. Només cal que us identifiqueu amb la "temàtica que proposem" des del respecte i el civisme.

Treballem per a que cada vegada més dones facin els canvis que necessiten per a gaudir de la vida que desitgen. T'hi animes? No tenim la solució a tots els reptes però juntes obrirem més fàcilment la porta a una infinitat de possibilitats.

GOSS.O.S K9

GOSS.O.S K9 lluitem contra la violència de gènere.

Realitzem teràpies assistides amb gos perquè les víctimes de violència de gènere i els seus fills/es recuperin l'autoestima, la confiança, les ganes de sortir al carrer i fer la seva vida. També fem acompanyaments durant aquest procés.

Ensinistrem gossos de protecció per evitar que el maltractador accedeixi a la víctima, creant un cinturó de seguretat al seu voltant (permetent a la víctima demanar ajuda per telèfon) impedint que ningú se li acosti fins que l'agressor marxi o arribin els cossos de seguretat.

Les nostres especialitzacions són:

- Ensinistrament de gossos de Protecció
  - · Per víctimes de violència de gènere.
  - · Per particulars.
  - · Per cossos de seguretat.
- Ensinistrament de gossos d'Alarma Silenciosa
  - · Per habitatges.
  - · Per zones industrials.
- Ensinistrament de gossos de Recerca.
- Formació Professional amb sortida laboral.
- Casalets d'Estiu, on compartim amb els més menuts coneixements i activitats canines a l'aire lliure. Horari de tardes.

Per aquest motiu disposem de "La Residència i Escola Canina GOSS.O.S K9".

Per a més informació dels nostres serveis :
699 95 04 67 / 681 65 09 63
protecvidog@gmail.com

Agrupació de Defensa Forestal

L'Agrupació de Defensa Forestal Guilleries-Montseny, segueix amb les seves tasques de vigilància, prevenció i extinció d'incendis forestal.

Aquest any el Departament de Medi Ambient de la Generalitat, ens ha instal·lat un nou repetidor per la xarxa d'emissores, a fi de tenir una millor cobertura a tot el territori dels sis municipis que en formen part.

També gràcies a la col·laboració del nostre Ajuntament, s'han realitzat importants millores en el local d'aquesta A.D.F. , per tal de tenir guardats en condicions els vehicles, equips i material d'intervenció immediata , per la lluita contra els focs forestals.

Volem expressar el nostre reconeixement a la dedicació de tots els membres i voluntaris que formen aquesta A.D.F. d'ells és el mèrit en la participació per la preservació dels nostre envejable entorn natural.

Associació d'Educació Ambiental

Les Guilleries Associació d'Educació Ambiental us diu adéu

Teresa Saló en una sortida amb alumnes

Quan el 1981 vàrem inaugurar la primera escola de natura de les comarques de Girona res no feia pensar que arribaríem a fer tantes coses. En aquell moment l'Ajuntament de Sant Hilari ens va cedir temporalment els antics campaments, on ara hi ha l'Institut. Llavors vàrem començar les activitats d'educació ambiental per alumnes de primària i secundària, vàrem coordinar i realitzar els cursos d'estiu pel professorat a l'ICE, vàrem organitzar el primer voluntariat ambiental de la comarca de La Selva, vàrem realitzar colònies per infants on treballaven l'hort, aprenien a cuinar els productes que en treien, feien carpetes amb paper reciclat i aprenien a fer compost. El 1998 va ser l'equip fundador del Programa Escoles Verdes de la Generalitat de Catalunya i va fer possible que l'Escola Guilleries fos una de les 12 primeres escoles verdes pilot de Catalunya. L'assessorament es va estendre a d'altres centres educatius de Girona i de Lleida fins a comptar amb un centenar d'escoles a finals del 2014. La nostra entitat també va dissenyar i preparar els continguts del Museu Guilleries, i juntament amb l'Associació de Turisme de Sant Hilari, va promoure la festa de Torna en Serrallonga, que ha esdevingut un referent cultural a la resta de Catalunya. Des d'aquí volem donar les gràcies a totes les persones que han estat vinculades a Les Guilleries Associació i que han fet possible l'objectiu d'aportar els coneixements necessaris per valorar i respectar el medi natural que ens envolta.

Junta Directiva de Les Guilleries Associació d'Educació Ambiental

Bojos pel temps

Dites populars relacionades amb el temps.

— Al gener tanca la porta i encén el braser.
— Si la candelera riu l'hivern és viu, si la candelera plora l'hivern és fora, tant si riu com si plora l'hivern és fora.
— Tant si plora com si riu l'hivern és viu.
— Per sant Jordi espiga l'ordi.
— Pel maig cada dia un raig
— Pel juny la falç al puny. (Segar).
— Qui no bat pel juliol, no bat quan vol. (l'agost és més insegur).
— Per la Mare de Déu d'agost a les set és fosc.
— Octubre tronat, hivern nevat.
— Al cel bassetes, a la terra pastetes.
— Sol rogent: pluja o vent.
— Per sant Andreu, pluja o neu i fred molt greu.

Molt bona Festa Major.

La Gorga

Associació de pesca Sant Hilari

Fa molts anys que la Gorga lluita per la millora i conservació dels rius i l'entorn. Perquè les coses vagin millor, necessitem gent que ens ajudi a treballar en contra de qualsevol agressió al medi. Animem a tothom que vegi qualsevol agressió (abocaments de deixalles, captacions d'aigua, clavegueram en mal estat...) que ho faci públic i entre tots mirarem de solucionar-ho. És inacceptable que algunes persones contaminin el medi fent passar al davant interessos personals i/o econòmics.

Demanem que no es deixin deixalles al riu ni boscos. També que no es llencin compreses, tovalloletes, plàstics... al lavabo. En el clavegueram del nostre poble, exceptuant algun lloc, no hi ha separació d'aigües residuals i aigües pluvials. Quan plou les canalitzacions no engoleixen tota l'aigua i part d'aquesta va al riu, i per tant els materials esmentats també.

La Gorga ha seguit organitzant els concursos de pesca de ciprínids. La passada temporada es van fer els 15 concursos del campionat, el femení, l'infantil i el de Festa Major. Els primers classificats del campionat 2016 van ser: **1- Josep Masó 2- Lluís Garcia 3- Ramon Garriga.**

Els equips de la Gorga de Carpfishing i pesca al coup van participar en diferents campionats.

Donem gràcies a tots els nostres socis, establiments, administracions... que ens ajuden a que la Gorga segueixi endavant, defensant els rius i organitzant les diferents activitats.

Bona pesca i bona Festa Major.

01

02

01 Concurs Festa Major 2015
02 Gorga de la Plana glaçada.

CANAC

Aquest any ens ha fet una glaçada que ens ha rostit els avets. No per tardana sinó per unes calors avançades al febrer/març que varen desvetllar les plantes abans d'hora.

Treballar al camp té les seves coses bones i dolentes (com totes les feines suposo). Respirar aire pur, bones vistes i poc soroll solen estar dintre de les coses positives. Les inclemències meteorològiques i el poc control que podem tenir del "temps" és el nostre pitjor maldecap.

Quan necessitem servir una comanda urgent - plou. Quan hem plantat i necessitem regar-ho tot - no plou. Quan sembla que ha fet un bon any - glaça. I sinó hem tingut res de l'anterior segur que pedregarà o farà calamarsa. Vivim pendents del cel, com aquella família que vol anar a la platja de cap de setmana i no saben si els farà prou sol, a nosaltres ens dura tot l'any perquè ens hi va el pa i no el moreno (de morenos ja ho estem sense voler-ho gaire). Bé, no ploro més que si fem aquesta feina, al cap i a la fi, és perquè ens agrada, som així de mesells. No vull acabar sense felicitar, un any més, als companys d'Espinelves per una exitosa fira.

Bon Nadal a tothom!

Bub Bub's

No a l'abandonament animal

Des de la protectora BUBUBS veiem com dia rere dia ens van arribant animals indefensos i espantats...

Animals que havien tingut una casa, una família, algú que els estimava, que els treien a passeig i jugaven, on passava llargues estones esperant el seu amo fins que arribés a casa, i era tot el que havia estat esperant i desitjant. Fins que per raons que a nosaltres ens són impossibles de comprendre, algú va decidir que tot aquest amor incondicional que rebia no li era suficient i va decidir abandonar el seu animal de companyia en un bosc o en una carretera on la seva vida corria perill.

Sense aigua ni menjar i sense saber on anar, caminant i corrent llargues hores perseguint un cotxe que mai tornarà...i aquí és quan nosaltres intervenim. Tot i que entenem que per a moltes persones els gossos no són per a ells el que signifiquen per a nosaltres, sempre volem pensar que per A o per B aquest animal ha arribat a les nostres mans, perquè per fi pugui tenir una casa on l'estimin de veritat i se l'apreciïn amb el mateix amor incondicional que nosaltres els hi anem donant des de que arriben a la protectora, fins que trobem la seva casa ideal. Això és el més gratificant que tenim de la nostra feina, una feina que no hauríem de fer, si no ens trobéssim casos com aquests d'animals maltractats i abandonats, que al cap i a la fi només viuen per fer-nos feliços.

SE'OSH

Benvolguts hilariencs un any més el 14 de maig d'enguany es va celebrar en aquesta vila la trobada tradicional d'ocells fringíl·lids.

El dia va transcorre amb tota normalitat i va haver una bona afluència tant de gent com d'ocells pel que estem molt satisfets .

Des d'aquí volem agrair tant a l'Ajuntament com a la Font Vella el seu suport a la nostra entitat ja que, sense ells, no seria possible portar a terme un excel·lent esdeveniment com el que vàrem fer.

Gràcies a tothom i fins l'any vinent

Bombers voluntaris

Salut hilariencs i hilarienques!!! Ja tornem a tenir aquí la Festa Major i un any més, com és de costum, aprofitem aquest anuari per fer-vos un breu resum de l'actualitat del nostre col·lectiu.

A dia d'avui seguim sent onze bombers voluntaris al parc de Sant Hilari, tot i que en breu i degut a una convocatòria que està apunt de finalitzar, el nombre d'efectius augmentarà un 30%.

Des del col·lectiu de Bombers voluntaris de Sant Hilari volem donar les gràcies a la feina que està realitzant el nostre Ajuntament per poder traslladar el parc de bombers a la zona del Polígon Mas Garriga.

Per la nostra part, continuarem amb la formació i les pràctiques necessàries per poder prestar el millor servei als nostres convilatans, per tant, no cal recordar-vos que restem a la vostra disposició per a qualsevol emergència, truncant al 112.

Amb això, només ens queda dir-vos... Salut, precaució i Bona Festa Major!!!

Club Bàsquet Sant Hilari

Ara farà un any, una junta amb només un any de trajectòria apostava per un nou projecte per tal d'engrescar i tirar endavant novament el Club Bàsquet Sant Hilari.

Mirant enrere, doncs, podem dir que mica en mica hem anat assolint aquest objectiu, arribant a comptar amb 3 equips aquesta temporada: l'escoleta, el mini mixte i el primer equip sots-25 femení. No ens volem quedar aquí, i la nostra ambició de futur és poder arribar a créixer encara més i recuperar el bàsquet al poble. I ho volem fer amb l'ajuda de tota aquella gent que estimi i gaudeixi d'aquest esport tant com ho fem nosaltres. Teniu les portes obertes al nostre club, el qual enguany celebra els seus 30 anys d'història.

I que per molt més ens uneixi un únic crit: 1,2, 3...ISARDS!

"L'escoleta i el mini mixte amb els seus entrenadors"

Sots-25 femení, campiones de la seva categoria i ascens a 2ª catalana

Només ens queda desitjar una molt bona Festa Major a tothom!

Motoclub

Durant el transcurs d'aquest any

Hem continuat realitzant activitats, com una trobada d'amics per passar el dia al circuit del Cortals gaudint de les motos.

També hem organitzat les diferents curses de motocròs que realitzem a nivell català.

El passat 5 de març vàrem completar la cursa de motocròs del campionat Accema. El dia 28 de maig la cursa de la Lliga Catalana i ja preparem la cursa del pròxim dia 1 d'octubre, també dintre el calendari del campionat Accema.

No cal dir que esteu convidats a acostar-vos al circuit i poder veure les curses que organitzem. Durant l'any anem treballat per tenir el circuit en les millors condicions, modificant parts del circuit per tal de garantir la seguretat dels pilots, netejant els vorals del circuit, mantenint un bon estat del traçat, arranjant-lo, etc... Això fa que tinguem gran afluència de pilots tant en entrenaments com en les curses i rebem felicitacions tant a nivell d'organització com a nivell de l'estat del circuit i el seu traçat tècnic.

Us recordem que us podeu passar pel circuit a veure algunes de les curses que organitzem i veure la passió d'aquest esport del motor.

Bona Festa Major a tothom! Salut i Gas!

Club Tennis Sant Hilari

Un any més, el Club Tennis Sant Hilari aprofita aquestes línies per fer-vos cinc cèntims de l'actualitat de la nostra entitat.

Estem molt contents: aquest any, la Junta Fundadora del Club ha estat guardonada amb la Medalla del Mèrit Esportiu. Fa 35 anys, un grup de joves apassionats pel tennis va decidir fundar aquest club, amb els mateixos objectius que tenim en data d'avui: fomentar l'esport, la seva formació, l'organització de campionats i lligues i treballar per millorar les instal·lacions municipals. Des de llavors, ha plogut molt, i ja som més de 350 socis.

Aquest any, hem repetit per segona vegada no consecutiva com a organitzadors del Comarcal de Pàdel, campionat en el que hi participen 26 clubs (i més 1500 jugadors) de les Comarques d'Osona, La Selva i el Ripollès. El nostre Club hi participa amb 6 equips (3 de masculins i 2 de femenins) i més de 60 participants.

Com sempre, animem a tothom a practicar els esports de raqueta i us desitgem una molt bona Festa Major!

Forces Forts i Ferms

Un any més, el Grup Excursionista Forces Forts i Ferms ens dirigim al poble de Sant Hilari per saludar-vos i explicar-vos el que hem fet durant aquest any.

El darrer any hem organitzat sortides mensuals a diferents pics com el Pedraforca, el Puigsacalm, Sant Jeroni a Montserrat, o la Gallina Pelada, on vam arribar amb raquetes de neu. També hem estat pel voltants de Sant Quirze de Besora fen una ruta circular que va passar pel Castell de Montesquiu i els Bufadors.

Continuem fent ús del rocòdrom i engrescant els més petits, organitzant tallers trimestrals d'escalada. Els més grans tampoc no perden el temps i fan sortides a roca durant els caps de setmana.

Tenim ganes que la nostra entitat creixi i per això us animem a participar de les activitats que duem a terme. Ens podeu seguir per Instagram, forcesfortsiferms, i si voleu saber més coses sobre nosaltres o esteu interessats en les activitats de la nostra entitat ens podeu escriure al nostre correu electrònic **forcesfortsferms@gmail.com**. També ens trobareu cada dijous de **19:30h a 20:30h al nostre local, als Jardins de Can Rovira.**

Sense res més a dir, aprofitem l'avinentesa per desitjar-vos molt bona Festa Major, i no deixeu cap oportunitat de conèixer el món amb els peus.

Club Tennis Taula Sant Hilari

Campions...

Un any més el programa de la Festa Major ens dóna l'oportunitat d'informar a totes les hilarienques i hilariencs de les activitats del nostre Club.

Ho anàvem avisant i al final ho hem aconseguit: campions de la Lliga Intercomarcal. Vam començar la Lliga com un tro, i de seguida vam aconseguir un bon coixí de punts al capdavant del campionat que ens van servir de molt per mantenir la retallada de punts dels rivals de la part final. En la història del Club aquesta és la segona vegada que quedem primers. Les hores d'entrenament, desplaçaments, partides guanyades i perdudes, i per sobre de tot la bona companyonia de tots els membres del Club són claus, no ja només per aconseguir ser primers, sinó per tal que una entitat esportiva petita d'un esport minoritari al poble segueixi endavant.

Enguany, a mitjans de maig, vam tornar a organitzar el Torneig de Primavera. Aquesta any érem gairebé una cinquantena de palistes. Una xifra important i amb un nivell de tennis taula molt alt. A més, des del Comitè Organitzador de la Lliga ens van donar la possibilitat de donar els trofeus dels campions de lliga per equips i individual. Això va fer que encara hi hagués més ambient de tennis taula al pavelló.

Per últim una vegada més animar a tothom que tingui ganes de jugar a ping pong que ho pot fer a la taula que hi ha sempre muntada al pavelló. I qui tingui ganes de competir que ho faci saber a algú del Club.

Salut i Bona Festa Major 2017

Club Patí Sant Josep

Tenim els deures fets i amb nota!

El salt a l'espai federatiu és un fet. S'estan consolidant els Grups Xou. Participem també a les competicions del Consell Comarcal i, el fet més remarcable i encoratjador: les nostres patinadores estan deixant el pavelló molt alt.

També ens hem llançat a la piscina... Hem organitzat competicions a la nostra vila i amb molt bon resultat, no només a nivell de participació de patinadores de fora de la nostra població, sinó també en la col·laboració dels integrants de la gran família que formem tots els membres del Club (pares, mares, patinadores i familiars). Enguany, hem celebrat una competició de patinatge del Consell Comarcal (individual i grups xou) i el Campionat de Preliminar de la Federació (amb més de 300 participants) que han omplert de visitants el nostre poble. Com cada any, hem fet el festival i hem col·laborat amb la Marató de TV3. També hem participat a la Setmana de l'Esport.

L'única nota negativa de la temporada: les queixes dels participats d'altres poblacions sobre l'estat de les nostres instal·lacions, que podria tancar-nos les portes a organitzar noves competicions de cara a l'any vinent.

Enguany, tant a nivell de xou com a nivell individual tindrem representació a les Finals Nacionals dels JEEC i els pòdiums amb representants nostres s'han anat succeint al llarg de totes les competicions.

Ara toca descansar, preparar-nos per una nova temporada i animar-vos a formar part de la nostra família. El CP Sant Josep està obert a tothom.

Bona Festa Major

Club de Futbol Sant Hilari

Hola veïns de Sant Hilari

Des del club de Futbol Sant Hilari Fontvella, us volem desitjar una molt bona Festa Major. Una festa major divertida, alegre, i sobretot amb respecte a tothom. Primer de tot volem donar les gràcies a tothom, jugadors, pares, patrocinadors, col·laboradors, entrenadors, etc...

Des del club, aquesta temporada, hem tingut un parell de canvis importants, hi ha hagut canvis a la junta i el més important, respecte a tots els àmbits. Aquest any hem posat molt d'èmfasi al respecte en tots els sentits; als companys, entrenadors, contrincants, àrbitres, instal·lacions... i amb això reforçar la convivència entre tots els actors del futbol. Hem dedicat esforços, en l'aprenentatge dels infants. Ells, com futurs jugadors del 1r equip, els hi estem ensenyant la cultura de l'esforç, tècnica i tots els valors necessaris per jugar a futbol. Jugar a futbol no només vol dir córrer darrera una pilota i fer gols, és una manera de fer esport, compartir vivències, aprendre a jugar i competir amb els altres i això implica saber perdre i guanyar.

L'objectiu del club és fer-se gran, potser no en número, sinó, amb la qualitat de les persones que hi ha dins. Tant els jugadors, entrenadors, junta, estem fent esforços per ser cada dia millors persones tant a dins del terreny de joc com a fora. I així un dia, ser un club gran i respectat.

Per acomiadar-nos, només us volem desitjar una molt bona Festa Major.

Penya Barcelonista

Apreciat Penyista; Primer de tot, voldríem donar l'enhorabona a tots els socis i simpatitzants del Girona per haver assolit l'ascens a Primera Divisió.

Tanquem una altra temporada i enguany no podem dir que hagi estat un bon any a nivell de Club.

Tant el futbol, amb només la Copa del rei, com en la resta de seccions professionals, no ha estat una temporada prolífica en títols, però sí en emocions.

Aquest any hem viscut la nit més espectacular que es recorda al Camp Nou: la gran remuntada contra el PSG. A més, dues fotos que passaran a la història. Messi celebrant amb el puny enlaire el sisè gol al PSG i el mateix Messi ensenyant la seva samarreta al públic del Bernabéu després del gol de la victòria.

En clau de Penya, destacar que un altre any el número de socis ha augmentat, a l'igual que la participació en els actes organitzats per la Penya. Barraca de Festa Major, festa del Penyista, Quina de Nadal...

L'últim desplaçament de la temporada, a Madrid per viure la Final de Copa del rei, va tornar a ser un èxit. Vam poder gaudir del viatge i de l'espectacle de veure guanyar un títol a l'equip que portem al cor.

Per acabar, només ens falta donar les gràcies a tots els Penyistes per col·laborar a fer de la vostra Penya un punt de trobada, un lloc on gaudir en família i per ajudar a fer partícip a la gent del Poble del que és un sentiment indescriptible:

Ser del Barça!

.

Moviment demogràfic

Photo by Tiphaine on Unsplash

El moviment demogràfic de l'any 2016 ha estat negatiu, hi ha hagut una davallada considerablement força superior a l'any anterior. En començar l'any estaven empadronades a St. Hilari 5.770 persones i en acabar-lo n'hi havia 5.744. Per tant hi ha hagut un creixement negatiu de 26 persones.

Aquesta dada ens pot resultar sorprenent, doncs hauria de ser positiva si tenim en compte les defuncions i els naixements de l'any. Durant l'any 2016 hi ha hagut 64 naixements i 46 defuncions, la qual cosa suposa que hi hauria d'haver un creixement positiu de la població en 18 persones. Per tant si tenim en compte aquesta dada en relació amb les dades del padró de l'any veiem que hi ha hagut un creixement negatiu de 44 persones (26 + 18 = 44).

Això ens ajuda a entendre que el nombre de població de St. Hilari és força inestable ja que cada any en fer l'actualització del padró es constata que hi ha molta mobilitat.

Si analitzem la població actual veiem que la procedència d'un 18´21% de les persones que viuen al poble no és de l'estat espanyol. Ho concretem per continents: d'Amèrica central i sud n'hi ha 83, de l`Africa 555, del continent asiàtic 12 i d'Europa 400.

Pel que fa als matrimonis, durant el 2016 se'n van celebrar 16.

Naixements

Nom	Cognom	Data	Nom	Cognom	Data
Dounia	Barrahdoun Ajarray	2/1/16	Liam	Gros Gómez	24/8/16
Firdaus Hussein	Issaka	5/1/16	Tània	Vila Teixidó	19/9/16
Xevi	Moya Colon	6/1/16	Abril	Archs Busquets	21/9/16
Lia	Moré Pallarols	9/1/16	Marta	Masó Nualart	25/9/16
Firdaws	El Hamouchi	9/1/16	Younes	Charki Zreida	3/10/16
Josep	Corvera Garcia	16/1/16	Adham	Didi	3/10/16
Dana	Bover Masó	18/1/16	Arlet	Tarrés Herranz	16/10/16
Pau	Coll Herranz	22/1/16	Carmen	López Benavent	2/11/16
Adriana	Prat Jiménez	28/1/16	Salma	Rahmani Driouech	3/11/16
Alan	Pagespetit Gallardo	2/2/16	Marouan	Ezzannat Saidi	10/11/16
Aniol	Casanova Fàbregas	2/2/16	Cèlia	Puig Blanch	15/11/16
Abril	Ávila Llongarriu	4/2/16	Damià	Puig Blanch	15/11/16
Reda	Lamalam	4/2/16	Doha	Al Hamka Kharbouchi	17/11/16
Maria	Perales López	16/2/16	Yasmin	Bellaajel Lechhab	23/11/16
Aloma	Clemente Cobo	19/2/16	Isona	Colom Soler	30/11/16
Anna	Colomer Villaitodo	19/2/16	Haroun	Ez zine	4/12/16
Elsa	Garcia Pineda	22/2/16	Àlex	Güell López	5/12/16
Hamza	Kachouti Ameziane	24/2/16	Gerai	Teixeira Esteban	23/12/16
Pep	Cardona Cladellas	1/3/16	Yanira	Teixeira Jiménez	29/12/16
Rawan	Abenali Talhaoui	8/3/16			
Dina	Ahdoui Adnaouan	29/3/16			
Maher	Lemkadmi	6/4/16			
Rayan	Balil	22/4/16			
Lara	Cejas Signorini	6/5/16			
Rodayna	Ezzaouani El Annasi	17/5/16			
Martí	Ávila Merchan	1/6/16			
Yasser	El Ghourba El Kandoussi	2/6/16			
Bruna	Pla Busquets	4/6/16			
Wiam	Ajarray El Jarray	7/6/16			
Abril	Recasens Dot	11/6/16			
Lua	Molina Parellada	24/6/16			
Itzel	Simon Comas	5/7/16			
Brisa	Dieguez Peso	6/7/16			
Bruc	Garcia Giralt	10/7/16			
Assia	Mhamdi Takfa	12/7/16			
Genís	Moreno Enguita	14/7/16			
Mohamed	Yassini Benhadi	15/7/16			
Lluc	Linares Cobo	18/7/16			
Aran	Pacheco Moya	25/7/16			
Aran	Arvelo Casas	25/7/16			
Assia	Kachouti Bensalah	29/7/16			
Wiam	Adnaouan Sanoussi	11/8/16			
Carla	Pérez Taberner	12/8/16			
Orià	Tordera Andreu	14/8/16			
Aina	Ruiz Sastre	23/8/16			

Defuncions

Nom	Cognom	Data
Lluís	Bosch Ricart	7/1/16
Josefa	Roquet Riera	8/1/16
Carlos	Sevilla López	16/1/16
Florenci	Busquets Puigderrajols	5/2/16
Francisco	Garcia Pulido	10/2/16
Dolors	Rotllant Collbatallé	13/2/16
Agustín	Moreno Escandell	13/2/16
Teresa	Canaleta Bonjoch	13/2/16
Concepción	Ruiz Rodríguez	14/2/16
Dolors	Planchart Vilaró	14/2/16
Filomena	López Castro	24/2/16
Salvador	Parés Corominas	27/2/16
Lídia	Rosell Suñé	28/2/16

Matrimonis

Nom	Cognom	Data	Noms i cognoms dels contraients	Data
Josefa	Font Molist	15/3/16	José López Contreras	16/1/16
Antonio	Andreu Tura	1/4/16	i María José Castro Aguilera	
Josep Maria	Xandri Calvet	5/4/16	Ruben Peñafiel Paez	8/4/16
Dolors	Ribas Bosch	13/4/16	i Marta Fàbregas Cullell	
Antonio	Garriga Pujol	17/4/16	Ferran Obiols Boix	16/4/16
Maria	Pujol Planiol	7/5/16	i Raquel Graupera Nieto	
Maria	Cullell Andreu	14/5/16	Jorge Álvarez Carmona	23/4/16
Lluís	Roura Muntalt	17/5/16	i Domitilia Celeste Teixeira Ribeiro	
Mercedes	Pagès Rojo	17/5/16	Josep Tordera Soler	7/5/16
Francisco	Hernández Cabezas	29/5/16	i Neus Andreu Calventus	
Maria	Carós Basset	11/6/16	David Masó Busquets	18/5/16
Emília	Roura Gubau	15/6/16	i Montserrat Masó Palomera	
Maria Elisabet	Gubern Magem	17/6/16	Lluís Badia Capdevila	19/5/16
Clara	Busquets Busquets	27/6/16	i Irene Luque Rodríguez	
Anna	Donadeu Pujol	6/8/16	Manuel Suarez Gago	24/6/16
Agustí	Canaleta Arboix	7/8/16	i Vera Lucia Pereira Gómez	
Manuel	Gallardo Cano	9/8/16	Xavier Llauradó Mateo	25/6/16
Baldiri	Miralpeix Boada	21/9/16	i Vanesa Villanueva López	
Agustín	Donadeu Pujol	30/9/16	Albert Santaugini Homs	7/7/16
Juan	Juanhuix Vila	1/10/16	i Duna Badia Capdevila	
J. de San Remigio	Campaña Lopera	11/10/16	Omar Sowe Alassane	23/7/16
Francisco	Miralpeix Rovira	11/10/16	i Maria Dolors Taberner Luque	
Lluís	Moragas Matalella	16/10/16	Josep Maria Casanova Alba	29/7/16
Carme	Massaneda Donadeu	20/10/16	i Mireia Fàbregas Casas	
Ramon	Casas Solà	4/11/16	Josep Planiol Donadeu	4/9/16
Josep	Danés Crosas	10/11/16	i Isabel Carmona Chamorro	
Joaquim	Pujol Juanhuix	10/11/16	Ivan Moré Busquets	18/9/16
Aurora	Chumillas Serrano	21/11/16	i Mercè Pallarols Hortal	
Angela	Pallarols Vilasis	3/12/16	Jordi Coll Ribot	8/10/16
Encarnación	Reina Mancera	6/12/16	i Marina Gil Reguera	
Miguel	Martínez Tarrats	6/12/16	Miquel Muñoz Mora	18/11/16
Carlos	Juvanteny Rosquellas	9/12/16	i Anna Prat Tornés	
Josep	Ballell Sureda	14/12/16		
Fernando	Pla Miró	24/12/16		

Telèfons d'interès

Ajuntament

Ajuntament (oficines)
972 86 81 01
ajuntament@santhilari.cat

Biblioteca
972 86 80 08
biblioteca@santhilari.cat

Casa Cultura
972 86 86 56
casadecultura@santhilari.cat

Deixalleria Municipal
972 86 94 47

Espai Aqua
972 981910
promocioeconomica@santhilari.cat

Espai Jove
972 86 86 56
tecnicjoventut@santhilari.cat

Instal•lacions esportives municipals i piscina Municipal coberta
972 86 97 62
santhilari@sportgest.com

Museu Guilleries
972 86 94 47
museuguilleries@santhilari.cat

Oficina de Turisme "Can Rovira"
972 86 96 86
oficinaturisme@santhilari.cat

Ràdio Sant Hilari
972 87 23 00
radiosanthilari@gmail.com

Residència Gent Gran
972 87 28 00
residenciaggshs@sumaracciosocial.cat

Tanatori
972 20 23 35
tanatorigirona@memora.es

Serveis diversos

Aula de Música Municipal
606674158
femmusicajunts@gmail.com

Casal de Gent Gran Can Blat
972 86 87 32
associaciocanblat@gmail.com

Escola Guilleries
972 86 87 29
b7003434@xtec.cat

Col•legi Sant Josep
972 86 94 83 / 972 86 81 46
col-santjosep@xtec.cat

Correus
972 86 94 00
santhilari_sacalm.girona@correos.com

Escola Bressol Municipal La Baldufa
972 87 28 88
labaldufa@santhilari.cat

IES Anton Busquets i Punset
972 86 93 58
b7004517@xtec.cat

Llar Infantil Les Cent Fonts
972 86 80 61
llar-centfonts@xtec.cat

Parròquia de Sant Hilari
972 86 82 22
carlesgiol@gmail.com

Sanitat

Ambulàncies Guilleries
972 86 84 57 / 607 54 86 33

Àrea Bàsica de Salut de Sant Hilari (CAP)
902 111 444 / 972 87 22 77

Assistència Social
972 87 20 37

Farmàcia Broto
972 86 80 98

Farmàcia Muntalt
972 86 90 49
fxaviermuntalt@cofgi.org

Seguretat ciutadana

Emergències 112

Policia Municipal
972 86 81 23 / 699 49 20 60
guardiamunicipal@santhilari.cat

Mossos d'Esquadra
972 18 16 75
Santa Coloma de Farners

Violència Domèstica
900 900 120 / 016

Col·laboradors

Agències de viatges

Rossell Vacances
972 86 80 79
lluis@rossellvacances.cat
Viatges Noves Rutes
(Sta. Coloma de Farners)
972 87 74 85 / 972 84 10 27
info@novesrutes.com

Arquitectes, arquitectes tècnics i enginyers

C2 ARQ SLP
(gestió integral de projectes)
625 448 904
c2arq@c2arq.cat
Gestió arquitectes & arquitectes tècnics (Gerard Tordera)
619 906 578
info@gstio.cat
Isabel Font Mercader (arquitecta)
972 87 20 41 / 693 454 258
fontmercader@hotmail.com
Jaume Pallarols Canaleta
(enginyer tècnic industrial)
972 86 81 64
info@jpallarols.com
Jordi Rotllant (arquitecte tècnic)
620 207 315
jrotllant@aparellador.cat
Maria Cerver (arquitecta tècnica)
972 86 93 06 / 630 685 930
mariacerver@gmail.com
Mª Carme Saurina Porta
(dissenyadora d'interiors)
610 562 233
estudienblau@infonegocio.com

Assessories i assegurances

Anna Frigola Allianz
972 86 82 35
anna.frigola@allianzmed.es
Agència Suy
972 86 88 33
agenciasuy@gmail.com
Gestoria A.C.A. J. González
972 87 21 75
mangelsbelmonte@gmail.com
Mapfre - G. Assegurador
972 86 90 50
nripoll@mapfre.com
Núria Torrent
972 86 90 68 / 689 862 741
ntempreses@gmail.com
Saballs Gestió, S.L
972 86 81 15
sthilari@saballsgestio.com
Vilabella Assessoria i Gestió, SLU
972 86 81 82
info@vilabella.net

Bars

Bar Ca la Fina
972 86 86 48
Bar Chapete
972 86 99 94 / 615 515 586
Bar Club
972 86 80 43 / 655 895 477
Bar Juani
972 86 83 69
Bar Líquid
972 86 91 52
liquidmusicclub@hotmail.com
Bar Florida
972 86 97 24
Pub L'Espelma- Cau
972 47 49 12
Pub la Cabanya

Benzineres

Estació de Servei Sant Hilari BP
972 87 20 30
nfloriach@centraldebenzineres.com

Carnisseries i cansaladeries

Carns i embotits Homs
972 86 82 92
albert.santaugini@gmail.com
Can Barnet
972 86 87 47
canbarnet@gmail.com
Carnisseria Pagespetit
972 86 94 76 / 686 178 312
tarres.josep@gmail.com
Carns i embotits Masó
972 86 82 41
Carnisseria i xarcuteria can Cisquet
972 86 82 67
carnisseria.cancisquet@hotmail.com
Joan Valls Bosch
972 86 82 11 / 625 408 616

Centres de bellesa

Àngels Suy (Estètica i salut)
972 87 23 56 / 619 183 371
suyestetica@yahoo.es

Clips
972 87 28 53 / 680 289 256
shsclips@gmail.com
Estètica i Teràpia E.Elias
972 86 92 85 / 649 591 237
estetica_elias_04@hotmail.com
Estètica Styl
972 86 82 70
evallsa@hotmail.com
Filu centre estètica
972 86 84 70 / 699 968 480
info@esteticacarme.com
Maria Roquet
972 86 84 14
perruqueriamariaroquet@hotmail.com
Matilde i Silvia
972 86 82 65
Rosa Crous
972 86 88 37 / 607 318 658

Clínica dental

Clínica Dental
Dr. Joan Mª de Ribot i Porta
972 86 98 14
Clínica Dental Sant Hilari
675 462 460

Clínica veterinària

L´Eriçó Blau
972 86 87 53 / 630 177 405
cveterinariblau@gmail.com

Comercials

Comercial Màiquez S.L.
972 86 91 28 / 972 86 95 79 (fax)
comercialmaiquez@sinto.net

Comestibles

Aliments Es-Pla
667 756 760
Carns i embotits Homs
972 86 82 92
Bonpreu
972 12 92 58
s0109@bonpreu.cat
Fruiteria i Celler Jordi Bayés
972 87 22 48
fruiteriajordi@gmail.com
Magatzem Collsabena
972 86 86 05
rafi.collsabena@hotmail.com
Pastes Canigó (Joan Vidal)
972 86 80 33 / 650 602 675
pastescanigo@gmail.com
Productes agroalimentaris Ponet
972 87 22 24 / 659 909 583
rosellmoragas@hotmail.com
Queviures i pollastres a l'ast Rotllant
972 86 82 47 / 678 642 205
queviures-rotllant@hotmail.com
Supermercat Charter Consum
972 86 92 87
Supermercat Condis
972 86 85 61
c0295@condis.es
Supermercat Suma (celler)
972 86 87 10
superferra@gmx.es

Confiteries

Pastisseria Duran
972 86 81 14
annaduranfuguet@gmail.com
Pastisseria Fornés
972 86 80 85
Pastisseria l'Artesà
972 87 39 94
Pastisseria Malet-Torrent
972 86 93 08
info@malet.cat
Pastisseria Masó
972 86 94 85
josepmariamaso@hotmail.es

Construccions metàl·liques

Art Català
972 86 82 91
artcatala@grn.cat
Moca Madinpack, S.L.
972 86 80 81
Taller Moca
972 86 80 81
Metalls Contrains, S.L.U
metalls.contrains@gmail.com

Constructors d'obres i serveis immobiliaris

Antoni Brugué
972 87 21 25
antonibrugue@gmail.com
Construccions Àngel Toro
972 86 92 43 / 610 228 381
atoroluque@hotmail.com
Construccions Casas (Albert Casas)
972 33 65 67 / 660 001 671
construccionscasas@gmail.com
Construccions Josep Carrillo
690 870 989
carrillo.jose.1969@gmail.com
Construccions i reformes Dani Juvanteny
649 591 546

Construccions A.Juvanteny
626 773 856
constructora.j2@telefonica.net
Construccions Roc, S.L
972 86 83 39 / 605 824 965
construccionsroc@gmail.com
Obres i reformes Vilamala
650 117 315
Obres Molist, S.L.
972 86 87 18 / 639 394 103
Obres Montseny, S.L.
972 86 93 83 / 699 141 748
Obres Salvador Bosch
972 86 95 00 /692 620 611
vadobosch1970@gmail.com
Obres Jordi Marcó
972 86 95 52 / 650 326 973
obresjmarco@gmail.com
Roura Construcció - Joan Roura Font
972 87 20 92 / 620 361 282
rouraconstruccio@gmail.com

Serveis immobiliaris

Disseny de Llars S.L.
972 86 80 41 / 636 060 903
dissenydellars@gmail.com
Finques Valls
972 16 27 19
valls@finques-valls.com
Vilabella Assessoria i Gestió, SLU
972 86 81 82
info@vilabella.net

Distribucions de begudes

Distribucions Josep Molas
625 335 510
jmolas67@gmail.com

Drogueries

Dispunt
972 86 80 01 / 699 615 342
marmora.65@gmail.com

Electrodomèstics

Botigues Rossell-Confort electr.
972 86 96 95
joseprossell@confort-electro.com
Electro-Porcel (venda i reparació)
972 86 87 42
satporcel@perfil.cat
Josep Garcia (reparació i manteniment)
646 597 278
Lampisteria Can Vilamala
972 86 93 14 / 670 895 563
canvilamala@canvilamala.com

Ensenyaments

Centre Formació Permanent d'Adults
972 86 86 56
casadecultura@santhilari.cat
Escola Guilleries
972 87 87 29
b7003434@xtec.cat
Col·legi Sant Josep
972 86 94 83 / 97286 81 46
col-santjosep@centres.xtec.es
Aula de Música Municipal
606 674 158
femmusicajunts@gmail.com
IES Anton Busquets i Punset
972 86 93 58
b7004517@xtec.cat
Llar Infantil "Les Cent Fonts"
972 86 80 61
llar-centfonts@xtec.cat
Escola Bressol Municipal "La Baldufa"
972 87 28 88
labaldufa@santhilari.cat

Escola d'Idiomes

One Way (serveis lingüístics)
608 429 120
info@oneway.cat

Estancs

Casa Mimó
972 86 80 52
ilamo639090@gmail.com
Estanc Duran
972 86 80 05

Espectacles

Cinema Catalunya
972 86 81 46 / 972 86 94 83
apf@colsantjosep.cat

Esports

Piscines municipals
972 86 97 62
santhilari@sportgest.com

Farmàcies

J. R. Broto Soucheiron
972 86 80 98 / 646 593 929
joseprbroto@cofgi.org
Xavier Muntalt Brugués
972 86 90 49
fxaviermuntalt@cofgi.org

Ferreteries

Camó-Ridorsa, Can Jombo
972 86 83 08
canjombo@qfplus.com

Ferros forjats i carrosseries

Art Català
972 86 82 91
info@artcatala.es
Bonjoch, S.L. carrosseries
972 87 39 00
bonjoch@bonjoch.net
Serralleria d'alumini Sacalm
972 86 96 18 / 605 800 148
alu.sacalm@gmail.com
Serralleria Solà, SL
972 87 21 57 / 648 122 443
serralleria.sola@gmail.com
Serralleria Toni Juvanteny
635 629 575
tjserralleria@gmail.com

Fleques

Antiga Casa Forner Nou S.L.
972 87 28 91
anticfornernou@gmail.com
El Crostó (granja-cafeteria)
972 86 94 56
elcrostodesanthilari@gmail.com
Fleca Artesania Danés
972 86 87 97
Forn de pa Solà
972 87 21 07
La Dama d'Ayma
972 86 94 12

Flors, plantes, jardineria i cultius forestals

Can Jover Cultius
670 097 842 / 627 590 130
jc@canjovercultius.com
Cultius La Pedra Llarga
972 86 95 71 / 646 711 567
lapedrallarga@gmail.com
Cultius Miralpeix SC
972 86 89 26
cultius@miralpeix.com
Cultius Sacalm
606 100 877
Plajarsa
653 934 217
tonifontb@hotmail.com
Plantes Masó Sant Hilari
972 87 39 04 / 680 959 343
plantesmasosanthilari@gmail.com
Vivers Guilleries, S.L
972 87 21 94 / 606 865 399
info@viversguilleries.com

Fotògrafs

Irene Fotògraf
972 86 85 01 / 635 480 924
irenefotograf@gmail.com

Fusteries i mobles

Avet Blau
972 86 97 23 / 972 86 97 22 (fax)
mobleslavetblau@hotmail.com
Bellmoble
972 86 81 86
info@bellmoble.com
FIAM - Aymerich
972 86 81 72
fiamaymerich@gmail.com
Fusteria Joan Masó
972 86 91 80 / 630 650 333
Fusteria Viladelbosch
972 86 91 09 / 639 411 107
fviladelbosch@hotmail.com
JMJ Fusteria i Decoració
972 86 97 70 / 675 655 575
info@jmjfusteriaidecoracio.com
Josep Teixeira
(serveis de manteniment)
695 580 699
joseteixeirahidalgo@gmail.com
Joan Jumbert Solé
972 86 87 66 / 616 436 032
joan.jumbert@gmail.com
Miquel Rovira S.L.
972 86 82 48 / 630 679 444
Ramon Llopis
972 86 87 14 / 696 575 299
fusteriaramonllopis@gmail.com
Fusteria Muntalt (Joan Juvanteny)
972 87 22 80 / 630 622 917
fusteriamuntalt.joanjros@gmail.com

Fustes

Cornellà , S.C.P. (serradora)
680 222 805 / 608 432 369
serradoracornella@live.com
Fustes Sant Hilari, S.A.
972 87 21 80 / 692 945 528
antoni@maderassanhilario.cat

Gràfiques i publicacions

Gràfiques Montseny
972 86 84 06
info@montseny-impressors.com

Hotels, hostals, fondes, cases rurals i restaurants

Cases rurals

Casa rural "Les Clotas"
972 87 20 87 / 669 500 321
lesclotas2002@yahoo.es
Cortals de Tarrés
972 87 20 87 / 669 500 321
cortalsdetarres2015@gmail.com
La Casica
636 936 985
lacasicarural@hotmail.es
El Graner
622 642 383
www.elgraner.com

Hotels, hostals i fondes

Vilar Rural de Sant Hilari
972 87 28 20
infosanthilari@vilarsrurals.com
Hotel Balneari Font Vella
972 86 83 05
info@balnearifontvella.cat
Hotel Ripoll Restaurant
972 86 80 25
info@hotelripoll.com
Hostal Torras Restaurant
972 86 80 96 / 649 087 563
info@hostaltorras.com
Fonda Rita
972 86 80 09
fondarita@gmail.com

Restaurants

Bar Restaurant Aquari
" Can Pinotxo"
972 86 93 69 / 649 192 438
restaurantaquari@hotmail.com
Bar Restaurant Ca la Fina
972 86 86 48
Bar Restaurant Bar Montseny
972 87 29 67
annasoler.cat@gmail.com
Bar Restaurant Ca La Marta
972 86 89 18
restaurant@calamarta.com
Can Cames
(Magdalena Muntalt Pagespetit)
972 86 80 46 / 651 009 080
El Caliu de Joanet
972 16 26 75
monjoan@gmail.com
La Bàscula
655 849 660
Els Cortals
972 86 87 95
www.elscortals.cat
L'Isard
972 86 96 09 / 616 281 430
La Pedra Llarga
972 86 86 77
lapedrallarga@hotmail.com
La Roda
972 87 39 60
larodasthilari@gmail.com
Mª Verdolet
972 86 81 06
info@verdolet.cat
Pizzeria La Teca (per emportar)
972 86 89 08
Pizzeria Braseria Villavecchia
972 86 95 64
villavecchiascp@gmail.com
Cooking Box (per emportar)
660 703 647

Joieries i rellotgeries

Joieria Fortuna-Fina Font
972 86 93 54 / 665 517 502
fina@autoreparacionstgb.com
Joieria i Rellotgeria J.Breix
972 86 80 57
Joimar Joiers
972 86 95 15
joimar4@hotmail.com

Lampistes i manyans

Argemí Instal·lacions
972 86 95 24
info@argemi.cat
Instal·lacions Carreras
972 86 81 43 / 607 547 878
i.carreras@outlook.com
Instal·lacions J.Pallarols, S.L.
972 86 81 64
info@jpallarols.com
Lampisteria Can Vilamala
972 86 93 14 / 670 895 563
canvilamala@canvilamala.com
Lampisteria Instalcomas
619 623 246
instalcomas@hotmail.com
Lampisteria Insteny
972 86 81 04
info@insteny.com

Llenya

Llenyes Josep Valls
972 87 20 52 / 628 090 165
Riudecos
(llenyes i productes forestals)
972 86 04 53 / 609 832 112
riudecos@riudecos.com

Llibreries, copisteries i premsa

Can Vilamala
972 86 93 14 / 670 895 563
canvilamala@canvilamala.com
Casa Mimó
972 86 80 52
Jeimar
972 16 24 01
jeimar@telefonica.net

Loteria i revistes

TrèvolDolç
972 86 99 61 / 609 767 846
teredias84@gmail.com

Manantials en explotació

Font del Subirà
972 86 82 40
ceam@fontsubira.com
Font Vella
972 86 82 50
Fontdor
93 300 43 18 / 972 86 90 26
fontdor@vichycatalan.es

Manteniments industrials

Agustí Donadeu (Cayo)
972 86 82 66
tmcayo@gmail.com
Fermanox - David Jou
972 87 21 11
fermanox@fermanox.cat
Mecanitzats Macavi, SL
972 87 39 92
oficina.macavi@gmail.com
Mecanitzats Cersa, S.L
972 86 95 48
mecanitzatscersa@gmail.com

Mecànics i compra-venda de cotxes

Antoni Fauria, S.L.
972 86 82 35 / 672 059 303
fauria@fauria.cat
Autoreparacions TGB
(Mecànica de cotxes)
972 86 95 06 / 665 517 502
info@autoreparacionstgb.com
Autoreparacions Viladelbosch
972 86 94 70
viladelbosch@gmail.com
Garatge Guilleries-Citröen
972 86 88 73
estserveiguilleries@soc.redcitroen.com
Garatge Trima, S.L. Seat
(Grup Volskswagen). Servei de grua
972 86 83 28
taller@garatgetrima.seat.es
Motos Malet, S.L.
972 86 90 38 / 600 375 891
motosmalet@hotmail.com
Motos Villegas
(venda i reparació de motos, bicicletes i maquinària agrícola)
972 87 22 12 / 665 527 433
motosvillegas@hotmail.com
Planxisteria i pintura Toni Masó
972 86 94 23 / 625 071 037
planxisteriatonimaso@gmail.com
Tallers Casas-Güell - Opel - Suzuki - Hyundai
972 86 80 95
jcasas1801@gmail.com

Electricitat

Bobinatges Canaleta
(reparació de motors elèctrics)
615 377 208 / 615 959 401
bobinatgescanaleta@gmail.com
Mecanitzats elèctrics Mecalec
972 87 39 67
mecalec@mecalec.cat

Moda, merceries i confecció

Confeccions Montse
972 86 94 72
montse.confeccions@gmail.com
Drapps
972 86 93 71
drapps15@hotmail.com
Teresa Ripoll, S.L.
972 86 82 08
info@teresaripoll.com
010 SHS
629 009 590
010shs.complements@gmail.com
Roba i complements Judit
626 972 131
judit.busquets79@gmail.com

Medicina, medicina alternativa i altres

ai-Nutri
972 86 84 64 / 660 667 219
aitana.castell@gmail.com
Centre de fisioteràpia Teresa de Ribot
972 86 92 08
Joan Torres, medicina i dietètica
972 86 89 42
guitartlourdes@hotmail.com
Jordi Vila, osteòpata
669 175 929
info@osteopatiajordivila.com
Sacalm Salut,
centre de Fisioteràpiai Osteopatia
649 546 081 / 620 749 775
sacalmsalut@gmail.com

Objectes de regal

deCOR-a
972 86 88 33
agenciasuy@gmail.com

Òptiques

Estrada Centre Òptic
(òptica i aparells auditius)
972 86 95 42
www.opticaambulatori.com
Òptica Xica
972 86 89 60
opticaxica@gmail.com

Peixateries

Peixateria Llorà
972 86 83 21

Perruqueries

Clips
972 87 28 53 / 680 289 256
shsclips@gmail.com
Carme Garriga
972 86 80 20
cgllopis@hotmail.com
Carme Ramon (home i dona)
972 86 89 51
Estilisme Fina
972 86 82 94 / 682 263 374
finaarboleas@hotmail.com
Louan
972 87 21 50
louan@louan.net
Matilde i Silvia
972 86 82 65
silviacornella@yahoo.es
Maria Roquet
972 86 84 14
perruqueriamariaroquet@hotmail.com
Perruqueria Elias
972 86 92 85 / 649 591 237
estetica_elias_04@hotmail.com
Perruqueria Elvira (home i dona)
972 86 94 58
verdolet54@hotmail.es
Perruqueria Imatge (home i dona)
972 86 97 82
imatge2003@hotmail.com
Perruqueria Josmay (depilacions)
972 86 93 48
josmay.27@hotmail.com
Perruqueria Montse i Sílvia
(home i dona)
972 86 89 97 / 658 257 750
p.montsesilvia@gmail.com
Perruqueria Styl (home i dona)
972 86 82 70
evallsa@hotmail.es
Rovira Perruquers
972 86 85 08
roviramaso@gmail.com

Pintors

Pintures Teodoro Arteaga - Andreu Arteaga
972 86 82 32 / 670 201 046
info@pinturestarteaga.cat

Psicologia

Estímul
(logopèdia, pedagogia, psicologia)
972 87 38 18 / 676 428 145
nuriafabregasc@gmail.com

Sabateries

Calçats Comas
972 86 95 26 / 628 120 599
calçatscomas@hotmail.com

Reparació de calçat
Boutique 4 elements
(Reparació de calçat, tintoreria i esmolat d'eines)
619 064 618
vidanes.sabaters@gmail.com

Torneries

Artesania Artidecoració, S.L.
972 86 82 14 / 617 539 455
joaquimsaurinaporta@gmail.com

Artesania Danés, S.L.
972 86 87 97
art.danessl@grn.es
Artesania i mobles J. Teixeira
972 87 23 03
teixeira@grn.es
M.D.C., S.A
972 87 22 26
mdc@mdc.es
Manufactures Sacalm
972 86 90 41
mansacalm@gmail.com
Packaging Solà. SLU (Albert Puig)
972 86 88 55

Transportistes

La Hispano Hilarienca, SAU
972 20 48 68
info@hispanohilarienca.com
Transport de paqueteria J. Gubern (Caseta)
620 875 910
joancaseta@gmail.com
Transports J. Valls
972 87 20 52 / 628 090 165
ancose68@gmail.com
Transports Jordi i Carles Elias
606 918 061 / 636 015 722
transjelias@hotmail.com
Transports Josep Canaleta i fills
972 86 92 01 / 699 978 314
Transp. Maria Moragas (Ponet)
972 86 90 58 / 659 909 583
rosellmoragas@hotmail.com
Transports Ricard Moragas i Fills
972 86 86 07
moragas@moragas.com
Transports Ruiz-Ruano
972 86 91 01
rafaruizruano@gmail.com
Transports Soler
972 86 83 74
trans.soler@hotmail.com

Trofeus, publicitat i regals d'empresa

Trofeus Wanscat. Grup Wanscat
972 87 22 23 / 610 414 076
info@wanscat.cat

Varis

Aporta
972 87 23 51
Autoescola Vial-2
972 86 88 38 / 610 420 419
vial2@vial2.cat
Cinema a la Fresca (J. Jumbert)
616 436 032
joan.jumbert@gmail.com
Excavacions i llenyes Pagès, S.L
972 87 21 94 / 606 936 940
excavaciopages@gmail.com
Fedor, S.A.
972 86 82 00 / 609 738 870
fedorsa@fedorsa.com
Hidroserveis Guilleries, S.L. (Bombes d'aigua i instal·lacions)
659 430 864
hidroserveis@gmail.com
Magatzems Sant Hilari
972 86 80 11
Maria Roquet (manualitats)
972 86 84 14
perruqueriamariaroquet@hotmail.com
Material Construcció Guilleries, GRUP GAMMA
972 87 21 05
guilleriesgamma@gmail.com
SH Concept Formació
972 93 86 27
info@shconceptformacio.cat

Tapisseria Cuberta
972 86 83 33
tapisseriacuberta@gmail.com
Tintoreria Destaca
607 701 113

Vins i begudes

Art&vi (celler dgustació)
972 86 88 52 / 649 964 415
El Celler d'en Jordi
659 446 469
cellerdenjordi@gmail.com
Magatzem Collsabena
972 86 86 05
rafi.collsabena@hotmail.com
Productes agroalimentaris Ponet
972 87 22 84
rossellmoragas@hotmail.com

2017
STAFFARI
SACALM
#Festa Major 24/25/26/27
d'Agost ##